

ATKLĀSMES GRĀMATA

RANKO STEFANOVIČS

BĪBELES STUDIJU MATERIĀLS
2019. GADA 1. CETURKSŅIM

LABĀ VĒSTS NO PATMAS SALAS

Pirms gandrīz divtūkstoš gadiem apustulis Jānis bija izsūtīts uz kādu akmeņainu salu Egejas jūrā uzticīgās evaņģēlija liecības dēļ. Sirmais apustulis izturēja visas grūtības, kas bija saistītas ar Romas apcietinājumu. Kādā sabatā viņu īpašā vizītē apciemoja Jēzus Kristus, kas nāca, lai iedrošinātu Savu kalpu viņa ciešanās. Atklāsmju virknē Jēzus parādīja viņam panorāmā draudzes vēsturi un ko Dieva ļaudis piedzīvos, gaidot Kunga atgriešanos.

Jānis uzticīgi pierakstīja to, ko viņš bija redzējis atklāsmē, un šo rakstu rulli nosauca “Jēzus Kristus atklāsmē” (Atkl 1:1). Grāmata, ko viņš sarakstīja, atklāj Jēzus darbu Debesīs un uz zemes kopš Viņa debesbraukšanas, kā arī to, ko Viņš darīs, kad atgriezīsies. Tās nolūks bija pārliecināt kristiešus visos laikmetos par Kristus klātbūtni un uzturēt viņus, piedzīvojot ikdienas dzīves pārbaudījumus kritušajā pasaulē, kas iegrimusi lielajā cīņā.

Šajā ceturksnī mēs iedziļināsimies šajā grāmatā. Mūsu mērķis ir iepazīties ar grāmatas galvenajām tēmām un redzēt, ka tā patiešām atklāj Jēzu Kristu, Viņa dzīvi, Viņa nāvi, Viņa augšāmcelšanos un augstpriesterīgo kalpošanu Savu ļaužu labā.

To darot, mēs virzīsimies uz priekšu šādi:

1. Mūsu Atklāsmes grāmatas pētījums balstās uz Bībeles konceptu par tās inspirāciju. Lai gan grāmatas vēstis nāca no Dieva, valoda, kādā tās ir nodotas, ir cilvēku. Ievērojot valodu un tēlus, kas ņemti no Dieva ļaužu vēstures Vecajā Derībā, mēs atklāsim, kā Jānis nodeva šīs vēstis.

2. Uzmanīga Atklāsmes grāmatas pravietojumu lasīšana (līdzīgi Daniēla pravietojumiem) parāda, ka pravietiskās interpretācijas vēsturiskā metode ir pareizais veids, kā izprast pravietojumu piepildīšanos, jo tie seko vēstures ritējumam no pravieša laikiem līdz pat pasaules galam. Šī metode parāda, kā pielikt visas pūles, lai nozīmi smeltos no paša vārda, nevis no iepriekš noteikta tā skaidrojuma.

3. Atklāsmes grāmatas uzbūve daudzējādā ziņā ir svarīga, lai atbildīgi skaidrotu tās pravietojumus. Mūsu Atklāsmes grāmatas analīze būs balstīta uz grāmatas četrkāršo struktūru:

a. Atklāsmes 1:1–3:22 runā par draudzes situāciju Jāņa laikā, lai pravietiski atklātu draudzes situāciju dažādos atšķirīgos vēstures periodos.

b. Atklāsmes 4:1–11:19 atkārtο (jeb apkopo) draudzes vēsturi un balstās uz to, izmantojot apokaliptiskos simbolus, lai pievienotu vairāk detaļu.

c. Atklāsmes 12:1–14:20 ir grāmatas tematiskais centrs un aptver lielās cīņas vēsturi, sākot no laika pirms Jēzus līdz pat otrajai adventei.

d. Atklāsmes 15:1–22:21 pievēršas tikai gala laikam.

4. Jēgpilniem Atklāsmes grāmatas skaidrojumiem ir jābūt centrētiem Kristū. Visa grāmata ir rakstīta no Kristus perspektīvas. Tikai caur Kristu Atklāsmes grāmatas simboli un tēli spēs atklāt tās dziļāko nozīmi un svarīgumu.

Atklāsmes grāmata apsola svētības tiem, kas to lasa un uzklausa un kas ņem vērā ievērtos brīdinājumus. “Atklāsmes grāmata sākas ar aicinājumu mums izprast pamācības, ko tā satur. ‘Laimīgs, kas lasa un klausās šos pravietojuuma vārdus,’ Dievs paziņο, ‘un kas ievēro visu, kas tur rakstīts, jο noliktais laiks ir tuvu.’ Kad mēs kā tauta sapratīsim, ko šī grāmata mums nozīmē, mūsu vidū būs liela atmoda. Mēs pilnībā nesaprotam mācību, ko tā māca, neskatoties uz mums doto pavēli meklēt un pētīt.” (Elena Vaita “Testimonies to Ministers and Gospel Workers”, 113. lpp.)

Analizējot šo grāmatu, mēs aicinām jūs atklāt to, kas ir jāsadzird tieši jums, un ņemt to vērā, gaidot Kunga Jēzus Kristus nākšanu.

*Ranko Stefanovičs ir Jaunās Derības profesors
septītās dienas adventistu teoloģiskajā seminārā
Endrjūsa universitātē. Viņa specialitāte ir Atklāsmes grāmata.*

Piezīme. Bībeles citātiem izmantots jaunais latviešu valodas Bībeles tulkojums.

EVANĢĒLIJS NO PATMAS SALAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 1:1–8, Jņ 14:1–3, 5Moz 29:29, Jņ 14:29, Rm 1:7, Fil 3:20, Dan 7:13, 14.

ATMIŅAS PANTS:

“Laimīgs, kas lasa un klausās šos pravietojuma vārdus un kas ievēro visu, kas tur rakstīts, jo noliktais laiks ir tuvu” (Atkl 1:3).

Atklāsmes grāmatas pravietojumi apustulim Jānim tika sniegti atklāsmē pirms vairāk nekā 19 gadsimtiem, atrodoties izsūtījumā uz nelielas akmeņainas salas, kas zināma kā Patmas sala Egejas jūrā (Atkl 1:9). Atklāsmes 1:3 izsaka svētības tiem, kas lasa grāmatu, dzird, ko tā saka, un paklausa (salīdzināt ar Lk 6:47, 48). Šis pants attiecas uz draudzi, kas sapulcējusies dievnamā, lai dzirdētu vēstis. Tomēr viņi ir svētīti ne tikai tāpēc, ka viņi lasa vai klausās, bet arī tāpēc, ka viņi paklausa grāmatas vārdiem (sk. Atkl 22:7).

Atklāsmes grāmatas pravietojumi atklāj Dieva rūpes par Saviem ļaudīm. Tie norāda uz šīs dzīves īsumu un trauslumu, uz glābšanu Jēzū un Viņa kā mūsu Augstā Priestera un Ķēniņa darbu, kā arī uz mūsu aicinājumu izplatīt evaņģēliju.

Bībeles pravietojumi ir kā lampa, kas spīd tumšā vietā (2Pēt 1:19). Tie ir domāti, lai nodrošinātu vadību mūsu dzīvē šodien un cerību nākotnei. Šī pravietiskā vadība mums būs vajadzīga līdz pat Kristus nākšanai un Dieva mūžīgās valstības nodibināšanai.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. janvārī.

Grāmatas nosaukums

Izlasi Atkl 1:1, 2. Kāda nozīme ir pilnam grāmatas nosaukumam? Ko nosaukums mums māca, par ko patiesībā ir grāmata? _____

Atklāsmes 1:1 apliecina, ka grāmatas nosaukums ir “Jēzus Kristus atklāsme”. Vārds “atklāsme” nāk no grieķu vārda “apokalupsis”, kas nozīmē “neapklāts” vai “atklāts”. Apokalipse ir Jēzus Kristus atklāsme, tā gan nāk no Jēzus, gan arī ir par Viņu. Lai gan tā ir nākusi no Dieva caur Jēzu Kristu (sk. Atkl. 22:16), grāmata apliecina, ka Jēzus ir arī tās satura centrā. Apokalipse ir Viņa atklāšanās Saviem ļaudīm un Viņa rūpju izpaušme.

Jēzus ir Atklāsmes grāmatas centrālais tēls. Grāmata sākas ar Viņu (Atkl 1:5–8) un noslēdzas ar Viņu (Atkl 22:12–16). “Lai Daniēla grāmata runā, lai runā Atklāsmes grāmata un stāsta, kas ir patiesība. Bet, lai arī kura jautājuma fāze tiek atklāta, paaugstiniet Jēzu kā visas cerības centru, “Dāvida Sakni un Atvasi, spožo Rīta Zvaigzni”. (Elena Vaita “Testimonies to Ministers and Gospel Workers”, 118. lpp.)

Apokalipses Jēzus ir arī četru evaņģēliju Jēzus. Atklāsmes grāmata turpina Jēzus un Viņa glābšanas darba aprakstu, kas vispirms ir uzrakstīts evaņģēlijos. Atklāsmes grāmatas centrā ir dažādi Viņa eksistences un kalpošanas aspekti. Svarīgi ir tas, ka tā sākas tur, kur evaņģēliji beidzas, – ar Jēzus augšāmcelšanos un debesbraukšanu.

Kopā ar Vēstuli ebrejiem Atklāsmes grāmata uzsver Jēzus kalpošanu Debesīs. Tā parāda, ka pēc augšāmcelšanās Jēzus uzsāka ķēnišķīgo un priestera kalpošanu Debesu svētnīcā. Bez Atklāsmes grāmatas un Vēstules ebrejiem mūsu zināšanas par Kristus kā Augstā Priestera kalpošanu Debesīs Savu ļaužu labā būtu ļoti ierobežotas. Un tomēr, izņemot Vēstuli ebrejiem, Atklāsmes grāmata piedāvā mums vienreizēju ieskatu Jēzus Kristus kalpošanā mūsu labā.

Izlasi Jāņa 14:1–3. Kā šis plašais apsoliņums palīdz mums labāk saprast, ko Jēzus tieši tagad dara mūsu labā Debesīs? Kādu cerību mēs varam gūt no šī brīnišķīgā apsoliņuma? _____

Grāmatas nolūks

Atklāsmes 1:1 mums arī stāsta, ka grāmatas nolūks ir parādīt nākotnes notikumus, sākot no laika, kad grāmata tika sarakstīta. Ikviens, kas ir iepazinis Atklāsmes grāmatu, būs ievērojis, ka notikumu paredzēšana – vai nu to, kas jau ir papildījušies (vismaz no mūsu šodienas perspektīvas skatoties), vai arī to, kas vēl ir nākotnē (arī no mūsu šodienas perspektīvas) – aizņem lielāko daļu grāmatas satura.

Galvenais Bībeles pravietojumu nolūks ir pārliecināt, ka Dievs visu kontrolē, lai arī ko atnes nākotne. Atklāsmes grāmata tieši to arī dara: tā mūs pārliecina, ka Jēzus Kristus ir ar Saviem ļaudīm šīs pasaules vēsturē un tās satraucošajos noslēdzošajos notikumos.

Līdz ar to Atklāsmes pravietojumiem ir divi praktiski nolūki: mācīt mums, kā dzīvot tagad, un sagatavot nākotnei.

Izlasi 5Moz 29:29. Kā šīs pants palīdz mums saprast, kāpēc dažas lietas mums nav atklātas? Saskaņā ar šo pantu kāds nolūks ir tam, kas mums ir atklāts? Tas ir, kāpēc tas viss mums tiek stāstīts? Sk. arī Atkl 22:7. _____

Atklāsmes grāmatas gala laika pravietojumi nav atklāti, lai apmierinātu mūsu uzmācīgo ziņkāribu par nākotni. Grāmata atklāj mums tos nākotnes aspektus, ko mums ir svarīgi zināt. Tie ir atklāti, lai liktu mums saprast, cik nopietns ir tas, kas notiks, lai mēs saprastu savu atkarību no Dieva un šajā atkarībā paklausītu Viņam.

Gadsimtiem ilgi mācību par gala laika notikumiem ir pavadījušas spekulācijas un pat vēl vairāk – sensācija. Veiksmi ir piedzīvojuši tādi, kas, paredzot tūlītēju galu, ir izraisījuši bailes cilvēkos un līdz ar to pamudinājuši viņus dot naudu viņu kalpošanai. Katru reizi, kad solītais gals nav atnācis, cilvēki ir pamesti ar zaudētu cerību un drosmi. Tāpat kā jebkura labā lieta, ko Dievs mums ir devis, pravietojumi var tikt nepareizi izmantoti un arī nepareizi skaidroti.

Izlasi Jāņa 14:29. Kādu svarīgu principu par pravietojumu nolūku mēs varam atrast šajā pantā?

Atklāsmes grāmatas simboliskā valoda

Izlasi Atkl 13:1, Dan 7:1–3 un Ec 1:1–14. Kas visām šīm vīzijām ir kopīgs? _____

Atklāsmes 1:1 tālāk apliecina: “To visu Kristus darīja zināmu, sūtīdams savu eņģeli pie sava kalpa Jāņa.” Šajā vietā grāmatā ir atrodams ļoti svarīgs vārds. Grieķu valodā tas ir “semainō”, kas nozīmē “parādīt ar simboliskām zīmēm”. Šis vārds ir izmantots Vecās Derības grieķu tulkojumā (Septuagintā), kur Daniēls izskaidroja ķēniņam Nebūkadnecaram, ka ar statuju, kas izgatavota no zelta, sudraba, bronzas un dzelzs, Dievs simbolu valodā pasaka ķēniņam, “kas notiks nākotnē” (Dan 2:45). Izmantojot to pašu vārdu, Jānis mums pasaka, ka Atklāsmes grāmatas ainas un notikumi viņam ir parādīti vīzijā simbolu veidā. Svētā Gara vadīts, Jānis uzticīgi ir pierakstījis šīs simboliskās prezentācijas, kā viņš tās redzēja atklāsmēs (Atkl 1:2).

Tādējādi valoda, kas tika izmantota, lai aprakstītu Atklāsmes grāmatas pravietojumus, galvenokārt nav skaidrojama burtiski. Lasot Bībeli, parasti teksts ir jāsaprot burtiski (ja vien tas nenorāda uz apzinātu simbolismu). Bet, lasot Atklāsmes grāmatu, – ja vien teksts nenorāda uz burtisko nozīmi – mums tas ir jāsaprot simboliski. Lai gan ainas un notikumi, kas ir pravietoti, ir reāli, tie parasti ir izteikti simboliskā valodā.

Ja paturēsim prātā lielā mērā simbolisko Atklāsmes grāmatas raksturu, tas pasargās mūs no pravietiskās vēsts izkropļošanas. Mēģinot noteikt Atklāsmes grāmatā izmantoto simbolu nozīmi, mums ir jābūt uzmanīgiem, lai nepiešķirtu pantam nozīmi, kas ir radusies cilvēka iztēlē vai arī to nozīmi, kāda šiem simboliem ir mūsdienu kultūrā. Tā vietā mums ar atvērtu prātu jāpieiet pie Bībeles un pie simboliem, kas atrodami tās lappusēs, lai saprastu Atklāsmes grāmatas valodu.

Cenšoties saprast Atklāsmes grāmatas simbolu nozīmi, mums jāatceras, ka lielākā daļa no tiem nāk no Vecās Derības. Attēlojot nākotni pagātnes valodā, Dievs gribēja mūsu prātiem likt saprast, ka Viņa glābšanas darbi nākotnē būs ļoti līdzīgi Viņa glābšanas darbiem pagātnē. To, ko Viņš Savu ļaužu labā darīja pagātnē, Viņš darīs Viņu labā vēlreiz nākotnē. Mēģinot atkodēt Atklāsmes grāmatas simbolus un tēlus, mums ir jāsāk ar to, ka pievēršam uzmanību Vecajai Derībai.

Dievišķā Trīsvienība

Atklāsmes grāmata sākas ar sveicienu, kas ir līdzīgs tiem, kas atrodami Pāvila vēstulēs. Grāmata tika sūtīta kā vēstule septiņām draudzēm Mazāzijā Jāņa dienās (sk. Atkl 1:11), tomēr Atklāsmes grāmata nav rakstīta tikai viņiem, bet visām kristiešu paaudzēm visā vēsturē.

Izlasi Atklāsmes 1:4, 5 un Romiešiem 1:7. Kāds kopīgs sveiciens atrodams abos pantos, un kas ir tas, kas šo sveicienu izsaka? _____

Abi panti sākas ar vēstulei raksturīgu sveicienu: “Žēlastība un miers jums.” Šī frāze sastāv no grieķu sveiciena “charis” (“žēlastība”) un ebreju sveiciena “šalom” (“miers”, “labklājība”). Kā mēs varam redzēt šajos pantos, žēlastības un miera Devēji ir dievības trīs Personas.

Dievs Tēvs ir nosaukts kā Tas, “kas ir, bija un nāk” (sk. Atkl 1:8, Atkl 4:8). Šis apzīmējums attiecas uz dievišķo apzīmējumu Jahve, “ES ESMU, KAS ES ESMU” (2Moz 3:14), atsaucoties uz Dieva mūžīgo eksistenci.

Svētais Gars ir nosaukts par “septiņiem Gariem” (salīdzini ar Atkl 4:5 un Atkl 5:6). Raktos septiņi ir pilnības skaitlis. “Septiņi Gari” nozīmē, ka Svētais Gars ir aktīvs visās septiņās draudzēs. Šis simbols attiecas uz Svētā Gara visuresamību un Viņa pastāvīgo darbu starp Dieva ļaudīm visā vēsturē, darot viņiem iespējamu piepildīt savu aicinājumu.

Jēzum Kristus ir trīs apzīmējumi: “Uzticamais liecinieks, pirmdzimtais no mirušajiem un zemes ķēniņu valdnieks” (Atkl 1:5). Tie attiecas uz Viņa nāvi pie krusta, Viņa augšāmcelšanos un Viņa valdīšanu Debesīs. Tad Jānis apliecina, ko Jēzus ir paveicis: “Viņam, kas mūs mīlējis un ar savām asinīm mūs no mūsu grēkiem atbrīvojis un kas darījis mūs par valstību un priesteriem Dievam un savam Tēvam” (Atkl 1:5, 6).

Grieķu valodas oriģinālā vārdi “Viņam, kas mūs mīlējis” attiecas uz Kristus nepārtraukto mīlestību, kas ietver pagātni, tagadni un nākotni. Viņš, kas mūs mīl, ir atbrīvojis mūs no grēkiem ar Savām asinīm. Grieķu valodā darbības vārds “atbrīvojis” attiecas uz pabeigtu darbību pagātnē: kad Jēzus nomira pie krusta, Viņš nodrošināja pilnīgu un pabeigtu salīdzināšanu mūsu grēkiem.

Efeziešiem 2:6 un Filipiešiem 3:20 apraksta atpestītos kā Debesu pilsoņus, kas ir uzmodināti un nosēdināti kopā ar Jēzu Debesu vietās. Ko tas varētu nozīmēt un kā mēs šobrīd baudām šo godības pilno statusu Kristū kā “ķēniņi un priesteri” (Atkl 1:6), vēl joprojām atrodoties šajā grēka nolādētajā pasaulē? Kā atbildei vajadzētu ietekmēt to, kā mēs dzīvojam? _____

Atklāsmes grāmatas vadmotīvs

Atklāsmes grāmatas prologa noslēgums norāda, kas patiesībā ir grāmatas uzmanības centrā: Jēzus atgriešanās spēkā un godībā. Kristus apsolījums atgriezties ir atkārtots trīs reizes grāmatas noslēgumā (Atkl 22:7, 12, 20).

Izlasi Atkl 1:7, 8. Vārdu izvēle šajos pantos nāk no vairākiem pravietiskiem pantiem: Dan 7:13, 14, Zah 12:10, Mt 24:30. Ko šie panti stāsta mums par Kristus otrās nākšanas noteiktību? _____

Atklāsmes grāmatā Kristus otrā nākšana ir gala punkts, uz ko virzās vēsture. Otrā nākšana iezīmēs šīs pasaules vēstures noslēgumu un Dieva mūžīgās valstības sākšanos, kā arī brīvību no visa ļaunā, no ciešanām, sāpēm un nāves.

Atklāsmes 1:7 līdzīgi pārējai Jaunajai Derībai norāda uz burtisku, redzamu un personīgu Kristus nākšanu majestātiskumā un godībā. Katrs cilvēks, kas tajā brīdī būs dzīvs virs zemes, arī tie, kas “Viņu caurdūra”, būs liecinieki Viņa nākšanai. Šie vārdi norāda uz īpašu noteiktu cilvēku augšāmcelšanos pirms Kristus atgriešanās, ieskaitot tos, kas Viņu piesita krustā. Lai gan Jēzus ar Savu nākšanu atnesīs atbrīvošanu tiem, kas Viņu gaida, Viņš arī atnesīs tiesu tiem zemes iedzīvotājiem, kas būs noraidījuši Viņa žēlastību un mīlestību.

Kristus nākšanas noteiktība ir apstiprināta ar vārdiem “tā būs, amen” (Atkl 1:7). Vārdi “tā būs” ir tulkojums no grieķu valodas (“nai”), un “amen” ir apstiprinājums ebreju valodā. Kopā šie vārdi izsaka noteiktību. Tie arī noslēdz grāmatu ar diviem līdzīgiem apstiprinājumiem (sk. Atkl 22:20).

“Bija pagājuši vairāk nekā 18 gadu simti, kopš Glābējs bija devis Savas nākšanas apsolījumu. Cauri gadsimtiem Viņa vārdi ir pildījuši ar drosmi uzticīgo ļaužu sirdis. Apsolījums vēl nav piepildījies: Dzīvības Devēja balss vēl nav aicinājusi dusošos svētos iznākt no kapiem. Bet runātais vārds nav zaudējis savu drošumu. Savā laikā Dievs piepildīs Savus vārdus. Vai kādam vajadzētu pagurt tagad? Vai mums vajadzētu zaudēt savu ticību tagad, kad esam tik tuvu mūžīgajai pasaulei? Vai kādam vajadzētu teikt: pilsēta vēl ir ļoti tālu? Nē, nē. Vēl tikai nedaudz jāpagaida, un mēs redzēsim Krieviju savā skaistumā. Vēl tikai nedaudz, un mēs noslaucīsim visas asaras no savām acīm. Vēl tikai nedaudz, un Viņš stādīs mūs ‘liksmībā savas godības priekšā bezvainīgus’ (Jūd 1:24).” (Elena Vaita “The Advent Review and Sabbath Herald”, 1913. gada 13. nov.)

Apsolījums ir tikai tik stiprs, cik tās personas godīgums, kas to dod, un personas spējas to piepildīt. Kā fakts, ka Kristus otrās nākšanas apsolījumu ir devis Dievs, kas ir turējis visus Savus apsolījumus pagātnē, nodrošina tev pārliecību, ka Kristus atgriezīsies, kā Viņš apsolījis?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Testimonies to Ministers and Gospel Workers" nodaļu "The Study of the Books of Daniel and the Revelation", 112.–119. lpp.

"Šī atklāsmē ir dota, lai vadītu un mierinātu draudzi kristietības izplatīšanās laikā. [...] Atklāsmē ir kaut kas atklāts. Kungs pats ir atklājies Savam kalpam noslēpumos, ko satur šī grāmata, un Viņš ir paredzējis, ka tie būs atvērti visu cilvēku pētījumiem. Tās patiesības ir domātas tiem, kas dzīvos šīs zemes vēstures pēdējās dienās, kā arī tiem, kas dzīvoja Jāņa dienās. Dažas no ainām, kas ir attēlotas pravietojumos, ir pagātnē, dažas notiek šobrīd, dažas atklāj, kā noslēgsies liels konflikts starp tumsas spēkiem un Debesu Ķēniņu, un dažas atklāj atpestīto uzvaras un priekus uz atjaunotās zemes.

Lai neviens nedomā, ka viņš nevar izskaidrot katra Atklāsmes grāmatas simbola nozīmi, ka viņam nav vajadzīgs pētīt šo grāmatu, cenšoties uzzināt tās patiesības nozīmi, ko tā satur. Tas, kurš atklāja šos noslēpumus Jānim, dos citīgam patiesības meklētājam izpratni par Debesu lietām. Tie, kuru sirdis ir atvērtas patiesības uzņemšanai, būs spējīgi saprast tās mācības un gūs svētības, kas apsolītas tiem, kas 'klausās šos pravietojuma vārdus un kas ievēro visu, kas tur rakstīts' (Atkl 1:3)." (Elena Vaita "Apustuļu darbi", 583., 585. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ja Atklāsmes grāmata ir Jēzus Kristus atklāšanās, tad kāpēc vārdam "apokalipse" mūsdienās ir negatīva nozīme? Ko šis negatīvisms mums stāsta, kāda ir izplatīta Atklāsmes grāmatas uztvere starp kristiešiem? Kāpēc vārds "bailes" bieži ir saistīts ar Atklāsmes grāmatas pravietojumiem?

2. Atceries kādus nepiepildītus paredzējumus, ko kādi cilvēki ir izteikuši pēdējo 20 gadu laikā par gala laika notikumiem un Jēzus otro nākšanu. Neskatoties uz sirdi vai motīviem (ko mēs vienalga nevaram zināt), kādi ir bijuši šiem cilvēkiem, kas tos ir izteikuši, kādas ir negatīvās sekas šiem nepiepildītajiem paredzējumiem? Kā tie ir likuši justies tiem, kas ir ticējuši šiem paredzējumiem? Kā šie nepiepildītie paredzējumi liek izskatīties kristiešiem to acīs, kas to redz? Kā ļaudis, kas ticam pravietojumiem un kas raugāmieš uz gala laika notikumiem kā uz ceļa zīmēm, kā mēs varam iegūt pareizo līdzsvaru tajā, kā mēs saprotam pravietojumus un kā mēs tos mācām citiem?

STARP LUKTURIEM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 1:9–18, Apd 7:54–60, Mt 12:8, 2Moz 20:11, Dan 10:5, 6, Atkl 1:20, Atkl 2:1–7.

ATMIŅAS PANTS:

“Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm” (Atkl 2:7).

Ps 73 apraksta dziesminieka samulsumu, vērojot bezdievīgo lielīgo lepnumu. Viņi dzīvoja pārpilnībā un bezrūpībā, salīdzinot ar taisno ciešanām. Šī netaisnība lielā mērā satrauca dziesminieku (Ps 73:2–18), kas apjucis devās uz svētnīcu (Ps 73:16, 17). Tur, Dieva klātbūtnē, viņam tika dota dziļāka jautājuma izpratne.

Pēc vairākiem gadsimtiem kāds sirms apustulis bija nonācis uz akmeņainas ieslodzījuma salas savas uzticīgās liecības dēļ. Savās bēdās viņš uzzināja, ka draudzes, kas ir viņa gādībā, cieš. Tomēr tajā kritiskajā brīdī viņam tika dota vīzija par augšāmcelto Kristu Debesu svētnīcā. Šeit, tāpat kā dziesminiekam, Kungs atklāja Jānim dažus šīs dzīves noslēpumus un kādas ciņas tā nes. Svētnīcas aina deva viņam pārliecību par Kristus klātbūtni un rūpēm – pārliecību, kas Jānim bija jānodod šīm draudzēm un turpmākajām kristiešu paaudzēm visos gadsimtos līdz pat šīs pasaules vēstures galam.

Šajā nedēļā mēs ne tikai iepazīsimies ar Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā, bet arī sāksim aplūkot pirmo no septiņām Viņa īpašajām vēstīm Savai draudzei, kas rakstītas draudzēm Āzijā, bet kam ir nozīme arī mūsdienās. Nākamajā nedēļā mēs aplūkosim Viņa vēstis pārējām sešām draudzēm.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. janvārī.

Uz Patmas salas

Izlasi Atkl 1:9. Ko Jānis mums stāsta par apstākļiem, kuros viņš saņēma Atklāsmes grāmatas vīzijas?

Patma ir neauglīga, akmeņaina sala Egejas jūrā. Tā ir desmit jūdzes gara un sešas jūdzes plata platākajā vietā. Romieši šo un citas apkārtējās salas izmantoja kā soda izciešanas vietu izraidītiem politiskajiem ienaidniekiem. Agrīnie kristīgie autori, kas dzīvojuši samērā tuvu laikam, kad sarakstīta Atklāsmes grāmata, vienbalsīgi apliecina, ka Romas autoritātes izsūtīja Jāni uz Patmas salu tāpēc, ka viņš bija uzticīgs evaņģēlijam. Uz Patmas sirmais apustulis pārdzīvoja visas Romas apcietinājuma grūtības. Pret viņu, iespējams, izturējās kā pret noziedznieku, viņš bija iekalts važās, viņam nebija pietiekami ēdiena un viņš bija spiests smagi strādāt zem nežēlīgo Romas uzraugu pātaģu sitieniem.

“Patma, neauglīga, klinšaina sala Egejas jūrā, bija Romas valdības izraudzīta vieta noziedznieku izsūtīšanai, bet Dieva kalpam šis drūmais zemes gabals kļuva par Debesu vārtiem. Šķirts no dzīves steigas un iepriekšējo gadu rosīgā darba, viņš tur atradās Dieva, Kristus un Debesu eņģeļu sabiedrībā un saņēma no tiem norādījumus draudzei visam nākamajam laikam” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 570., 571. lpp.)

Kādi Bībeles varoņi vēl ir izturējuši grūtības, sargājot uzticību Dievam? Sk. Dan 3:16–23, Apd 7:54–60.

Kristus sekotājiem nekad nevajadzētu aizmirst, ka vienmēr, kad viņi atrodas Jānim līdzīgos apstākļos, viņi nav atstāti vieni. Tas pats Jēzus, kas nāca pie Jāņa ar cerības un iedrošinājuma vārdiem grūtā brīdī uz Patmas salas, vēl joprojām ir kopā ar Saviem ļaudīm, lai uzturētu un atbalstītu viņus grūtajā situācijā.

Kā mēs varam saprast atšķirības starp ciešanām Kristus dēļ un ciešanām citu iemeslu dēļ, ieskaitot mūsu pašu nepareizās izvēles sekas? Un kā ar ciešanām to iemeslu dēļ, ko mēs nevaram izprast? Kā mēs varam mācīties uzticēties Kungam katrā situācijā?

Kunga dienā

Izlasi Atklāsmes 1:10 kopā ar 2Moz 31:13, Jes 58:13 un Mt 12:8. Saskaņā ar šiem pantiem, kura diena ir skaidri nosaukta Bībelē par Kunga dienu? Cik nozīmīga šī diena droši vien ir bijusi Jānim, piedzīvojot grūtības? _____

“Trimdā aizvestajam apustulim godības Kungs parādījās Sabatā. Atrodoties Patmas salā, Jānis sabatu ievēroja tikpat svēti kā tad, kad sludināja ļaudīm Jūdejas pilsētās un ciemos. Viņš pieprasīja sev šai dienai dotos dārgos apsolījumus.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 581. lpp.)

Atklāsmes 1:10 skaidri norāda, ka apustulis Jānis saņēma vīziju septītās dienas sabatā. Lai gan Jānis ļoti gaidīja nākotnes notikumus, gaidīja Kristus otro nākšanu (salīdzini ar Atkl 1:7), kas tiek saukta par “Kunga dienu” (Jes 13:6–13, 2Pēt 3:10), Jānis runāja par laiku, kad viņam pašam bija vīzija par nākotnes notikumiem, un tas bija sabats, “Kunga diena”.

Nav šaubu, ka ciešanu vidū šis sabats ar vīziju noteikti ļāva viņam apjaust no ciešanām brīvas dzīves prieku, ko viņš un visu laikmetu uzticīgie piedzīvos pēc Kristus otrās nākšanas. Patiešām, jūdu domāšanā sabats tiek uzskatīts par tās pasaules prieka nojausmu, kas nāks.

“Sabats, ko Dievs iecēla Ēdenē, bija [...] dārgs Jānim uz vientuļās salas. [...] Kāds tas bija sabats vientuļajam gūsteknim, kas vienmēr ir bijis dārgs Kristus acīs, bet tagad paaugstināts vēl vairāk nekā jebkad iepriekš! Nekad iepriekš viņš nebija uzzinājis par Jēzu tik daudz. Nekad iepriekš viņš nebija dzirdējis tik cēlu patiesību.” (Elena Vaita “The SDA Bible Commentary”, 7. sēj. 955. lpp.)

Salīdzini ceturtnā bausļa divas versijas, kas uzrakstītas 2Moz 20:11 un 5Moz 5:15. Šie panti norāda uz septītās dienas sabatu kā uz piemiņu gan radīšanai, gan atbrīvošanai, atgādinot mums, ka Dievs mūs ir gan radījis, gan atpestījis. Kā mēs varam katru sabatu apņemties turēt savā priekšā Dieva kā mūsu Radītāja un Pestītāja realitāti? Padomā arī par šo: kas labs būtu faktiskā, ka Viņš ir mūsu Radītājs, ja Viņš nebūtu arī mūsu Pestītājs? _____

Jāņa vīzija par Kristu uz Patmas salas

Izlasi Atkl 1:12–18. Salīdzini Jāņa aprakstīto Kristus portretu ar dievišķo būtni Dan 10:5, 6. Kā Jēzus parādās Jāņa vīzijā? Ko Viņš dara? _____

Jānis redz Jēzu staigājam starp lukturiem un ģērbusoš kā Augsto Priesteri. Jēzus, kas staigā starp lukturiem, norāda uz Dieva apsolījumu senajam Israēlam, ka Viņš staigās viņu vidū kā viņu Dievs (3Moz 26:12). Atklāsmes grāmatā lukturi aino septiņas draudzes Āzijā, kurām sākotnēji tika sūtīta Atklāsmes grāmata (Atkl 1:20), un, kā mēs redzēsim trešdien, lukturi simbolizē Dieva draudzi visā vēsturē. Pateicoties Svētajam Garam, Jēzus modrās rūpes turpina būt pār Viņa draudzi uz zemes. Viņš būs ar Saviem ļaudīm, līdz aizvedīs viņus uz mūžīgajām mājām.

Pie tam Jēzus kā Augstā Priestera ainojums starp lukturiem ir ņemts no rituāliem Jeruzālemes templī. Priestera ikdienas uzdevums bija svētās vietas lukturus uzturēt spoži degošus. Viņš sakārtoja un uzpildīja dziestošās lampas, nomainīja izdegušos degļus, no jauna piepildīja lampas ar eļļu un aizdedza atkal. Tādā veidā priesteris personīgi zināja katras atsevišķās lampas situāciju. Tādā pašā veidā Jēzus zina Savu ļaužu vajadzības un apstākļus un iestājas par viņiem personīgi.

Izlasi Atkl 2:2, 9, 13, 19; Atkl 3:1, 8, 15. Ko apgalvojums “es zinu” stāsta par to, ka Jēzus pārzina Dieva ļaužu situāciju un vajadzības? _____

Jēzus identificē Sevi ar tādiem Dieva tituliem kā “pirmais un .. pēdējais” (sk. Jes 44:6, Jes 48:12). Grieķu vārds “pēdējais” ir “eschatos”, no kā cēlies vārds “eshatoloģija” (mācība par pēdējo dienu notikumiem). Šī vārda nozīme parāda, ka eshatoloģijas centrā ir Jēzus Kristus, kam pieder pēdējais vārds gala notikumos. Viņš ir Tas, kas “dzīvo” un kam pieder “nāves un elles atslēgas” (Atkl 1:18). Nāvē un augšāmcelšanā Jēzum ir iedota vara atvērt nāves vārtus (Īj 17:16, Ps 9:13). Visi, kas Viņam uzticas, piecelsies no kapiem mūžīgai dzīvei (1kor 15:21–23). Jēzus uzticīgajiem sekotājiem nav jābaidās, jo pat miruši viņi atrodas Viņa modrajā gādībā. Un, ja tā ir ar mirušajiem, cik daudz vairāk ar dzīvajiem? (Sk. 1tes 4:16, 17.)

Kristus vēstis toreiz un tagad

Izlasi Atkl 1:11, 19, 20. Jēzus arī izteica septiņas noteiktas vēstis draudzēm Āzijā. Kā fakts, ka bija vairāk nekā septiņas draudzes, norāda uz simbolisko nozīmi, kāda ir šīm kristiešiem domātajām vēstīm?

Vēstis, ko Jēzus lika Jānim sūtīt septiņām draudzēm, ir uzrakstītas Atklāsmes 2. un 3. nodaļā. To nozīmes ir attiecināmas trīs līmeņos:

1. Vēsturiskais līmenis. Vēstis sākotnēji tika sūtītas septiņām draudzēm, kas atradās 1. gadsimta Āzijas turīgajās pilsētās. Kristieši tur piedzīvoja nopietnus izaicinājumus. Vairākās pilsētās templi tika pielūgts imperators kā apliecinājums viņu uzticībai Romai. Imperatora pielūgsmē bija kļuvusi obligāta. No pilsoņiem arī sagaidīja, ka viņi piedalīsies publiskos pasākumos un pagānu reliģiskajās ceremonijās. Tā kā daudzi kristieši atteicās piedalīties šajos rituālos, viņi tika tiesāti un reizēm pat mira mocekļu nāvē. Pēc Kristus norādījuma Jānis uzrakstīja septiņas vēstis, lai palīdzētu ticīgajiem tikt galā ar šiem izaicinājumiem.

2. Pravietiskais līmenis. Atklāsmes grāmata ir pravietiska grāmata, bet tikai septiņas draudzes tika izvēlētas, lai saņemtu šīs vēstis. Šis fakts norāda arī uz vēsts pravietisko raksturu. Garīgais stāvoklis septiņās draudzēs sakrīt ar Dieva draudzes garīgo stāvokli dažādos vēstures periodos. Septiņas vēstis ir domātas, lai no Debesu perspektīvas nodrošinātu vispārēju ieskatu kristietības garīgajā stāvoklī no pirmā gadsimta līdz pat pasaules galam.

3. Universālais līmenis. Kā visa Atklāsmes grāmata tika sūtīta kā viena vēstule, kas lasāma katrā draudzē (Atkl 1:11, Atkl 22:16), tieši tāpat septiņas vēstis satur arī mācības, kas attiecas uz kristiešiem visos laikmetos. Šādā veidā vēstis aino dažāda veida kristiešus dažādās vietās un laikos. Piemēram, lai gan vispārējais kristietības raksturojums mūsdienās ir Laodikejas, daži kristieši var saskatīt sevi arī citu draudžu raksturojumā. Labā vēsts ir, ka, lai arī kāds ir mūsu garīgais stāvoklis, Dievs "satiekas ar kritušajiem cilvēkiem tur, kur viņi atrodas" (Elena Vaita "Izmeklētas vēstis", 1. sēj. 22. lpp.).

Iedomājies, ka Kungam būtu šodien jāuzraksta vēstule tavai draudzei un tā būtu sarakstīta tādā formā, kādā bija vēstis septiņām draudzēm. Ko šāda vēstule atklātu par tiem izaicinājumiem, kādus šobrīd piedzīvo tava draudze, kā arī par tās garīgo stāvokli?

Vēstis Efezas draudzei

Efeza bija lielākā pilsēta un galvaspilsēta Romas provincē Āzijā, kas atradās pie galvenajiem tirdzniecības ceļiem. Kā galvenā Āzijas jūras osta tā bija ļoti svarīgs komerciālais un reliģiskais centrs. Pilsēta bija pilna ar sabiedriskām ēkām, tādām kā tempļi, teātri, sporta zāles, pirtis un bordeļi. Tā bija pazīstama arī kā vieta, kur praktizēja māģi, tā bija bēdīgi slavēta ar savu amorālumu un māņticību. Tomēr Efeza bija arī visietekmīgākā kristiešu province Efezā.

Izlasi Atkl 2:1–4. Kā Jēzus atklāj Sevi Efezas draudzei? Par kādām izcilām īpašībām Jēzus slavē šo draudzi? Arī kādas bažas Viņš izsaka? _____

Sākuma gados Efezas ticīgie bija pazīstami savas uzticības un mīlestības dēļ (Ef 1:15). Lai gan viņi piedzīvoja spiedienu gan no ārpuses, gan no draudzes iekšienes, kristieši Efezā palika stingri un uzticīgi. Viņi bija centīgi un paklausīgi patiesībai. Viņi nevarēja savā vidū paciest viltus apustuļus. Tomēr viņu mīlestība uz Kristu un saviem līdzcilvēkiem sāka izzust. Lai gan draudze stāvēja stipri un uzticīgi, bez Kristus mīlestības pat viņu pašu gaismeklis draudēja izdzist.

Izlasi Atkl 2:5–7. Kādas trīs lietas Jēzus aicina draudzes locekļus darīt, lai atdzīvinātu pirmo mīlestību un nodošanos Kristum un ticības biedriem? Kā šīs trīs lietas ir saistītas noteiktā secībā? _____

Pravietiski situācija Efezas draudzē saskan ar vispārējo situāciju un draudzes garīgo stāvokli no 31. – 100. gadam mūsu ērā. Apustulisko draudzi raksturoja mīlestība un uzticība evaņģēlijam. Pirmā gadsimta beigās draudze sāka zaudēt pirmās mīlestības liesmu, tādējādi atdaloties no evaņģēlija vienkāršības un šķīstuma.

Iedomājies sevi tādā draudzē, kurā mīlestība izzūd. Draudzes locekļi varbūt nepraktizē nevienu zināmu vai atklātu grēku, viņi pat dara to, kas ir pareizs, tomēr viņi cieš no formālisma un aukstuma. Kā Jēzus padoms var atbrīvot draudzi no šāda stāvokļa? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļu “Patmas sala”, 568.–577. lpp.

“Jāņa gūsts kļuva par žēlastības līdzekli. Patmas salu apspīdēja augšāmceltā Glābēja godība. Jānis bija redzējis Kristu cilvēka izskatā, ar naglu zīmēm rokās un kājās, kas uz mūžīgiem laikiem būs viņa godība. Tagad viņam bija jauts atkal redzēt savu augšāmcelto Kungu, tērptu tik lielā godībā, kādu vien cilvēks var uzlūkot, palikdams dzīvs.

Tam, ka Kristus parādījās Jānim, vajadzētu būt pierādījumam visiem – gan ticīgiem, gan neticīgiem –, ka mums ir augšāmcelties Kristus. Tam vajadzētu dot dzīvības spēku draudzei. Reizēm Dieva ļaudis apņem tumši mākoņi. Šķiet, ka apspiešana un vajāšanas viņus iznīcinās. Bet tādās reizēs tiek dotas vispamācošākās mācības. Kristus bieži ieiet cietumos un atklāj Sevi izredzētajiem. Viņš ir kopā ar viņiem ugunī. Kā vistumšākajā naktī zvaigznes spīd visspožāk, tā visspožākie Dieva godības stari atklājas visdziļākajā tumsā. Jo tumšākas debesis, jo skaidrāki un iespaidīgāki ir Taisnības Saules, augšāmceltā Glābēja, stari.” (Elena Vaita “The Youth Instructor”, 1900. gada 5. aprīlis)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Jānis līdzdalīja saviem lasītājiem, ko viņš redzēja un dzirdēja uz Patmas salas. Ko tu redzi un dzirdi, lasot Atklāsmes 1:12–20? Kādus mierinājuma vārdus tu vari paņemt no patiesībām, kas atklātas šajā atklāsmē?

2. Atkl 14:7 pirmais eņģelis aicina zemes iedzīvotājus gala laikā “pielūgt To, kas radījis Debesis un zemi, jūru un ūdens avotus”. Šī valoda ir ņemta no 2Moz 20:11. Ko pirmā eņģeļa vēsts mums stāsta par sabata nozīmi gala laikā, kā tā ir atklāta Atklāsmes grāmatā?

3. Daudzi kristieši piedzīvo dīvainu ironiju. Jo ilgāk viņi atrodas draudzē, jo vieglāk viņu ticība kļūst neskaidra vai pat mirst. Lai gan vajadzētu notikt pretējam. Galu galā, jo ilgāk mēs esam ar Jēzu, jo vairāk mums vajadzētu mācīties par Viņu un Viņa mīlestību uz mums. Kā tad mēs varam uzturēt ticības uguni ne tikai degam, bet arī kļūstam arvien spožākai un spožākai, kā tam vajadzētu būt?

JĒZUS VĒSTIS SEPTIŅĀM DRAUDZĒM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 2:8–11, Atkl 2:12–17, Atkl 2:18–29, Atkl 3:1–6, Atkl 3:7–13, Atkl 3:14–22, Jes 61:10.

ATMIŅAS PANTS:

“To, kas uzvarēs, Es nosēdināšu savā tronī kopā ar Mani, tāpat kā Es esmu uzvarējis un apsēdies ar Savu Tēvu Viņa tronī” (Atkl 3:21).

No Patmas salas Jēzus ar Jāņa starpniecību sūtīja vēstuli, kas saturēja septiņas vēstis Viņa ļaudīm. Lai gan šīs vēstis attiecas uz draudzēm Āzijā Jāņa dienās, tās pravietiski attēlo arī draudzes stāvokli visā vēsturē.

Ja salīdzinām šīs vēstis, tad redzam, ka tām ir vienāda seškārtīga struktūra. Katra sākas ar to, ka Jēzus uzrunā konkrēto draudzi tās vārdā. Otrā daļa sākas ar frāzi: “Tā saka tas...”, kur Jēzus katru draudzi iepazīstina ar Sevi, izmantojot aprakstus un simbolus, kas atrodami 1. nodaļā. Šie Jēzus apraksti bija piemēroti katras draudzes īpašajām vajadzībām. Tādējādi Jēzus norādīja uz Savu spēju saprast katras draudzes cīņas un īpašo situāciju. Pēc tam Jēzus izsaka atzinību draudzei, un tad Viņš dod padomu, kā izkļūt no nepatīkamā stāvokļa. Visbeidzot katra vēsts noslēdzas ar aicinājumu klausīties Gara vēsti un ar apsolījumiem uzvarētājiem.

Kā mēs redzējam pagājušās nedēļas tēmā, analizējot vēsti pirmajai draudzei Efezā, un kā mēs redzēsim pārējās sešās vēstīs šīs nedēļas tēmā, Jēzus piedāvā cerību un atsaucas uz katras draudzes vajadzībām katrā situācijā. Tāpēc pavisam noteikti Viņš var apmierināt arī mūsu vajadzības.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. janvārī.

Kristus vēstis Smirnai un Pergamai

Smirna bija skaista un turīga pilsēta, bet tā bija arī imperatora pielūgsmes centrs. Atteikšanās to ievērot varēja novest pie likumīgā statusa zaudēšanas, pie vajāšanām un pat pie mocekļa nāves.

Izlasi Atkl 2:8–11. Kā tas, kā Jēzus atklāj Sevi šai draudzei, ir saistīts ar draudzes situāciju? Kāda bija draudzes situācija? Kādu brīdinājumu Jēzus izsaka draudzei par to, kas notiks? _____

Vēsts Smirnas draudzei praviētiski attiecas uz draudzi pēc apustuļu laikmeta, kad kristieši piedzīvoja niknas vajāšanas no Romas impērijas puses. “Desmit dienas”, kas minētas Atkl 2:10, norāda uz desmit Diokleciāna vajāšanu gadiem no 303. līdz 313. gadam mūsu ērā, kad Konstantīns Lielais izdeva Milānas ediktu, dāvājot kristiešiem reliģisko brīvību.

Pergama bija dažādu pagānu kultu centrs, ieskaitot Asklēpija kultu, kas bija grieķu dziedināšanas dievs, ko sauca par Glābēju un ko ainoja čūska. Ļaudis no visām malām nāca uz Asklēpija svētnīcu, lai tiktu dziedināti. Pergamai bija vadošā loma imperatora pielūgsmes kulta veicināšanā, kas tāpat kā Smirnā bija obligāts. Nav brīnums, ka Jēzus par Pergamas kristiešiem teica, ka viņi dzīvo pilsētā, kur atrodas sātana tronis.

Izlasi Atkl 2:12–15. Kā Jēzus atklāj Sevi šai draudzei? Kā Viņš novērtē tās garīgo stāvokli? _____

Kristieši Pergamā piedzīvoja kārdināšanas gan no draudzes ārpusē, gan no iekšienes. Lai gan lielākā daļa no viņiem palika uzticīgi, bija “nikolaīti”, kas aizstāvēja kompromisu ar pagānismu, lai izvairītos no vajāšanām. Līdzīgi Bileāmam, kas atkāpās un pa ceļam uz Ap-solīto zemi ievilināja israēliešus grēkā pret Dievu (4Moz 31:16), šie locekļi uzskatīja, ka ērtāk un pat labāk ir pielāgot savu ticību. Lai gan Jeruzālemes koncils bija aizliedzis “elkdievību” un “netiklību” (Apd 15:29), Bileāma doktrīna mācīja draudzes locekļiem atmest šo lēmumu. Vienīgais risinājums, ko Jēzus var piedāvāt Pergamai, ir: “Nožēlo” (Atkl 2:16).

Draudze Pergamā ir praviētisks ainojums draudzei no aptuveni 313.–538. gadam. Lai gan daži locekļi draudzē palika uzticīgi, garīgais panīkums un atkrišana strauji vairojās.

Ko nozīmē nenoliegt “Manu ticību” (Atkl 2:13, sk. arī Atkl 14:12)? Kā mūsu apņemšanās nenoliegt savu ticību var palīdzēt mums stāties pretī kompromisiem un būt “uzticīgiem līdz nāvei” (Atkl 2:10)? _____

Kristus vēsts Tiatīras draudzei

Salīdzinot ar citām pilsētām, Tiatīrai nebija nekādas mums zināmas politiskas vai kultūras nozīmes. Pie tam draudze bija mazpazīstama. Lai varētu uzturēt uzņēmumu vai būt darba ņēmējs, Romas impērijas iedzīvotājam bija jāpieder tirgotāju ģildei. Tiatīra bija īpaši slavena ar šīs prasības īstenošanu. Ģildes locekļiem bija jāapmeklē ģildes svētki un jāpiedalās tempļa rituālos, kas bieži vien ietvēra netiklas darbības. Tie, kas nepiedalījās, piedzīvoja to, ka viņus izslēdz no ģildes, un pret viņiem tika vērstas ekonomiskas sankcijas. Kristiešiem tajā laikā tas nozīmēja izvēlēties starp pilnīgu kompromisu vai pilnīgu izslēgšanu evaņģēlija dēļ.

Izlasi Atkl 2:18–29. Kā Jēzus atklāj Sevi draudzei Tiatīrā (sk. arī Dan 10:6)? Kādas bija īpašības, par ko Jēzus slavēja šo draudzi, un kādas problēmas to apgrūtināja? _____

Līdzīgi draudzei Pergamā draudze Tiatīrā tika spiesta iziet uz kompromisu pagānu vidē. Vārds “Īzebele” attiecas uz ķēniņa Āhaba sievu, kas ieveda Israēlu atkrišanā (1ķēn 16:31–33). Jēzus aino viņu kā garīgi amorālu (Atkl 2:20). Tie draudzes locekļi, kas pielāgojās un pieņēma “nešķīstās” pagānu idejas un rīcību, nodevās garīgai laulības pārkāpšanai ar viņu.

Draudze Tiatīrā simbolizē kristietības stāvokli no 538. līdz 1565. gadam. Šajā laikā Dieva ļaudīm briesmas nenāca no draudzes ārpusē, bet no iekšienes. Tradīcijas aizstāja Biblii, cilvēku iecelti priesteri un svētās relikvijas aizstāja Kristus priesterību un darbi tika uzskatīti par glābšanas līdzekļiem. Tie, kas nepieņēma samaitājošās ietekmes, tika vajāti un pat nogalināti. Gadsimtiem ilgi patiesā draudze atrada patvērumu tuksnešainā apgabalā (sk. Atkl 12:6, 13, 14). Bet Jēzus arī uzslavē draudzi Tiatīrā par tās uzticību un mīlestību, darbiem un kalpošanu – norādot uz reformāciju un pirmajiem soļiem atpakaļ pie Bībeles.

Padomā par Atkl 2:25 vārdiem: “Pie tā stingri turieties, līdz Es nāku!” Ko nozīmē šie vārdi gan mums kā draudzei, gan katram individuāli? Ko mēs esam saņēmuši no Jēzus, pie kā mums ir jāturas? _____

Kristus vēsts Sardas draudzei

Sardai bija brīnišķīga vēsture. Bet Romas periodā pilsēta zaudēja prestižu. Lai gan pilsēta vēl joprojām baudīja labklājību, tās godība sakņojās pagātnes vēsturē, nevis tagadnes realitātē. Senā pilsēta bija celta uz stāvas nogāzes un bija gandrīz neieņemama. Tā kā tās iedzīvotāji jutās tik droši, pilsētas mūri tika apsargāti pavisā.

Izlasi Atkl 3:1–6 kopā ar Mat 24:42–44 un 1tes 5:1–8. Kādas trīs lietas Jēzus aicina darīt kristiešus Sardā, lai dziedinātu savu garīgo stāvokli? Kā Jēzus brīdinājums būt nomodā sasauca ar pilsētas vēsturi? _____

Lai gan Jēzus atzīst dažus kristiešus Sardā kā uzticīgus, lielākā daļa no viņiem ir garīgi miruši. Draudze netiek apsūdzēta kādā atklātā grēkā vai atkrišanās (kā tie, kas ir Pergamā un Tiatīrā), bet gan garīgā apātijā.

Vēsts draudzei Sardā pravietiskā līmenī attiecas uz protestantu garīgo situāciju pēcreformācijas periodā, sākot no 1565. līdz 1740. gadam, kad draudze ieslīga nedzīvā formālismā un garīgas pašpmierinātības stāvoklī. Atrodoties pieaugošas racionālisma un sekulārisma straumes ietekmē, draudzes koncentrēšanās uz evaņģēlija glābjošo žēlastību un nodošanos Kristum dzīva, dodot vietu reliģiskajai mācībai un sausiem filosofiskiem argumentiem. Lai gan draudze izskatījās dzīva, tā bija garīgi mirusi.

Jēzus vēsts Sardai arī attiecas uz visām kristiešu paaudzēm. Ir kristieši, kas vienmēr izcilos vārdos runā par savu uzticību Kristum pagātnē. Diemžēl šiem pašiem kristiešiem nav daudz ko stāstīt par saviem tagadnes piedzīvojumiem ar Kristu. Viņu reliģija ir vārdi, tai trūkst sirds reliģijas un patiesas nodošanās evaņģēlijam.

Turot savā priekšā lielo evaņģēlija patiesību par glābšanu tikai Kristū, kādos veidos mēs varētu teikt, ka mūsu darbi nav atrasti “pilnīgi” Dieva priekšā? Ko tas nozīmē un kā mēs varam “padarīt pilnīgus” savus darbus Dieva priekšā? Sk. Mt 5:44–48. _____

Kristus vēsts Filadelfijai

Sestā draudze, ko Jēzus uzrunāja, bija Filadelfija (kas nozīmē “brāļu mīlestība”). Pilsēta atradās uz impērijas tirdzniecības ceļa un kalpoja kā vārti – “atvērtas durvis” – uz plašu, auglīgu līdzenumu. Izrakumi norāda, ka Filadelfija bija centrs, uz kuriem ļaudis nāca, lai iegūtu veselību un dziedināšanu. Biežo zemestrīču dēļ pilsētas iedzīvotāji pārcēlās uz laukiem un dzīvoja pazemīgās būdās.

Izlasi Atkl 3:7–9. Kā veids, kā Jēzus atklāj Sevi, ir saistīts ar šīs draudzes situāciju? Ko Jēzus apgalvojums “spēka tev ir maz” (Atkl 3:8) stāsta par draudzes stāvokli? _____

Vēsts šai draudzei pravietiski attiecas uz lielo protestantisma atmodu Pirmās un Otrās atmodas laikā, kas notika Lielbritānijā un Amerikā aptuveni no 1740. līdz 1844. gadam. Ņemot vērā to, kāda viņiem bija gaisma, Dieva ļaudis šajā laikā patiešām centās turēties pie “Mana vārda” (Atkl 3:8). Bija pieaugošs uzsvars uz paklausību Dieva baušļiem un šķīstu dzīvi. “Atvērtās durvis” acīmredzami ir ceļš uz Debesu svētnīcu, jo ir minēts “mana Dieva templis” (Atkl 3:12, salīdzināt ar Atkl 4:1, 2). Vienas aizvērtas un citas atvērtas durvis norāda uz pārmaiņām, kas notiks Kristus kā Augstā Priestera kalpošanā 1844. gadā.

Izlasi Atkl 3:10–13. Kādas norādes ir dotas par to, ka laiks ir īss un ka tuvojas Jēzus nākšana? Kāda nozīme ir tam, ka Dieva Vārds ir rakstīts uz Viņa ļaudīm (2Tim 2:19)? Ja vārds atspoguļo cilvēka raksturu, ko 2Moz 34:6 mums stāsta par tiem, kas nes Dieva vārdu? _____

Liela atmoda notika draudzēs abās Atlantijas okeāna pusēs. Pirms 1844. gada vēsts par Kristus drīzo nākšanu tika pasludināta daudzās pasaules daļās. Dieva apsolījums rakstīt Savu vārdu uz tiem, kas uzvar, norāda, ka Dieva raksturs būs redzams Viņa ļaudīs. Vēsts, ka Kristus drīz nāks, ir tikpat svarīga kā vēsts, ka Kristus apsola sagatavot Savus ļaudis šim lielajam notikumam, piedodot viņu grēkus un rakstot Savu likumu viņu sirdīs (sk. Fil. 1:6, Ebr. 10:16, 17).

Ko tev nozīmē Kristus drīzās nākšanas cerība? Kā Kristus apsolījums pabeigt darbu, ko Viņš ir iesācis, sniedz mums garantiju? _____

Kristieši Lāodikejā

Pēdējā draudze, ko Jēzus uzrunāja, bija Lāodikejā, turīgā pilsētā, kas atradās pie liela tirdzniecības ceļa. Tā bija slavēta ar vilnas pārstrādes rūpniecību, bankām (kurām bija liels zelta daudzums) un medicīnas skolām, kas ražoja acu ziedus. Lāodikejas labklājība bija padarījusi tās iedzīvotājus pašpietiekamus. Ap 60. g., kad zemestrīce pilsētu iznīcināja, iedzīvotāji atteicās no Romas piedāvātās palīdzības, apgalvojot, ka viņiem ir viss, lai darbotos. Tā kā pilsētā trūka ūdens, to nodrošināja ar akvedukta palīdzību, kas nāca no siltajiem avotiem Hierapolisā. Avots atradās tālu no Lāodikejas, tāpēc, nonākot līdz tai, tas kļuva remdens.

Izlasi Atkl 3:14–17 kopā ar Hoz 12:8. Kā pilsētas pašpietiekamais gars izplatījās starp Lāodikejas kristiešiem? _____

Jēzus nenorāja kristiešus Lāodikejā par kādu nopietnu grēku, tādu kā ķecerība vai atkrišana. Drīzāk viņu problēma bija pašapmierinātība, kas vadīja pie garīgas letargijas. Līdzīgi ūdenim, kas aizsniedza pilsētu, viņi nebija ne atspirdzinoši vēsi, ne karsti, bet remdeni. Viņi teica, ka ir bagāti un ka viņiem nekā nevajag. Tomēr viņi bija nabagi, kaili un akli savā garīgajā stāvoklī. Draudze Lāodikejā simbolizē Dieva draudzes stāvokli tuvu šīs zemes vēsturei, kā to parāda noteiktas Atklāsmes grāmatas gala laika aprakstu daļas. Viena šāda saikne, kā tā ir izteikta Jēzus iestarpinātajā brīdinājumā Atkl 16:15, atgādina par Kristus taisnības “baltajām drēbēm”, kas vajadzīgas garīgi kailajai Lāodikejai (sk. Atkl 3:18). Brīdinājums turēt drēbes gatavībā un nestaigāt kailam parādās arī atsaucē par garīgo cīņu Armagedonā. Jēzus brīdinājuma laiks sākumā var šķist drīzāk dīvains, jo vairs nav iespējams šīs drēbes saņemt. Galu galā pārbaude jau visiem būs noslēgusies. Bet brīdinājums turēt drēbes gatavībā parādās saistībā ar sešām mocībām Armagedonā, jo Jēzus grib atgādināt Lāodikejai, lai tā ir jau tagad gatava šim šausmīgajam konfliktam – pirms nav par vēlu. Tādējādi Atkl 16:15 brīdina lāodikejiešus – ja viņi neņems vērā Jēzus padomu un tā vietā izvēlēsies palikt kaili (Atkl 3:17, 18), viņi būs pazuduši un nokaunējušies par Viņa nākšanu (sk. 1. Jāņa 2:28 – 3:3).

Jēzus pārliedzina lāodikejiešus, ka Viņš tos mīl. Viņš aicina nožēlot grēkus (Atkl 3:19). Viņš noslēdz aicinājumu, attēlojot Sevi kā milētāju no Dziesmu dziesmas 5:2–6, stāvot pie durvīm un klauvējot, lai tiktu ielaists (Atkl 3:20). Ikvienam, kas durvis atver un Viņu ielaiž, ir apsoltas vakariņas kopā ar Viņu un beigās valdīšana ar Viņu uz Viņa troņa (sk. Atkl 20:4).

Izlasi Atkl 3:18–22. Kādu padomu Jēzus dod lāodikejiešiem? Ko simbolizē zelts, baltas drēbes un acu zāles (sk. 1. Pēt 1:7, Jes 61:10, Ef 1:17, 18)? Ko šis padoms saka mums kā septītās dienas adventistiem, kas sevi uzskatām par Lāodikejas draudzi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļu “Atklāsme” 578.–592. lpp.

Septiņas vēstis draudzēm parāda garīgu panikumu šajās draudzēs. Draudze Efezā bija vēl joprojām uzticīga, lai gan tā bija zaudējusi savu pirmo mīlestību. Draudzes Smirnā un Filadelfijā bija lielā mērā uzticīgas. Pergama un Tiatīra piekāpās arvien vairāk un vairāk, līdz lielākā daļa ticīgo šajās draudzēs bija pilnībā atkrituši no šķīstās apustuļu ticības. Draudze Sardos bija ļoti nopietnā stāvoklī. Lielākā daļa kristiešu šajā draudzē nebija saskaņā ar evaņģēliju, turpretī Filadelfija ainoja dažus uzticīgos. Draudze Lāodikejā bija tādā garīgas letarģijas un pašapmierinātības stāvoklī, ka par šo draudzi nebija nekas labs, ko pateikt.

Noslēdzot katru vēsti, Jēzus izsaka apsolījumus tiem, kas pieņem Viņa padomu. Zīmīgi, ka par spīti acīmredzamajai garīgajai lejupslīdei draudzēs, varam novērot proporcionālu pieaugumu dotajā apsolījumā. Efeza, kurai Jēzus sniedz pirmo vēsti, saņem tikai vienu apsolījumu. Tā kā katras draudzes garīgā tendence ir lejupslīde, katra nākamā draudze saņem vairāk apsolījumu nekā iepriekšējā. Visbeidzot draudze Lāodikejā, kurai dots tikai viens apsolījums, saņem vislielāko apsolījumu no visiem: sēdēt uz Jēzus troņa (Atkl 3:21).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā katrai nākamajai draudzei dotais arvien lielākais apsolījums un to garīgā lejupslīde saskan ar apgalvojumu, ka tur, kur vairojas grēks, vēl vairāk vairojas žēlastība (Rm 5:20)? Padomā par šo apsolījumu šāda apgalvojuma gaismā: “Draudze, lai arī cik tā ir novājināta un trūkumu pilna, ir vienīgais objekts virs zemes, kurai Kristus veltī Savas lielākās rūpes. Viņš to pastāvīgi vēro ar savu gādību un stiprina to ar Savu Svēto Garu.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 2. sēj. 396. lpp.)

2. Kristieši bieži saka, ka ir grūti būt kristietim rūpnieciskās, komerciālās un metropolītiskās pilsētās. Āzijas bagātajās pilsētās bija kristieši, kas palika uzticīgi evaņģēlijam un nespārīgi uzticībā Dievam, neskatoties uz spiedienu, ko radīja pagānu vide. Ko mēs varam mācīties no šī fakta? Padomā par šiem kristiešiem Āzijā Jēzus lūgšanas gaismā Jāņa 17:15–19. Kā ideja par būšanu pasaulē, bet ne no pasaules, attiecas uz kristiešiem mūsdienās, īpaši uz tiem, kas dzīvo metropolītiskās pilsētās?

3. Kā mēs kā septītās dienas adventisti varam labāk ņemt vērā vārdus, kas mums doti Lāodikejas vēstī?

CIENĪGS IR JĒRS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 4, Ec 1:5–14, Atkl 5, Ef 1:20–23, Ebr 10:12, Apd 2:32–36.

ATMIŅAS PANTS:

“Neraudi, redzi, lauva no Jūdas cilts, Dāvida sakne, ir uzvarējis, Viņš atvērs rakstu rulli un salauzīs tā septiņus zīmogus” (Atkl 5:5).

Pagājušajā nedēļā mēs aplūkojām Kristus vēsti Saviem ļaudīm virs zemes. Tagad Jāņa vīzija mainās no zemes uz debesīm un pievēršas tam, “kam jānotiek vēlāk” (Atkl 4:1) – nākotnē.

Vīzija 4. un 5. nodaļā notiek Debesu troņa zālē. 4. un 5. nodaļas aina simboliski attēlo to, ka Dievs kontrolē vēsturi un glābšanas plānu. Pirms tiek atklāta nākotne, mums tomēr tiek parādīta Kristus kā augstā priestera kalpošanas centrālā loma Debesīs un Viņa virsvaldība pār visu, kas notiek uz zemes, un to, kā Viņš glābj cilvēci. Šādā veidā 4. un 5. nodaļa nodrošina Debesu skatījumu uz nākotnes notikumiem, par kuriem rakstīts pārējā grāmatā.

Kāds varbūt arī pamanīs, ka, lai gan vēstis septiņām draudzēm ir rakstītas tiešā valodā, no šīs vietas grāmatas valoda kļūst vēl simboliskāka, un to ne vienmēr ir viegli izskaidrot. Šī valoda ir aizgūta no Dieva ļaužu vēstures, kā tā ir atklāta Vecajā Derībā. Pareizs Atklāsmes grāmatas skaidrojums prasa pareizu tās simboliskās valodas izpratni Vecās Derības gaismā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 26. janvārī.

Debesu troņa zāle

Sākot ar Atkl 4:1, Jēzus aicina Jāni doties uz Debesīm, lai parādītu viņam panorāmā vēsturi no viņa laikiem līdz pat Kristus nākšanai.

Atkl 4:1–8, Ec 1:26–28 un Atkl 5:11–14 apraksta Debesu troņa zāli. Ko šie panti mums māca par Debesu troņa zāles būtību? _____

Apustulis ieskatījās pa atvērtajām durvīm Debesu templī un paraudzījās uz Dieva troni. Tronis simbolizē Dieva kā Valdnieka autoritāti pār radību, bet varavīksne ap troni norāda uz Dieva apsolījumu uzticamību (1Moz 9:13–16, Jes 54:9, 10). Tomēr sātans, kurš ir uzurpējis varu virs zemes un darbojas kā Dieva ienaidnieks, ir apstrīdējis dievišķo autoritāti. Galvenais jautājums lielajā cīņā starp Dievu un sātanu ir par to, kam ir tiesības valdīt. Debesu padomes mērķis, ko Jānis redzēja sapulcējušos troņa zālē, bija apstiprināt Dieva taisnīgo valdīšanu pār universu (Atkl 4:1–8, Atkl 5:11–14).

Izlasi Atkl 4:8–11 un Atkl 5:9–14. Ko tu šajos pantos vari uzzināt par patiesu pielūgsmi? Kāpēc Dievs ir cienīgs saņemt pielūgsmi 4. nodaļā, un kāpēc Atkl 5:9–14 Jērs ir cienīgs? _____

Atkl 4. nodaļa sniedz vispārīgu Debesu tempļa troņa zāles un tajā notiekošās kalpošanas aprakstu. Pielūgsmē 4. nodaļā slavē Dieva radošo spēku, bet 5. nodaļa svin glābšanu, ko ir nodrošinājis nokautais Jērs. Šīs nodaļas parāda, ka patiesā pielūgsmē vēlreiz pārskata un atzīmē Dieva varenos darbus radišanā un glābšanā. Dievam, kas radīja pasauli sešās dienās, ir vara un spējas arī atjaunot pasauli tās sākotnējā stāvoklī un pārvērst to par mūžīgām mājām Viņa ļaudīm – to visu Viņš ir apsolījis darīt.

Padomā, ko māca evaņģēlijs: Tas, kurš radīja ne tikai mūs un mūsu pasauli, bet visu kosmosu, bija arī “nokautais Jērs” (Atkl 5:12) mums. Kādu brīnišķīgu cerību šī mācība atklāj pasaules vidū, kas ir pilna ar sāpēm un nemieriem? _____

Debesu sanāksme troņa zālē

Vecajo apraksti Atkl 4:4 parāda, ka viņi nav eņģeļiem līdzīgas būtnes. Tituls “vecaji” Bībelē vienmēr ir izmantots, lai runātu par cilvēkiem. Pretēji eņģeļiem, kas nemainīgi atrodas Dieva klātbūtnē, šie vecaji sēž uz troņiem. Baltās drēbes, kas viņiem ir mugurā, ir Dieva uzticīgo ļaužu drēbes (Atkl 3:4, 5). Uzvaras kroņi (no grieķu val. “stephanos” Atkl 4:4) uz viņu galvām ir paredzēti tikai uzvarētājiem svētajiem (Jēk 1:12). Visas šīs detaļas norāda, ka 24 vecaji ir pagodināti svētie.

Skaitlis 24 ir simbolisks: tas sastāv no diviem skaitļa 12 komplektiem, skaitlis 12 Bībelē tiek uzskatīts par Dieva ļaužu simbolu. 24 vecaji varētu aino Dieva ļaudis kopumā gan no Vecās, gan Jaunās Derības laikiem. Skaitlis 24 arī atspoguļo 24 galveno priesteru grupas, kas pēc kārtas kalpoja zemes svētnīcā (1L 24:1–19).

Fakts, ka 24 vecaji nekad iepriekš Bībelē nav minēti, var norādīt uz to, ka viņi Debesu troņa zālē ir jaunpienācēji. Iespējams, viņi ir tie, kas ir uzmodināti no mirušajiem Jēzus nāves laikā (Mt 27:51–53).

Ja tā, tad šie 24 vecaji, kas pacēlās Debesīs ar Jēzu, kļuva par cilvēces pārstāvjiem, lai liecinātu par Dieva godīgo rīcību glābšanas plāna īstenošanā. Atkl 5:9 24 vecaji kopā ar četrām dzīvajām radībām (8. p.) krīt zemē pielūgsmē Jēra priekšā, kas bija nokauts un tomēr dzīvs. Kopā viņi dzied jaunu dziesmu, cildinot Jēru kā vienīgo, kas ir cienīgs, jo: “Tu tiki nokauts un esi izpircis Dievam ar savām asinīm ļaudis no katras cilts un valodas un tautas un tautības, un esi viņus darījis mūsu Dievam par valstību un par priesteriem, un viņi valdīs pār zemi” (Atkl 5:8–10).

Atkl 4:6–8 arī min četras dzīvās būtnes jeb radības. Salīdzini viņu aprakstus ar četrām dzīvajām būtnēm Ec 1:5–14 un Ec 10:20–22 un ar serafīmu Jes. 6:2, 3.

Četras dzīvās būtnes simbolizē paaugstinātās būtnes, kas kalpo Dievam kā Viņa palīgi un Viņa troņa sargi (Ps 99:1). Viņa spārni simboliski norāda uz viņu ātrumu, izpildot Dieva pavēles, un viņu acis norāda uz viņu intelīgenci. Viņu klātbūtne līdz ar 24 vecajiem un eņģeļu miriādēm ap troni (Atkl 5:11) parāda, ka troņa zālē ir pārstāvētas gan Debesis, gan zeme.

Apzīmogotais rullis

Izlasi Atkl 5:1–4. Ko nozīmē apzīmogotais rullis Jes 29:11, 12 gaismā un kāpēc Jānis raudāja?

Grieķu teksts norāda, ka rullis atradās uz troņa pie Tēva labās rokas. Tas gaidīja Kādu, kas būtu cienīgs to paņemt un “salauzt tā zīmogus” (Atkl 5:2).

Runājot Elenas Vaitas vārdiem, apzīmogotais rullis satur “Dieva aizgādības vēsturi, tautu un draudzes pravietisko vēsturi. Tas satur Dieva izteiktos vārdus, Viņa autoritāti, Viņa baušļus, Viņa likumus, visus Mūžīgā simboliskos padomus un visu zemes tautu valdošo varu vēsturi. Simboliskā valodā bija ietverta katras tautas, valodas un ļaužu ietekme, sākot no zemes vēstures iesākuma līdz pat tās noslēgumam” (Elena Vaita “Manuscript Releases”, 9. sēj. 7. lpp.)

Īsāk sakot, apzīmogotais rullis satur Dieva noslēpumu attiecībā uz Viņa plānu atrisināt grēka problēmu un izglābt kritušās būtnes. Šis noslēpums pilnībā tiks saprasts, kad Kristus atgriezīsies otrreiz (sk. Atkl 10:7).

Izlasi Atkl 5:5–7. Kāpēc Kristus ir Vienīgais visā universā, kas ir cienīgs ņemt apzīmogoto rulli un to atvērt?

Krīze troņa zālē ir saistīta ar sātana sacelšanos. Šī planēta, lai gan to ir radījis Dievs, ir atradusies uzurpatora sātana pārvaldībā. Jāņa asaras izsaka Dieva ļaužu ilgas kopš Ādama laikiem, lai glābtu no grēka varas. Apzīmogotais rullis saturēja Dieva plānu, lai atrisinātu grēka problēmu. Nav šaubu, ka ar savu neizmērojamo spēku Dievs šo plānu varēja realizēt pats. Tomēr kritušo cilvēku glābšana prasīja kaut ko īpašu, un tas bija Jēzus, kas bija “uzvarējis” un tādējādi bija cienīgs atvērt grāmatu, uzņemties zemes Valdnieka lomu un kļūt par mūsu Starpnieku Debesu svētnīcā.

Kā mēs mācāmies likt Jēzu pirmajā un augstākajā vietā savā kristīgajā pieredzē?

Jērs ir cienīgs

Izlasi Atkl 5:8–14 kopā ar Ef 1:20–23 un Ebr 10:12. Ko tie kopā mums pasaka tādu, kam vajadzētu sniegt mums lielu cerību un mierinājumu, dzīvojot pasaulē, kas pati par sevi piedāvā tik maz no tā? _____

Kad Kristus kā Jērs tuvojas tronim, Viņš paņem rulli. Šī rīcība parāda, ka visa vara un valdīšana pieder Viņam (sk. Mt 28:18, Ef 1:20–22). Šajā brīdī viss universs atzīst Kristus taisnīgo valdīšanu pār zemi. Tas, kas ir zaudēts ar Ādamu, ir atgūts ar Kristu. Kad Kristus paņem rulli, tas parāda, ka Viņš Savās rokās tur visu cilvēku likteni. Četras dzīvās būtnes un 24 vecaji krīt zemē Viņa priekšā un pielūdz, kā viņi to darīja Atkl 5:9: “Tu esi cienīgs ņemt rakstu rulli un atvērt tā zīmogus, jo tu tiki nokauts.” Ar šo pielūgsmi paaugstinātie eņģeļi un atpestītās cilvēces pārstāvji apstiprina Kristus upuri cilvēces labā. Ar Savām asinīm Viņš ir samaksājis izpirkšanas maksu par kritušajiem cilvēkiem un piedāvā viņiem atpestīšanas cerību un apsoliņumu nākotnei, ko mēs tik tikko varam iztēloties.

Tagad četrām dzīvajām būtnēm un vecajiem pievienojas neskaitāms skaits eņģeļu pulku, kas apņem troni un izsaka slavu Jēram, kas ir bijis nokauts un tagad “ir dzīvs, lai par tiem iestātos” – tas ir, par kritušo cilvēci (Ebr 7:25). Vienā balsī troņa zālē sanākušie izsauca ar skaļu balsi: “Nokautais Jērs ir cienīgs saņemt varenību, bagātību, gudrību un spēku, godu un slavu, un cildinājumu” (Atkl 5:12).

Šajā brīdī visa radība Debesīs un virs zemes apvienojas kopā, pienesot ķēnišķīgu pielūgsmi gan Tēvam, gan Kristum: “Lai augstu teikts, lai gods un godība, un vara Tam, kas sēž tronī, un Jēram mūžu mūžos!” (Atkl 5:13). Viņu slava tiek uzņemta ar “āmen” no četrus dzīvo būtnu puses un 24 vecaju zemošanos, tādējādi noslēdzot šo jūsmīgo godbijību Debesu troņa zālē.

Fiziķi spriež, ka kādu dienu universs sadegs, sabruks pats no sevis vai vienkārši izjuks. Kāds pretstats nākotnei, kas atklāta Dieva Vārdā! Kā mēs varam sākt priecāties jau tagad par nākotnes notikumiem, kas mūs sagaida? _____

Vasarsvētku nozīme

Vasarsvētkos izlejties Svētajam Garam, Apd 2:1–4 apstiprina vienu no visizšķirošākajiem notikumiem glābšanas plāna vēsturē: Kristus kā Debesu svētnīcas Ķēniņa un Augstā Priestera inaugurāciju nākamajā kalpošanas fāzē pēc Golgātas notikumiem (sk. arī Apd 1:4–8, Apd 2:33). Pateicoties Viņam kā Augstā Priestera kalpošanai pie Tēva labās rokas (Atkl 5:6, 7), Kristus ir spējīgs īstenot glābšanas plānu līdz galam. Kā mūsu Starpnieks Debesu svētnīcā Jēzus strādā, lai mūs glābtu. Pateicoties Viņam, ticīgajiem var būt brīva pieeja pie Dieva un viņi var saņemt piedošanu par saviem grēkiem.

Izlasi Apd 2:32–36 kopā ar Jņ 7:39, Kādu cerību un iedrošinājumu tu vari gūt no tā, ka Jēzus atrodas Debesīs kā mūsu Priesteris un Ķēniņš? _____

Kristus paaugstināšanai Debesu svētnīcā sekoja Svētā Gara nolaišanās pār mācekļiem. Atkl 5:6 min septiņus Garus, kas ir “izsūtīti pa visu zemi”. Kā mēs redzējam iepriekšējā tēmā, septiņi Gari norāda uz Svētā Gara aktivitātes pilnību pasaulē. Kristum kāpjot tronī, Gars tiek sūtīts draudzei. Šī Svētā Gara izsūtīšana ir viens no pirmajiem Kristus kā mūsu Augstā Priestera darbiem Debesu svētnīcā. Svētā Gara izliešanās nozīmē, ka Jēzus ir bijis Tēva priekšā un ka Dievs ir pieņēmis Viņa upuri cilvēces labā.

“Kristus debesbraukšana bija signāls, ka Viņa sekotājiem ir jāsaņem apsolītās svētības. [...] Kad Kristus iegāja pa Debesu vārdiem, Viņš tika iecelts tronī, eņģeļiem Viņu pielūdzot. Tiklīdz šī ceremonija noslēdzās, Svētais Gars izlija pār mācekļiem bagātīgās straumēs, un Kristus patiesām tika pagodināts, pat ar to godību, kāda Viņam bija pie Tēva kopš mūžīgiem laikiem. Vasarsvētku izliešanās bija vēsts no Debesīm, ka Glābēja inaugurācija ir noslēgusies. Saskaņā ar Viņa apsolījumu, Viņš sūtīja no Debesīm Svēto Garu Saviem sekotājiem kā apliecinājumu, ka Viņš kā priesteris un ķēniņš ir saņēmis visu varu Debesīs un virs zemes, un ir Svaidītais pār Saviem ļaudīm.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 38., 39. lpp.)

Izlasi Ebr 4:16 un Ebr 8:1. Kādu cerību un iedrošinājumu tu vari atrast pārliecībā, ka Jēzus kā Priesteris un Ķēniņš ir saņēmis visu varu Debesīs un virs zemes? Kā ticība šai patiesībai palīdz tev tikt galā ar ikdienas situācijām tavā dzīvē un ar nedrošību par nākotni? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Pie Sava Tēva un jūsu Tēva” (829.–835. lpp.) un grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļu “Gara dāvana” (47.–56. lpp.)

Atklāsmes grāmatas vēsts 4. un 5. nodaļā ir īpaši svarīga Dieva ļaudīm, kas dzīvo zemes vēstures noslēgumā. Svētā Gara nākšana Vasarsvētkos iezīmēja evaņģēlija sludināšanas sākumu visā pasaulē. Centrālā vēsts bija par Jēzu, kas ir paaugstināts kā Priesteris un Ķēniņš pie Tēva labās rokas. Šī patiesība par Jēzu bija agrīno kristiešu ticības centrā (Ebr 8:1) un viņu sludināšanas stūrakmens (Apd 2:32–33, Apd 5:30, 31). Tā bija arī viņu motivācija un viņu ticības un drosmes avots, piedzīvojot vajāšanas un grūtas dzīves situācijas (Apd 7:55, 56, Rm 8:34). Rezultātā daudz cilvēku atsaucās viņu sludināšanai. Kopš tā laika Dieva valstība ir atklājusies un turpina atklāties, pateicoties Svētā Gara kalpošanai.

Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka tikai labā vēsts par glābšanu Kristū var aizsniegt un pārveidot cilvēku sirdis un vadīt viņus pie atsaukšanās mūžīgā evaņģēlija aicinājumam būties Dievu, dot Viņam godu un pielūgt Viņu (Atkl 14:7). Mūsu vienīgā cerība ir mūsu Glābējs, kas ir mūsu Priesteris un Ķēniņš Debesu svētnīcā. Viņš ir kopā ar Saviem ļaudīm un Viņš vienmēr būs kopā ar tiem līdz pat pasaules galam (Mt 28:20). Viņš nākotni tur Savās rokās.

Nekad neaizmirsīsim, ka tad, ja mēs paturēsim prātā evaņģēlija būtību, tas nesis mums veiksmi, sludinot pēdējo vēsti pazudušajai un ciešanās esošajai cilvēcei. Mūsu sludināšanā nav svarīgākas tēmas par krustu un ko tas mums māca par Dievu.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādu dienu mēs būsim Debesīs, slavēsim un pielūgsim Kungu Viņa labestības, Viņa spēka un īpaši Viņa žēlastības dēļ. Kā mēs jau tagad varam gatavoties laikam, kad pienāks šī lielā diena? Tas ir, kā mēs varam pielūgt ar pateicīgām sirdīm un slavēt Dievu par visu, ko Viņš ir darījis un darīs?

2. Izlasī Atkl 4:11 un Atkl 5:9. Kādās lomās mēs šeit redzam Tēvu un Dēlu un kāpēc abas lomas ir ne tikai glābšanas plāna centrā, bet arī norāda, kāpēc Dievs ir tik cienīgs saņemt mūsu pielūgsmi? Kā sabats un tas, ko tas māca, izsaka šīs brīnišķīgās patiesības par mūsu Dievu?

SEPTIŅI ZĪMOGI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 6:1–17, 3Moz 26:21–26, Ec 4:16, 5Moz 32:43, 2Tes 1:7–10.

ATMIŅAS PANTS:

“Tu esi cienīgs ņemt rakstu rulli un atvērt tā zīmogus, jo tu tiki nokauts un esi izpircis Dievam ar savām asinīm ļaudis no katras cilts un valodas un tautas un tautības, un esi viņus darījis mūsu Dievam par valstību un par priesteriem, un viņi valdīs pār zemi” (Atkl 5:9, 10).

Atklāsmes 6. nodaļa turpina 4. un 5. nodaļas ainu, kas apraksta Kristu kā cienīgu atvērt apzīmogoto rulli, jo, pateicoties Viņa uzvarošajai dzīvei un nāvei, Viņš ir atguvis to, kas tika zaudēts Ādama dēļ. Atverot ruļļa zīmogus, Viņš tagad ir gatavs īstenot glābšanas plānu līdz galam.

Vasarsvētki iezīmē evaņģēlija izplatīšanas sākumu, kas ir veids, kā Kristus paplašina Savu valstību. Tādējādi zīmogu salaušana attiecas uz evaņģēlija sludināšanu un uz sekām, ja tas tiek atmests. Septītā un pēdējā zīmoga atvēršana aizved mūs līdz zemes vēstures noslēgumam.

Atkl 3:21 iedod mums atslēgu, ko nozīmē septiņi zīmogi: “To, kas uzvarēs, es nosēdināšu savā tronī kopā ar mani, tāpat kā es esmu uzvarējis un apsēdies ar savu Tēvu viņa tronī.” 4. un 5. nodaļa stāsta mums par Kristus uzvaru un Viņa cienīgumu būt mūsu Augstajam Priesterim un atvērt rulli, pateicoties Viņa upurim Golgātā. Pēdējie 7. nodaļas panti apraksta uzvarētājus Kristus troņa priekšā. Tādējādi 6. nodaļa ir par Dieva ļaudīm uzvaras procesā, lai viņi varētu kopā ar Jēzu sēdēt Viņa tronī.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. februārī.

Pirmā zīmoga atvēršana

Izlasi Atkl 6:1–8, kā arī 3Moz 26:21–26 un Mt 24:1–14. Ievēro kopīgos atslēgvārdus šajos pantos. Ko tu uzzini par pirmo četru zīmogu nozīmi, balstoties uz šīm paralēlēm? _____

Septiņu zīmogu notikumi ir jāsaprot Vecās Derības lāstu kontekstā, kas izteikti ar vārdiem zobens, bads, sērgas un meža zvēri (3Moz 26:21–26). Ecehiēls sauc tos par Dieva “četrām ļaunajām tiesām” (Ec 14:21). Tās bija disciplināras tiesas, ar kuru palīdzību Dievs, cenšoties atmodināt Savus ļaudis, lai viņi ieraudzītu savu garīgo stāvokli, sodīja viņus, kad viņi bija kļuvuši neuzticīgi derībai. Līdzīgā veidā četri jātnieki nozīmē līdzekļus, ko Dievs izmanto, lai uzturētu Savus ļaudis nomodā Jēzus atgriešanās gaidīšanas laikā.

Pastāv arī ciešas paralēles starp pirmajiem četriem zīmogiem un Mt 24:4–14, kur Jēzus paskaidroja, kas notiks pasaulē. Četri jātnieki ir līdzekļi, ar kuru palīdzību Dievs notur Savus ļaudis uz pareizā ceļa, atgādinot viņiem, ka šī pasaule, tāda, kāda tā ir tagad, nav viņu mājas.

Kaut arī simboliski, Atkl 6:1, 2 ir arī par iekarojumiem. Šie panti atgādina Atkl 19:11–16, kas aino Kristu jājam uz balta zirga un vadot Savas Debesu eņģeļu armijas, lai atbrīvotu Savus ļaudis, kad Viņš nāks otrreiz. Kā šķīstības simbols baltā krāsa parasti ir saistīta ar Kristu un Viņa sekotājiem. Jātniekam rokās ir šaujamloks un viņam tiek iedots kronis (Atkl 6:2), kas atsauc atmiņā Dieva tēlu Vecajā Derībā, kas jājam uz zirga ar šaujamloku rokās, uzvarot Savu ļaužu ienaidniekus (Hab 3:8–13, Ps 45:4, 5). Grieķu vārds “kronis” (Atkl 6:2), kas ir galvā jātniekam, ir “stephanos”, kas ir uzvaras kronis (Atkl 2:10, Atkl 3:11). Šis jātnieks ir iekarotājs, kas dodas uz priekšu, lai uzvarētu.

Aina ar pirmo zīmogu apraksta evaņģēlija izplatīšanos, kas spēcīgā veidā sākās Vasarsvētkos. Pateicoties evaņģēlija izplatīšanai, Kristus sāka izplatīt Savu valstību. Bija daudzas teritorijas, ko iekarot, un daudz cilvēku, kam vēl bija jāklūst par Jēzus sekotājiem, pirms tiek īstenota galējā iekarošana, Kristum nākot godībā.

Pravietiski pirmā zīmoga aina saskan ar vēsti draudzei Efezā; tā apraksta apustulisko periodu pirmajā gadsimtā, kura laikā evaņģēlijs ātri izplatījās pasaulē (Kol 1:23).

Kāpēc mums vienmēr ir jāatceras, ka Kristū mēs esam uzvarošajā pusē, neskatoties uz mūsu tiešajiem apstākļiem? _____

Otrais un trešais zīmogs

Izlasi Atkl 6:3, 4. Balstoties uz sarkanā zirga un uz jātnieka aprakstu, kas šeit ir teikts par evaņģēliju? _____

Sarkanā krāsa ir asins krāsa. Jātniekam ir liels zobens un tam ir ļauts atņemt zemei mieru, kas atver ceļu, lai cilvēki viens otru nogalinātu (Mt 24:6).

Otrais zīmogs apraksta evaņģēlija atmešanas sekas, sākot ar 2. gadsimtu. Kristum uzturot garīgu karu ar evaņģēlija sludināšanu, ļaunā spēki parādīs spēcīgu pretestību. Neizbēgami seko vajāšanas. Jātnieks nenogalina. Viņš atņem zemei mieru. Rezultātā neizbēgami seko vajāšanas (sk. Mt 10:34).

Izlasi Atkl 6:5, 6, kā arī 3Moz 26:26, Ec 4:16. Balstoties uz melnā zirga un jātnieka aprakstu, par kādu realitāti, kas saistīta ar evaņģēlija sludināšanu, šeit ir runāts? _____

Jātniekam melnajā zirgā rokās ir svaru kausi ēdiena svēršanai. Tiek pasludināts: “Mērs kviešu par denāriju vai trīs mēri miežu par denāriju” (Atkl 6:6). Tajā pasaules daļā labība, eļļa un vīns bija dzīves pamatvajadzības (5Moz 11:14). Ēst maizi, rūpīgi sverot graudus, norāda uz lielu trūkumu vai badu (3Moz 26:26, Ec 4:16). Jāņa laikos dienas alga bija denārijs (Mt 20:2). Normālos apstākļos par dienas algu varēja nopirkt visu, kas ģimenei tajā dienā bija vajadzīgs. Tomēr bads strauji palielināja pārtikas parasto cenu. Trešā zīmoga ainā bija nepieciešams strādāt visu dienu, lai nopirktu pietiekami pārtikas tikai vienam cilvēkam. Lai pabarotu nelielu ģimeni, dienas alga tiks izlietota, lai nopirktu trīs mērus miežu, kas bija lētāks un zemākas kvalitātes ēdiens trūcīgajiem.

Trešā zīmoga aina norāda uz tālākām evaņģēlija atmešanas sekām, kas sākās ceturtajā gadsimtā, kad draudze ieguva politisku varu. Ja baltais zirgs aino evaņģēlija sludināšanu, melnais zirgs norāda uz evaņģēlija trūkumu un uz paļaušanos uz cilvēku tradīcijām. Labība Bībelē simbolizē Dieva Vārdu (Lk 8:11). Evaņģēlija atmešana neizbēgami rada badu pēc Dieva Vārda, kas atgādina Amosa pravietoto (Am 8:11–13).

Ceturtais zīmoga aina

Izlasi Atkl 6:7, 8. Kāda aina šeit ir attēlota? Kā tā ir saistīta ar iepriekšējo? _____

Zirga krāsa ceturtajā zīmogā ir izteikta ar grieķu vārdu “chloros”, kas ir trūdoša liķa pelnu pelēkā krāsa. Jātnieka vārds ir Nāve, tam seko elle, kas ir mirušo vieta. Šiem diviem ir dota atļauja iznīcināt ļaudis ar zobenu, izsalkumu, nāvi un meža zvēriem vienā ceturtdaļā zemes (Mt 24:7, 8).

Labā vēsts ir tā, ka nāves un elles vara ir ļoti ierobežota. Tām ir dota vara tikai pār daļu no zemes (vienu ceturtdaļu). Jēzus mums apliecina, ka Viņam ir nāves un elles atslēgas (sk. Atkl 1:18).

Pārskatiet vēlreiz Atkl 2. nodaļu, vēsts saturu draudzēm Efezā, Smirnā, Pergamā un Tiatīrā. Salīdziniet situāciju šajās draudzēs ar pirmo četru zīmogu atvēršanas ainu. Kādas paralēles jūs varat starp tām novērot? _____

Septiņu zīmogu aina attēlo draudzes nākotni. Kā tas bija gadījumā ar septiņām draudzēm, zīmogi ir saistīti ar dažādiem periodiem kristiešu vēsturē. Apustuļu laikos evaņģēlijs ātri izplatījās pasaulē. Tam sekoja vajāšanu periods Romas impērijā, sākoties pirmā gadsimta beigās līdz ceturtajam gadsimtam, kā tas ir attēlots ainā ar otro zīmogu. Trešais zīmogs norāda uz kompromisu periodu 4. un 5. gadsimtā, ko raksturoja garīgs bads, izraisīts Bībeles un tās patiesību trūkuma dēļ, kas vadīja uz “tumšajiem laikiem”. Ceturtais zīmogs precīzi apraksta garīgo nāvi, kas raksturoja kristietību gandrīz tūkstoš gadus.

Atkl 6:6 apliecina, ka “eļļu un vīnu” neietekmēs trešā zīmoga bads. Eļļa ir Svētā Gara simbols (1Sam 16:13, Apd 10:38), un jauns vīns ir glābšana Jēzū Kristū (Mk 2:22). Ko šo simbolu nozīme mums liecina par faktu, ka pat tad, ja Dieva Vārda ir maz, Svētais Gars tik un tā darbojas un ka glābšana vēl joprojām ir pieejama visiem, kas meklē patiesību? _____

Piektā zīmoga atvēršana

Izlasi Atkl 6:9, 10. Kas šeit notiek? _____

Vārds “dvēsele” Bībelē apzīmē visu cilvēku (1Moz 2:7). Dieva uzticīgo un vajāto ļaužu mocekļa nāve šeit ir attēlota kā upura asinis, kas izlietas uz zemes svētnīcas upura altāra pamata (2Moz 29:12, 3Moz 4:7). Dieva ļaudis ir cietuši netaisnību un nāvi, jo ir bijuši uzticīgi evaņģēlijam. Viņi sauc uz Dievu, lūdzot Viņu iestāties un aizstāvēt tos. Šie panti attiecas uz netaisnību, kas notiek virs zemes. Tie nerunā par mirušo stāvokli. Galu galā – neizskatās, ka šie cilvēki piedzīvotu Debesu svētlaimi.

Izlasi Atkl 6:11 kopā ar 5Moz 32:43 un Ps 79:10. Kāda bija Debesu atbilde uz svēto mocekļu lūgšanām? _____

Nogalinātajiem svētajiem tika dotas baltas drēbes, kas ainoja Kristus taisnību, kas vada pie viņu attaisnošanas – tā ir Viņa dāvana tiem, kas pieņem Viņa žēlastības piedāvājumu (Atkl 3:5, Atkl 19:8). Tad viņiem pasaka, ka viņi dusēs, kamēr viņu brāļi, kas ies cauri līdzīgai pieredzei, tiks padarīti pilnīgi. Svarīgi atzīmēt, ka grieķu valodā Atkl 6:11 nav vārda “skaits”. Atklāsme nerunā par nogalināto svēto skaitu, kas būtu jāsasniedz līdz Kristus nākšanai, bet gan par viņu rakstura pilnību. Dieva ļaudis pilnīgus padara Kristus taisnības drēbes, nevis viņu pašu nopelns (Atkl 7:9, 10). Mirušie svētie netiks uzmodināti un aizstāvēti līdz pat Kristus otrajai nākšanai un tūkstošgades sākumam (Atkl 20:4).

Aina ar piekto zīmogu vēsturiski attiecas uz periodu, kas vada uz reformāciju un uz pašu reformāciju, kuras laikā daudzi mira mocekļa nāvē savas uzticības dēļ (Mt 24:21). Tas arī atgādina Dieva ļaužu ciešanas visā vēsturē jau kopš no Ābela laikiem (1Moz 4:10) līdz pat laikam, kad Dievs beidzot atriebs “Savu kalpu asinis” (Atkl 19:2).

“Cik ilgi, ak, Kungs?” – tas ir bijis ciešanās esošo Dieva ļaužu sauciens visā vēsturē. Kurš gan nav cīnījies ar taisnības trūkumu šajā dzīvē? Kādu mierinājumu tu vari rast piektā zīmoga ainā, zinot, ka kādu dienu patiešām notiks pēc taisnības? _____

Sestā zīmoga atvērsana

Piektajā zīmogā mēs redzam Dieva ļaudis ciešam netaisnību ļaunā pasaulē, saucot uz Dievu pēc iejaukšanās viņu labā. Ir pienācis laiks, lai Dievs iejauktos un atbildētu uz Savu ļaužu lūgšanām.

Izlasi Atkl 6:12–14 kopā ar Mt 24:29, 30 un 2Tes 1:7–10. Kas šeit ir atklāts? _____

Pēdējās trīs sestā zīmoga zīmes Jēzus paredzēja Mt 24:29, 30. Tām jānotiek tuvu “lielo bēdu” beigām (1798. g.; Atkl 7:14) kā otrās nākšanas vēstnešiem. Tāpat kā Kristus praviotojumā Mt 24. nodaļā, šeit saule, mēness un “zvaigznes” (meteorīti), kā arī debesis ir burtiskas. Vārdu “kā” vai “līdzīgs” izmantošana norāda uz patieso lietu vai notikumu – saule kļuva melna kā maisa audekls, mēness kļuva kā asinis un zvaigznes krita uz zemi, kā viģes kokam birst pēdējās viģes. Kristieši rietumu pasaulē atpazīna Jēzus vārdu piepildīšanos šajās zīmēs: Lisabonas zemestrīcē 1755. gadā, tumšajā dienā 1780. gada 19. maijā (piedzīvota Ņujorkas austrumos un Jaunanglijas dienvidos) un iespaidīgajā meteorītu lietū pār Atlantijas okeānu 1833. gada 13. novembrī. Šī praviotojuma piepildīšanās Atkl 6:12–14 vadīja pie atmodu virknes un pie izpratnes, ka Kristus otrā nākšana ir tuvu.

Izlasi Atkl 6:15–17. Izlasi arī Jes 2:19, Hoz 10:8 un Lk 23:30. Ainas attēlo cilvēkus no visām ļaužu šķirām, panikā cenšoties paslēpties no šausmām Kristus nākšanas laikā. Viņi lūdz kalniem un klintīm aplāt viņus, lai pasargātu viņus no “no tā vaiga, kas sēd tronī, un no Jēra dūsmām” (Atkl 6:16). Ir pienācis laiks, lai notiktu pēc taisnības un lai, Kristum nākot, Viņš “tiktū pagodināts pie saviem svētajiem” (2Tes 1:10). Ļauno gals ir aprakstīts Atkl 19:17–21.

Aina noslēdzas ar retorisku jautājumu, ko uzdod šausmu pārņemtie ļaunie: “Ir pienākusi lielā dūsmu diena, un kurš tajā var pastāvēt?” (Atkl 6:17, NKJV, sk. arī Nah 1:6, Mal 3:2). Atbilde uz šo jautājumu ir dota Atkl 7:4: tie, kas būs spējīgi pastāvēt tajā dienā, ir Dieva apzīmogotie ļaudis.

“Kurš var paciest viņa nākšanas dienu” (Mal 3:2). Kā tu atbildētu uz šo jautājumu, un kādu pamatojumu Bībelē tu vari sniegt šai atbildei? Pārrunājiet savas atbildes Bībeles izpētes grupā!

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elena Vaitas grāmatā “Testimonies to Ministers and Gospel Workers” nodaļu “The World's Need”, 457.–460. lpp.

Atklāsme par septiņu zīmogu atvēršanu simboliski norāda uz Dieva rūpēm par Saviem ļaudīm virs zemes. Kenets Strands (Kenneth A. Strand) norāda: “Rakstos ir drošība, ka Dievs ir vienmēr rūpējies par Saviem ļaudīm: ka vēsturē Viņš vienmēr ir bijis klātesošs, lai parūpētos par viņiem, un ka lielajā eshatoloģiskajā atrisinājumā Viņš viņus pilnībā attaisnos un dos neaptverami dānu atalgojumu mūžīgajā dzīvē. Atklāsmes grāmata turpina un skaisti paplašina to pašu tēmu, un tādējādi Atklāsmes grāmata nekādā ziņā nav kaut kāda veida izņēmums Bībeles literatūrā kopumā. Tā ietver Bībeles vēsts pašu būtību un sirdi.

Patiešām, kā Atklāsmes grāmata tēlaini norāda, “Dzīvais” – tas, kurš ir uzvarējis nāvi un kapu (1:18), – nekad neatstās Savus uzticīgos sekotājus un ka pat tad, kad viņi cieš mocekļa nāvē, viņi ir uzvarētāji (12:11) un viņus sagaida “dzīvības kronis” (sk. 2:10, 21:1–4 un 22:4). (Kenneth A. Strand, “The Seven Heads: Do They Represent Roman Emperors?” in Symposium on Revelation—Book 2, Daniel and Revelation Committee Series (Silver Spring, Md.: Biblical Research Institute, 1992), 7. sēj. 206. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas vērtīgas mācības jūs esat apguvuši no zīmogu atvēršanas ainas? Kā tas jums parāda, ka, lai arī cik slikti viss notiek virs zemes, Dievs vēl joprojām ir Valdnieks pār visu un beigās visi apsolījumi Kristū tiks piepildīti?

2. Pārdomā šo apgalvojumu: “Draudze ir Dieva iecelts līdzeklis cilvēku glābšanai. Tā tika izveidota kalpošanai, un tās misija ir nest evaņģēliju pasaulei.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 9. lpp.) Padomā par savu vietējo draudzi. Kā tā varētu būt vēl uzticīgāka, lai aizsniegtu ļaudis ar evaņģēlija vēsti?

3. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz ceturtdienas pēdējo jautājumu: kurš varēs izturēt Viņa nākšanas dienu un kāpēc viņi varēs izturēt? Pārrunājiet, ko jūsu atbildes māca par to, kā mums vajadzētu dzīvot mūsdienās, lai sagatavotos Viņa nākšanas dienai.

DIEVA APZĪMOGOTIE ĻAUDIS , *Sabata pēcpusdienai*

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 7; 2Pēt 3:9–14, 5Moz 8:11–17; Atkl 14:4, 5, 12; Atkl 17:5; Rom 3:19–24.

ATMIŅAS PANTS:

“Šie ir tie, kas nāk no lielām bēdām un ir mazgājuši savas drēbes un tās balinājuši Jēra asinīs” (Atkl 7:14).

Septiņu zīmogu atvēršana parāda, ka ikviens cilvēks, kas apgalvo, ka viņš tic Kristum, saņems svētības par savu uzticību vai lāstu par neuzticību. Pirmie četri zīmogi apraksta Dieva disciplināros līdzekļus, lai pamodinātu Viņa ļaudis no garīgās letargijas un padarītu viņus par uzvarētājiem. Tomēr Dieva ļaudis arī cieš netaisnību un apspiestību pasaulē, kas ir naidīga pret evaņģēliju. Atverot sesto zīmogu, Dievs ir gatavs nostāties pret tiem, kas dara pāri Viņa ļaudīm.

7. nodaļa ir starpspēle, kas ir iestarpināta starp sesto un septīto zīmogu. Sestais zīmogs aizved mūs pie Kristus otrās nākšanas. Ļaunajiem piedzīvojot tiesu, Atkl 7. nodaļa atbild uz viņu jautājumiem par to, kas pastāvēs Kristus nākšanas dienā: tie, kas ir apzīmogoti, 144 000. Šie 144 000 ir aprakstīti arī Atkl 14:1–5.

Starp sesto un septīto bazūni arī ir starpspēle (Atkl 10:1–11:14). Šī starpspēle sākas ar otro lielo atmodu un adventes kustības dzimšanu, tā sakrīt ar to pašu laika periodu, kas notiek 7. nodaļas sākuma ainās, un pievēršas Dieva gala laika ļaužu piedzīvojumiem un uzdevumiem.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. februārī.

Vēju turēšana

Izlasi Atkl 7:1–3 kopā ar 2Pēt 3:9–14. Ko Jānis redz? Cik ilgi eņģeļiem ir jātur vēji? Kas notiks, kad noslēgsies apzīmogošana? _____

Vecajā Derībā vēji nozīmē iznīcinošus spēkus, ko Dievs izmanto, lai tiesātu ļaunos (Jer 23:19, 20; Dan 7:2). “Kad Dieva eņģeļi vairs nekontrolēs cilvēku kaislību niknos vējus, atbrīvosies visi nesaskaņu elementi.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 614. lpp.) Dievs satur šos iznīcinošos spēkus, kamēr notiek Viņa ļaužu apzīmogošana.

Senajos laikos apzīmogošanas pirmā nozīme bija piederība. Simboliskās apzīmogošanas nozīme Jaunajā Derībā ir tas, ka “Kungs pazīst savējos” (2Tim 2:19). Dievs atpazīst Savus ļaudis un apzīmogo tos ar Svēto Garu (Ef 1:13, 14; Ef 4:30). Gala laikā zīmogs uz pieres tiks dots Dieva uzticīgajiem ļaudīm, kas ievēro Viņa baušļus (Atkl 14:1, 12). Tā nav redzama zīme, kas ir uz kāda pieres, bet, kā apliecina Elena Vaita, tā nozīmē “iesakņošanas patiesībā gan intelektuāli, gan garīgi, lai viņi [Dieva ļaudis] nevarētu tikt izkustināti”. (“Pēdējo dienu notikumi”, 220. lpp.) Turpretī tie, kas beigās nostāsies zvēra pusē, saņems zvēra zīmi (Atkl 13:16, 17).

Dieva apzīmogoto ļaužu uzticība ir pārbaudīta visos laikmetos. Tomēr uzticības pārbaude pēdējā krīzē būs Dieva baušļu ievērošana (sk. Atkl 12:17, Atkl 14:12). Īpaši ceturtais bauslis kļūs par pārbaudi, vai cilvēks paklausīs Dievam (Atkl 14:7). Kā sabats ir bijusi zīme Dieva ļaudīm Bībeles laikos (Ec 20:12, 20; Ebr 4:9, 10), tā tas būs zīme uzticībai Dievam pēdējā krīzē.

Gala laikā zīmogs darbosies arī kā aizsardzības zīme pret septiņu pēdējo mocību iznīcinošajiem spēkiem (sk. Ec 9:1–11, lai saprastu Atkl 7:1–3 simboliku). Tādējādi jautājums, kas ir pacelts Atkl 6:17, iegūst galējo atbildi: tie, kas būs spējīgi stāvēt pasargāti Dieva dusmu dienā, ir Dieva apzīmogotie Dieva ļaudis.

Pāvils brīdina, lai mēs neapbēdinām Svēto Garu, ar ko esam apzīmogoti (Ef 4:30). Ko tas nozīmē? Kā var apbēdināt Svēto Garu? Kad esat atraduši atbildi uz šo jautājumu, kādas izvēles jūs varat izdarīt, lai neapbēdinātu Viņu? _____

Apzīmogotie Dieva ļaudis

Izlasi Atkl 7:4–8. Cik ir Dieva apzīmogoto ļaužu? Ko šis specifiskais skaitlis nozīmē? _____

Apzīmogoto skaita paziņošana iezīmē apzīmogošanas pabeigšanu. Jānis dzird, ka viņu skaits ir 144 000 no 12 Israēla ciltīm. Šī atsauce norāda nevis uz burtisku skaitli, bet uz to, ko tas nozīmē. Skaitlis 144 000 sastāv no 12 reiz 12 reiz 1000. 12 ir Dieva ļaužu simbols: Israēla ciltis un draudze ir būvēta uz divpadsmit apustuļu pamata (Ef 2:20). Tādējādi skaitlis 144 000 apzīmē Dieva gala laika ļaužu pilnu skaitu: “Viss Israēls” (jūdi un pagāni), kas ir gatavi Kristus nākšanai un kas tiks pārvērsti, nāvi neredzējuši (Rom 11:26, 1Kor 15:51–53).

Atklāsmes 7. nodaļā uzskaitītās 12 ciltis acīmredzami nav burtiskas, jo 12 Israēla ciltis, kas ietvēra gan ziemeļus, gan dienvidu valstis, mūsdienās neeksistē. 10 ziemeļu valsts ciltis tika aizvestas gūstā Asīrijas iekarojumu laikā (2Ķēn 17:6–23), kur tās saplūda ar citām tautām. Līdz ar to mūsdienu jūdaisms nesastāv no 12 ciltīm.

Arī 12 cilšu saraksts Atkl 7. nodaļā nav tāds, kāds tas ir citur Rakstos (salīdzini 4Moz 1:5–15, Ec 48:1–29). Jūdas cilts ir nosaukta kā pirmā cilts (Atkl 7:5) Rūbena vietā (salīdzini ar 4Moz 1:5). Arī Dana un Efraima ciltis, ieskaitot 4Moz 1. nodaļu un Ec 48. nodaļu, ir izņemtas no Atkl 7. nodaļas saraksta, bet to vietā iekļautas Levī un Jāzepa ciltis (Atkl 7:7, 8). Acīmredzams iemesls Efraima un Dana izslēgšanai no saraksta Atkl 7 nodaļā ir tas, ka Vecajā Derībā šīs divas ciltis bija atkritušas un pielūdza elkus (1Ķēn 12:29, 30; Hoz 4:17).

Cilšu saraksts Atkl 7. nodaļā nav vēsturisks, bet gan garīgs. Dana un Efraima neiekļaušana sarakstā norāda, ka neuzticīgajiem no šīm divām ciltīm nebūs vietas starp Dieva apzīmogotajiem ļaudīm. Arī Jaunās Derības draudze ir nosaukta par 12 Israēla ciltīm (Jēk 1:1). 12 ciltis Atkl 7. nodaļā apzīmē visus Dieva ļaudis, kas izturēs līdz galam, – gan jūdus, gan pagānus.

Kādu drošību Bībelē Dievs dod tiem, kas dzīvos bēdu laikā? _____

Liels pūlis

Izlasi Atkl 7:9, 10. Kādu svēto grupu Jānis redz šajā brīdī? Kā viņi ir aprakstīti un no kurienes viņi nāk? Ko viņi sauc skaļā balsī Dieva troņa priekšā? _____

Jānis redz “lielu pūli, ka ne saskaitīt”, kas nāk “no lielām bēdām un ir mazgājuši savas drēbes un tās balinājuši Jēra asinīs” (Atkl 7:14). Tas ir, tā ir īpaša ļaužu grupa, kas, neskatoties uz to, kādas bēdas viņi ir piedzīvojuši, ir palikuši uzticīgi Jēzum, uzticību simbolizē tas, ka viņi ir aplāti ar Viņa pilnīgās taisnības drēbēm. Vārds “bēdas” Bībelē ir izmantots ļoti bieži, lai runātu par lietām, ko ticīgie izcieš savas ticības dēļ (sk. piemēram, 2Moz 4:31, Ps 9:9, Mt 24:9, Jņ 16:33, Rm 5:3). Tāpēc, lai gan daži adventistu skaidrojumi redz šo grupu kā vēl vienu 144 000 attēlojumu, mēs varam saprast, ka “liels pūlis” ir atsauce uz visiem atpirtajiem, kas ir cietuši savas ticības dēļ visos laikmetos.

Arī šeit, kur Jānis apraksta “lielo pūli, ko neviens nevar izskaitīt”, mēs, tāpat kā visā Bībelē, redzam lielo tēmu par glābšanu žēlastībā. Vienīgās atpestīto tiesības uz glābšanu, mūžīgo dzīvību, uz jaunām debesīm un jaunu zemi ir atrodamas Kristus taisnībā, kas viņiem ir dota žēlastībā.

“Vistuvāk tronim atrodas tie, kas kādreiz bija dedzīgi sātana lietas piekritēji, bet pēc tam kā apdegušas pagales izrauti no uguns, ar dziļu un nepārtrauktu nodošanos sekoja savam Pestītājam. Kā nākamie stāv tie, kas pilnveidoja kristīgu raksturu vidē, kur valdīja meli un neticība, tie, kas Dieva likumus godāja arī tad, kad kristīgā pasaule tos paziņoja par spēkā neesošiem, un miljoni no dažādiem laikmetiem, kas savas ticības dēļ miruši mocekļa nāvē. Un tālāk ‘liels pulks, ko saskaitīt neviens nevarēja, no visām tautām, no ciltīm, tautībām un valodām stāvēja goda krēsla priekšā un jēra priekšā, apģērbti baltās drēbēs, ar palmu zariem rokās’ (Atkl. 7:9). Viņu cīņa ir beigusies, tie ir uzvarējuši. Skriešanas sacīkstēs viņi ir ieguvuši godalgu. Palmas zars viņu rokās ir uzvaras simbols, baltās drēbes – emblēma Kristus nevainojamajai taisnībai, kas tagad ir viņu taisnība.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 665. lpp.)

Jā, mēs esam Kristus taisnības aplāti, kas ir ticības dāvana. Bet kā mēs varam saglabāt šo ticību un palikt uzticīgi pārbaudījumam un bēdu vidū? Vai, vēl svarīgāk, kā mēs varam saglabāt šo ticību un uzticību labklājības un miera laikos? (Sk. 5Moz 8:11–17.) _____

Tie, kas seko Jēram

Izlasi Atkl 14:1–5. Kādas ir trīs galvenās 144 000 svēto īpašības? Kā tās ir saistītas ar gala laika svēto aprakstu Atkl 14:12? _____

Atkl 14:4, 5 ir 144 000 apraksts, kas saskan ar Dieva pēdējo dienu ļaudīm, kas “turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības” (Atkl 14:12). Lai gan viņi ir piedzīvojuši sātana dusmu pilnību pēdējā krīzē, viņi ir palikuši stingri, pateicoties tuvajām attiecībām ar Jēzu.

Atkl 17:5 gaismā, kādā ziņā 144 000 nav apgānījušies ar sievietēm? Kā viņu rakstura šķīstība ir saistīta ar faktu, ka viņi ir atpirkti no zemes kā “pirmais auglis Dievam” (Atkl 14:4)? _____

Seksuāls amorālums ir simbols neuzticībai Dievam. Atkl 17:5 runā par gala laika netikli Bābelē un par viņas meitām, ar kurām visi pasaules ļaudis piekops netiklību (sk. arī Atkl 18:3).

Tomēr 144 000 paliks uzticīgi Kristum un stāsies pretī samaitātajām attiecībām ar Bābeli un atkritušajām baznīcām. 144 000 “seko Jēram, kurp vien tas iet” (Atkl 14:4).

144 000 tālāk ir aprakstīti kā tie, kas ir “atpirkti no cilvēku vidus būt par pirmo augli Dievam un Jēram” (Atkl 14:4). Senajā Israēlā pirmie augļi bija vislabākie augļi no pļaujas, kas tika pienesti Dievam (4Moz 18:12). Vārds “pirmie augļi” var attiekties uz izglābtajiem kā uz tiem, kas ir atšķirīgi no pasaules (Jēk 1:18), bet Atklāsmes grāmatā 144 000 ir skaidri redzama īpaša grupa, jo viņi tiks pārvērsti, nepiedzīvojot nāvi (1kor 15:50–52). Līdz ar to viņi ir pirmie augļi no lielās izglābto pļaujas visos laikmetos (sk. Atkl 14:14–16).

Kādos veidos mēs varam būt briesmās piekopt garīgu netiklību, paši pat par to nezinot? Kāpēc mēs sevi piekrāpjam, ja domājam, ka neatrodamies šādās briesmās? _____

Glābšana mūsu Dievam un Jēram

Izlasi Atkl 14:5 kopā ar 2Pēt 3:14 un Jūd 24, 25. Atklāsmes grāmata apraksta Dieva gala laika ļaudis kā “bez vainas”. Kā šādu stāvokli ir iespējams iegūt? _____

Pēdējais 144 000 raksturojums ir tas, ka “viņu mutē nav atrasti meli, viņi ir bez vainas” (Atkl 14:5). Ja pasaules cilvēki izvēlas ticēt sātana meliem, Dieva gala laika ļaudis, kas ir bez vainas savā runā un uzvedībā, pieņems patiesības mīlestību, lai tiktu glābti (2tes 2:10, 11).

“Bez vainas” (grieķu val. “amōmos”) attiecas uz 144 000 uzticību Kristum. Bībelē Dieva ļaudis ir nosaukti par svētiem (3Moz 19:2, 1Pēt 2:9). Ābrahāms (1Moz 17:1) un Ijabs (Ij 1:1) bija bez vainas. Kristieši ir nosaukti par svētiem un bez vainas Dieva priekšā (Ef 5:27, Fil 2:15).

Izlasi Rm 3:19–24. Kāpēc mums vajadzētu vienmēr savā priekšā turēt šo svarīgo patiesību? _____

Šīs pasaules vēstures noslēdzošajās dienās 144 000 atspoguļos Kristus raksturu. Viņu glābšana atspoguļos, ko Kristus ir darījis viņu labā un viņos, nevis viņu pašu svētumu un darbus (sk. Ef 2:8–10). 144 000 ir mazgājuši savas drēbes un balinājuši tās Jēra asinīs (Atkl 7:14) un kā tādi viņi ir atrasti “neaptraipīti, bezvainīgi” Dieva priekšā (2Pēt 3:14).

“Mums ir jābūt attīrītiem, šķīstītiem no visa laicīguma, līdz mēs atspoguļojam mūsu Glābēja līdzību un kļūstam par “dievišķās dabas līdzdalībniekiem”. [...] Kad beidzas dzīves konflikts, kad ieroči ir nolikti pie Jēzus kājām, kad Dieva svētie ir pagodināti, tad un tikai tad būs droši teikt, ka mēs esam glābti un bez vainas.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 3. sēj. 355., 356. lpp.)

Kā mēs varam dzīvot svētu dzīvi, aktīvi gatavojoties mūžībai, un tomēr neciest no perfekcionisma bedrēm un fanātiska svētuma? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Izmeklētas vēstis” 3. sēj. nodaļu “Bezgrēcīgums un glābšana”, 353.–357. lpp.

144 000 identitāte ir karsti apspriests jautājums. Tas, kas šķiet acīmredzams Atklāsmes grāmatā, ir tas, ka 144 000 ir pēdējā Dieva ļaužu paaudze zemes vēstures noslēdzošajās dienās. Mēs zinām, ka viņi ies cauri bēdu laikam un būs pasargāti no septiņām pēdējām mocībām (sk. Ps 91:7–16) un ka viņu uzticība tiks pārbaudīta tā kā nevienā citā paaudzē pagātnē.

Kurš tieši būs šajā grupā, mums nav atklāts. Viņu identitāte ir viens no noslēpumiem, ko Dievs ir paturējis pie Sevis (5Moz 29:29). Tikai nākotne atklās, kas būs daļa no šīs izglābto svēto grupas. Attiecībā uz šo noslēpumu mums ir dots brīdinājums: “Kristus saka, ka draudzē būs tādi, kas stāstīs pasakas un pieņēmus, lai gan Dievs ir devis lielas, paceļošas un izdaiļojošas patiesības, kas ir vienmēr jāpatur prāta mantnīcā. Kad cilvēki ķeras pie šīs teorijas un pie tās teorijas, kad viņi vēlas uzzināt kaut ko tādu, kas viņiem noteikti nav jāzina, Dievs viņus nevada. Viņa plāns nav tāds, ka Viņa ļaudis runā par kaut ko, kas ir tikai pieņemts, bet netiek mācīts Vārdā. Viņa griba nav tāda, ka viņiem būtu jānonāk konfliktos par jautājumiem, kas garīgā ziņā nevienam nepalīdz, piemēram: kas būs 144 000 tūkstoši? Tie, kas būs Dieva izredzētie, to uzzinās īsā laikā, neuzdodot šādu jautājumu.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 1. sēj. 174. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomājiet par šādu pamācību: “Centīsimies no visa spēka, ko Dievs mums ir devis, lai mēs būtu starp 144 tūkstošiem.” (Elena Vaita “The SDA Bible Commentary”, 7. sēj. 970. lpp.) Kā jūs varat šos vārdus īstenot dzīvē? Kā šī cenšanās ietekmē jūsu ikdienas lēmumus?

2. Svarīga 144 000 gala laika svēto īpašība ir jaunas dziesmas izpildīšana. Tā ir dziesma, ko neviens cits nevar dziedāt, jo tā ir pieredzes dziesma – tādas pieredzes, kāda nav bijusi nevienai citai ļaužu grupai vēsturē (Atkl 14:3, 4; Atkl 15:2, 3). Domājot par savu personīgo dzīvi, kā tava tagadējā garīgā dzīve atspoguļo tagadējās pieredzes ar Dievu dziesmu? Vai tava dzīve atspoguļo pagātnes novecojušos stāstus par Dieva darbiem tavā dzīvē, bez nodošanās pierādījumiem tagadnē? Kādas izmaiņas tu vari izdarīt tagad, lai palīdzētu sev no jauna nodot dzīvi Viņam?

3. Kāda ir atšķirība starp vienkāršu zināšanu par Kristu un patiesu Viņa pazišanu? Ja kāds tev jautātu: “Kāds ir Kristus?”, ko tu atbildētu un kāpēc?

7. TĒMA 9. – 15. FEBRUĀRIS

SEPTIŅAS , TAURES

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 8:1–13, 4Moz 10:8–10, Ec 10:2, Atkl 10:1–11, Dan 12:6, 7, Atkl 11:1–13, 3Moz 16.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet tajās dienās, kad skanēs septītā eņģeļa balss, kad atskanēs viņa taure, tad Dieva noslēpums būs piepildīts, kā viņš šo prieka vēsti bija pasludinājis saviem kalpiem, praviešiem” (Atkl 10:7).

Piektā zīmoga ainā mēs redzējam, ka Dieva apspiesto ļaužu sauciens atspoguļo visu laikmetu uzticīgo ļaužu saucienu. Šie uzticīgie ir attēloti kā dvēseles zem altāra, saucot uz Dievu pēc taisnības un aizstāvēšanas, sakot: “Cik ilgi, ak Kungs?” (Atkl 6:10). Balss no debesīm lika viņiem gaidīt, jo tuvojās diena, kad Dievs tiesās tos, kas viņiem ir darijuši pāri. Atkl 16:15–17 attēlo Jēzu atgriežamies uz šo zemi un nesot tiesu tiem, kas ir darijuši ļaunu Viņa uzticīgajiem sekotājiem.

Piektā zīmoga aina attēlo Dieva ciešanās esošo ļaužu pieredzi visā vēsturē, sākot no Ābela laikiem līdz pat laikam, kad Dievs beidzot tiesās un atriebs “Savu kalpu asinis” (Atkl 19:2). Dieva ciešanās esošajiem ļaudīm ir jāpaliek stingriem un jātic, ka Dievs dzird Savu ļaužu lūgšanas.

Atklāsme par septiņām taurēm parāda, ka visā vēsturē Dievs jau ir iejaucies Savu apspiesto ļaužu labā un ir tiesājis tos, kas viņiem ir darijuši pāri. Septiņu tauru nolūks ir pārliecināt Dieva ļaudis, ka debesis nav vienaldzīgas pret viņu ciešanām.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. februārī.

Svēto lūgšanas

Atkl 8. nodaļa sākas ar septiņu eņģeļu ainu, kas stāv Dieva priekšā gatavībā pūst taures. Pirms tiek pūstas taures, ir iestarpināta vēl viena aina. Tās nolūks ir paskaidrot tauru teoloģisko nozīmi.

Izlasi Atkl 8:3, 4 kopā ar šo Jeruzālemes tempļa ikdienišķās kalpošanas aprakstu: jūdu Bībeles komentāri paskaidro, ka vakara upura laikā jērs tika novietots uz dedzināmā upura altāra un asinis tika izlietas uz altāra pamata. Bija iecelts priesteris, kurš aiznesa zelta kvēpināmo trauku tempļa iekšpusē un pienesa kvēpināmo upuri uz zelta altāra svētajā vietā. Kad priesteris iznāca ārā, viņš nometa kvēpināmo trauku uz ietves, radot skaļu troksni. Tajā brīdī septiņi priesteri sāka pūst taures, iezīmējot tās dienas tempļa kalpošanas beigas.

Mēs varam redzēt, kā vakara kalpošanas valoda ir izmantota Atkl 8:3–5. Ir svarīgi, ka eņģelis saņem kvēpināmās smaržzāles pie “zelta altāra troņa priekšā” (Atkl 8:3). Kvēpināmās smaržzāles aino Dieva ļaužu lūgšanas (Atkl 5:8). Tagad Dievs atbild uz viņu lūgšanām.

Atkl 8:3–5 sniedz svarīgu informāciju par Atklāsmes grāmatas taurēm:

a) septiņas taures ir Dieva tiesas pār dumpīgo cilvēci kā atbilde uz Viņa apspiesto ļaužu lūgšanām.

b) taures seko Jēzus kā Jēra nāvei un seko viena aiz otras visā vēsturē līdz pat Kristus otrajai nākšanai (sk. Atkl 11:15–18).

Izlasi Atkl 8:5 kopā ar Ec 10:2. Kā Ecehiēla vizija par izkaisīto uguni pār atkritušo Jeruzālemi izskaidro Atklāsmes grāmatas tauru būtību? _____

Eņģelis piepilda kvēpināmo trauku ar uguni no altāra un izkaisa to pār zemi. Zīmīgi, ka šī uguns nāk no tā paša altāra, uz kura tika pienestas svēto lūgšanas. Fakts, ka uguns nāk no tā paša altāra, parāda, ka septiņu tauru tiesa krīt pār zemes iedzīvotājiem, atbildot uz Dieva ļaužu lūgšanām un arī ka Dievs iestājas viņu labā Savā noliktajā laikā. Kvēpināmā trauka nomešana arī var būt brīdinājums, ka Kristus aizlūgšanas nebūs mūžīgas. Pārbaudes laikam būs noslēgums (sk. Atkl 22:11, 12).

Tauru nozīme

Attēlojot Dieva iestāšanos Savu ļaužu labā, Atklāsmes grāmata izmanto tauru simbolu no Vecās Derības. Taures bija svarīga senā Israēla ikdienas dzīves daļa (sk. 4Moz 10:8–10 un 2L 13:14, 15). To skaņa atgādināja ļaudīm par pielūgsmi templī, taures arī tika pūstas kaujās, pļaujas laikā un svētkos.

Tauru pūšana gāja roku rokā ar lūgšanu. Dievkalpojuma laikā templī vai svētku laikā taures “atgādināja” Dievam par Viņa derību ar Saviem ļaudīm. Tās arī atgādināja ļaudīm, ka jābūt gataviem “Kunga dienai” (Jl 2:1). Kaujas laikā tauru skaņa deva galvenās instrukcijas un brīdinājumus, kā arī bija sauciens uz Dievu glābt Viņa ļaudis. Šī informācija ir jāņem vērā, lai saprastu taures Atklāsmes grāmatā.

Izlasi Atkl 8:13 un Atkl 9:4, 20, 21. Kuri cilvēki ir septiņu tauru tiesas mērķis? _____

Notikumi, ko Atklāsmes grāmatā izsauc taures, norāda uz Dieva iejaukšanos vēsturē, atsaucoties uz Viņa ļaužu lūgšanām. Ja zīmogi runā galvenokārt par tiem, kas sauc sevi par Dieva ļaudīm, taures pasludina tiesu pret zemes iedzīvotājiem (Atkl 8:13). Vienlaikus tie ir brīdinājumi tiem, kas dzīvo virs zemes, lai viņi nožēlotu, pirms ir par vēlu.

Septiņas taures ietver notikumu gaitu no Jāņa laikiem līdz pat zemes vēstures noslēgumam (Atkl 11:15–18). Tās tiek pūstas, kamēr Debesīs turpinās aizlūgšanas (Atkl 8:3–6) un virs zemes tiek sludināts evaņģēlijs (Atkl 10:8–11:14). Tauru tiesa ir daļēja. Tā ietekmē tikai vienu trešdaļu no radības. Septītā taure paziņo, ka ir pienācis laiks Dievam uzņemties Viņam pienākošos valdīšanu. Septiņas taures attiecas aptuveni uz tiem pašiem periodiem, kas bija septiņām draudzēm un septiņiem zīmogiem:

a) pirmās divas taures pasludina tiesu pār tautām, kas piesita krustā Kristu un vajāja pirmkristiešu draudzi: dumpīgo Jeruzālemi un Romas impēriju,

b) trešā un ceturtais taure attēlo Debesu tiesu pret atkritušo kristīgo draudzi viduslaiku periodā.

c) piektā un sestā taure apraksta karojošās frakcijas reliģiskajā pasaulē viduslaiku beigās un laikā pēc reformācijas. Šos laika periodus raksturo paaugstināta dēmoniskā aktivitāte, kas beigās ievilkas pasauli Armagedonas kaujā.

Nav šaubu, vēsture ir asiņaina un pilna sāpju un ciešanu. Kā šai skumjajai realitātei vajadzētu palīdzēt mums saprast, cik brīnišķīgs patiesībā ir tas, kas mums ir apsolīts Jēzū? _____

Enģelis ar atvērtu grāmatu

Sestā taure aizved mūs uz beigu laiku. Ko Dieva ļaudis ir aicināti darīt šajā laikā? Pirms atskan septītā taure, ir iestarpinājums, kas paskaidro Dieva ļaužu uzdevumu un pieredzi gala laikā.

Izlasi Atkl 10:1–4. Kas šeit notiek? _____

“Varenais enģelis, kas pamācīja Jāni, nebija nekas cits kā Jēzus Kristus.” (Elenas Vaitas komentāri, “The SDA Bible Commentary”, 7. sēj. 971. lpp.) Viņš liek Savas kājas uz jūras un uz zemes, kas norāda uz Viņa universālo valdīšanu un ka tam, ko Viņš grasās pasludināt, ir pasaulplaša nozīme. Viņš rēc kā lauva. Lauvas rēkšana simbolizē Dieva balsi (sk. Hoz 11:10, Atkl 5:5).

Jānim nav ļauts pierakstīt, ko sacīja pērkonī. Ir lietas attiecībā uz nākotni, ko Dievs mums nav atklājis caur Jāni.

Izlasi Atkl 10:5–7. Salīdzini šos pantus ar Dan 12:6–7. Kādi vārdi tajos ir kopīgi? _____

Kad Enģelis apliecina, ka “laika vairs nebūs” (Atkl 10:6), grieķu vārds “chronos” parāda, ka Viņš atsaucas uz laika periodu. Tas aizved atpakaļ uz Dan 12:6, 7, kur enģelis apliecina, ka svēto vajāšanas ilgs laiku, laikus un puslaiku jeb 1260 gadus (538.–1798. g.), kuru laikā draudzi vajāja pāvestība (salīdzini ar Dan 7:25). Tā kā Daniēla un Atklāsmes grāmatā pravietiskā “diena” simbolizē gadu (4Moz 14:34, Ec 4:6), 360 “dienas” ir pielīdzināmas 360 gadiem, un trīs ar pus gadi (jeb “laiki”) ir pielīdzināmi 1260 “dienām” jeb gadiem. Kaut kad pēc šī pravietiskā laika perioda nāks gals.

Apgalvojums, ka laika vairs nebūs, attiecas uz Daniēla laika pravietojuumiem, īpaši uz Dan 8:14 2300 pravietiskajām dienām (457. g. p.m.ē. – 1844. g.). Pēc šī perioda pravietisku laika periodu vairs nebūs. Elena Vaita apliecina: “Šis laiks, ko enģelis pasludina ar svinīgu zvērstu, ir [...] pravietisks laiks, kam vajadzētu būt pirms mūsu Kunga nākšanas. Tas ir, cilvēkiem nebūs citas vēsts pēc noteikta laika. Pēc šī laika perioda, kas sniedzas no 1842. līdz 1844. gadam, nevar būt konkrētu pravietisku laiku noteikšanas. Garākais aprēķins sniedzas līdz 1844. gada rudenim.” (Elenas Vaitas komentāri, “The SDA Bible Commentary”, 7. sēj. 971. lpp.)

Ko šis Elenas Vaitas apgalvojums mums stāsta par to, kāpēc mums ir jāizvairās no jebkādu pravietisko datumu rēķināšanas nākotnē? _____

Ruļļa apēšana

Izlasi Atkl 10:8–11. Ēšana Bībelē ir izmantota, lai aprakstītu Dieva vēsts pieņemšanu un pasludināšanu ļaudīm (sk. Ec. 2:8–3:11, Jer 15:16). Kad vēsts tiek saņemta, tā ir laba vēsts. Bet, kad tā tiek pasludināta, tā reizēm kļūst rūgta, jo daudzi tai pretojas un to atmet. _____

Jāņa saldi rūgtā pieredze ar ruļļa apēšanu (kas pārstāv Daniēla grāmatu), ir saistīta ar Daniēla gala laika pravietojumu zīmogu noņemšanu. Jānis šeit pārstāv Dieva gala laika atlikuma draudzi, kurai ir dots uzdevums pasludināt mūžīgo evaņģēliju (sk. Atkl 14:6, 7) Daniēla laika pravietojuma jeb 1260 dienu/gadu beigās (Dan 7:25).

Konteksts liek secināt, ka Jāņa atklāsme norāda uz citu rūgti saldu pieredzi pravietisko 2300 gadu perioda beigās. Kad, balstoties uz Daniēla pravietojumiem, millerieši domāja, ka Kristus atgriezīsies 1844. gada beigās, šī vēsts viņiem bija salda. Tomēr, kad Kristus neatnāca, kā bija gaidīts, viņi piedzīvoja rūgtu vilšanos un pētīja Rakstus, lai iegūtu skaidrāku izpratni.

Jāņa uzdevums “pravietot atkal” pasaulei norāda uz sabatu ievērojošiem adventistiem, kas ir pamodināti, lai pasludinātu Kristus otrās nākšanas vēsti saistībā ar Daniēla un Atklāsmes grāmatas pravietojumiem.

Izlasi Atkl 11:1, 2. Kādu pavēli Jānis saņem, kas viņam jādara? _____

Šie panti turpina Atklāsmes 10. nodaļas ainu. Jānis saņēma pavēli mērit templi, altāri un pielūdzējus. Mērišana Bībelē tēlaini aino tiesu (sk. Mt 7:2). Templis, kas bija jāmēra, atradās Debesīs, kur Jēzus kalpo mūsu labā. Atsauce uz templi, altāri un pielūdzējiem norāda uz Salīdzināšanas dienu (sk. 3Moz 16:16–19). Šī diena bija “mērišanas” diena, kad Dievs tiesāja Savus ļaudis. Tādējādi Atkl 11:1 attiecas uz tiesu, kas notiek pirms Kristus otrās nākšanas. Šī tiesa ir saistīta tikai ar Dieva ļaudīm – tempļa apmeklētājiem.

Atkl 11:1 rāda, ka Debesu svētnīcas vēsts ir pēdējās evaņģēlija pasludināšanas centrā, iekļaujot Dieva rakstura attaisnošanu. Kā tāda tā sniedz pilnu evaņģēlija vēsts dimensiju attiecībā uz Kristus salīdzināšanas darbu un Viņa taisnību kā vienīgo glābšanas līdzekli cilvēkiem.

Paturot prātā, cik centrāla loma bija asinīm Salīdzināšanas dienas rituālā (sk. 3Moz 16), kā mēs varam vienmēr savā priekšā paturēt realitāti, ka tiesa ir labā vēsts? Kāpēc šī patiesība ir tik svarīga? _____

Divi liecinieki

Izlasi Atkl 11:3–6. Kādos veidos divi liecinieki atspoguļo Zerubābelu un Jozuu ķēniņa un priesteru lomās? Sk. Zah. 4:2, 3, 11–14. _____

Ideja par diviem lieciniekiem nāk no jūdu likumu sistēmas, kas pieprasīja vismaz divus lieciniekus, lai apliecinātu, ka kaut kas ir paties (Jņ 8:17). Abi liecinieki aino Bībeli – gan Veco, gan Jauno Derību. Tie nevar tikt atdalīti. Dieva ļaudis ir acināti pasludināt pasaulei pilnu Bībeles vēsti – “visu Dieva padomu” (Apd 20:27).

Liecinieki ir attēloti kā tādi, kas pravieto maisos 1260 dienu/gadu pravietiskajā periodā (538.–1798. g.). Maiss ir apģērbs sērojošajiem (1Moz 37:34), tas norāda uz grūto laiku, kad Bībeles patiesības ir apraktas, aplātas ar cilvēku tradīcijām.

Izlasi Atkl 11:7–13. Ar saviem vārdiem apraksti, kas notika ar diviem lieciniekiem pravietisko 1260 dienu/gadu beigās. _____

Zvērs, kas nogalina divus lieciniekus, ceļas no sātana mītnes. Šī liecinieku nogalināšana vēsturiski attiecas uz ateistisku uzbrukumu Bībelei un reliģijas likvidēšanu saistībā ar franču revolūcijas notikumiem. Antireliģiskajai sistēmai, kas iedibināta Francijā, piemita Sodomas morālā samaitātība, Ēģiptes ateistiskā augstprātība un Jeruzālemes dumpīgums. Kas notika ar Jēzu Jeruzālemē, tas tagad notiek ar Bībeli šajā antireliģiskajā sistēmā.

Liecinieku augšāmcelšanās norāda uz lielo intereses par Bībeli atdzimšanu pēc franču revolūcijas, kas izsauca Kristus otrās nākšanas kustību un Bībeles patiesību atjaunošanu, Bībeles biedrību rašanos un pasaulplašu Bībeles izplatīšanos.

Tieši pirms pasaules gala tā piedzīvos pēdējo globālo Bībeles pasludināšanu (Atkl 18:1–4). Šī pēdējā vēsts izsauks pretestību, kurai spēku dos dēmonu varas, darot brīnumus, lai piekrāptu pasauli un ievilkto zvēra pielūdžējus pēdējā kaujā pret Dieva uzticīgajiem lieciniekiem (sk. Atkl 16:13–16, Atkl 14:12).

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Septītā taure (Atkl 11:15–18) pasludina šīs zemes vēstures noslēgumu. Ir pienācis laiks, lai Dievs atklātu Savu spēku un varu. Šī dumpīgā planēta, kas tūkstošiem gadu atradusies sātana pārvaldībā, drīz nonāks atpakaļ Dieva pārvaldībā un vadībā. Par likumīgo zemes valdnieku Kristus tika pasludināts pēc Savas nāves pie krusta un atgriešanās Debesīs (Atkl 12:10, 11). Sātans turpina ļaut vaļu visiem postījumiem, kādiem vien viņš var, zinot, ka viņa laiks ir īss (Atkl 12:12). Septītā taure pasludina, ka uzurpējošās varas ir uzvarētas un ka šī pasaule beidzot ir nonākusi Kristus taisnīgajā pārvaldībā.

Septītā taure iedod kopsavilkumu pārējās grāmatas saturam: (1) “pagāni iedegās dusmās”: Atklāsmes 12–14 apraksta sātanu kā pildītu ar dusmām (Atkl 12:17), kas kopā ar saviem diviem sabiedrotajiem – jūras zvēru un zemes zvēru – sagatavo pasaules tautas cīņai pret Dieva ļaudīm; (2) “nāca Tavas dusmas”: Dieva atbilde uz tautu dusmām ir septiņas pēdējās mocības, kas tiek nosauktas par Dieva dusmām (sk. Atkl 15:1); (3) “Laiks, kad mirušie tiks tiesāti,” ir aprakstīts Atkl 20:11–15; (4) “algu maksās taviem kalpiem” ir aprakstīts Atkl 21. un 22. nodaļā; (5) “kad zemes postītāji tiks iznīcināti”: Atkl 19:2 apliecina, ka gala laika Bābele tiks tiesāta, jo tā iznīcinās zemi. Sātana, viņa ienaidnieku un divu sabiedroto iznīcināšana ir pēdējais akts lielās cīņas drāmā (Atkl 19:11–20:15).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Reizēm mēs piedzīvojam, ka evaņģēlija sludināšana var būt rūgta pieredze (Atkl 10:10). Mūsu vārdi tiek atmesti un izsmieti, un mēs paši varam tikt atstumti un izsmieti. Dažreiz sludināšana var pat izraisīt spēcīgu pretestību. Kādus Bībeles varoņus jūs varat atcerēties, kas piedzīvoja šādus pārbaudījumus, un ko mēs varam mācīties no viņu pieredzes?

2. Pārdomājiet šo apgalvojumu: “Atkal un atkal es esmu brīdināta par laika noteikšanu. Dieva ļaudīm vairs nebūs tādas vēsts, kas būs balstīta uz laiku. Mums nav jāzina noteikts laiks ne Svētā Gara izliešanai, ne Kristus nākšanai.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 1. sēj. 188. lpp.) Kādas problēmas jūs saskatāt ar pārāk sīku pēdējo notikumu pravietisko laika joslu zīmēšanu pēc 1844. gada notikumiem? Kā mēs varam sevi pasargāt no bedrēm, ko mums var sagādāt tamlīdzīga laika tabulas?

SĀTANS – SAKAUTS IENAIDNIEKS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 12, 1Moz 3:15, Jes 14:12–15, Dan 7:23–25, 2tes 2:8–12, Atkl 13:13, 14, Atkl 19:20.

ATMIŅAS PANTS:

“Viņi uzvarēja to ar Jēra asinīm un savas liecības vārdiem, jo viņi neturēja savas dzīvības mīļas un devās pat nāvē” (Atkl 12:11).

Atklāsmes 12.–14. nodaļa sagatavo mūs šīs grāmatas pēdējo dienu notikumu sadaļai (Atkl 15:1–22:21). Lai gan pirmā grāmatas puse (Atkl 1:1–11:19) apraksta draudzes garīgās cīņas naidīgā pasaulē visā kristīgajā laikmetā, atlikusī grāmatas daļa pievēršas galvenajiem notikumiem, kas vada uz Kristus otro nākšanu un Dieva valstību.

12. nodaļas nolūks ir dot mums izpratni par pasaules vēstures pēdējo krīzi. Tā parāda mums lielās cīņas starp Kristu un sātanu attīstību visā vēsturē.

Atklāsmes grāmatā sātans ir Dieva un Viņa ļaužu lielākais ienaidnieks. Viņa eksistence ir reāla, un viņš stāv aiz visa ļaunā un dumpīgā visā universā. Viņš zina, ka pēdējā iespēja sacelties pret Dievu un gūt panākumus pirms Kristus otrās nākšanas ir uzvara Armagedonas kaujā. Tāpēc viņš pieliek visas savas pūles, lai sagatavotos šim notikumam.

Atkl 12. nodaļa ir domāta, lai nodrošinātu Dieva ļaudis ar pārliecību, ka sātans negūs panākumus. Tas ir arī brīdinājums, ka sātans ir apņēmis un darīs visu iespējamo karā pret Dieva pēdējo dienu atlikuma draudzi un ka viņu vienīgā cerība un spēks uzvarēt ir atrodams Kristū.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. februārī.

Sieviete un pūķis

Izlasi Atkl 12:1–5. Atklāsmē Jānis redz divas lielas zīmes. Pirmā ir sieviete, kas gaida Bērnu, un otrā ir pūķis. Ko aino šīs zīmes (jeb simboli), un ko šie panti mums māca? _____

Sieviete Bībelē ir izmantota kā Dieva ļaužu simbols (2kor 11:2): šķīsta sieviete ir uzticīgie ticīgie, bet netikle ir atkritušie kristieši. Sieviete Atkl 12. nodaļā vispirms simbolizē Israēlu, pie kā nāca Mesija (Atkl 12:1–5); 13.–17. pantā tā aino patieso draudzi, kas laiž pasaulē atlikumu.

Šī sieviete ir attēlota kā saulē tērpta un ar mēnesi zem kājām. Saule aino Kristus rakstura godību, Viņa taisnību (Mal 4:2). Viņš ir “pasaules gaisma” (Jņ 8:12), un Viņa ļaudīm ir jāatspoguļo Dieva mīlošā rakstura gaisma pasaulei (Mt 5:14–16). Mēness kā “mazākais gaismeklis” (1Moz 1:16) norāda uz Vecās Derības apsolījumiem, kas vēstī par Kristus darbu evaņģēlija laikmetā.

Nākamais, ko Jānis redzēja atklāsmē, bija “liels ugunīgs pūķis ar septiņām galvām un desmit ragiem” (Atkl 12:3). Šis pūķis ir vēlāk identificēts kā sātans (Atkl 12:9). Viņa “aste”, kas simbolizē līdzekļus, kas tiek izmantoti, lai piekrāptu (Jes 9:14, 15; Atkl 9:10), noslaucīja no Debesīm uz zemi trešo daļu zvaigžņu (Atkl 12:4). Šī rīcība parāda, ka, kritis no savas paaugstinātās pozīcijas Debesīs (Jes 14:12–15), sātans bija spējīgs piekrāpt trešo daļu eņģeļu. Šie kritušie eņģeļi ir dēmoni, kas palīdz sātanam izdarīt pretestību pret Dievu un Viņa glābšanas darbu (sk. 1.Tim 4:1). Atklāsmes grāmata izmanto arī pūķi, kas aprakstīts kā tāds, kam ir “septiņas galvas un desmit ragi”, simbolizējot tos līdzekļus pasaulē, ko izmanto sātans: pagānisko Romu (Atkl 12:4) un spiritismu (Atkl 16:13). “Ir teikts, ka pūķis ir sātans (Atkl 12:9). Viņš bija tas, kas devās pie Hēroda, lai nogalinātu Glābēju. Bet sātana galvenais ierocis karā pret Kristu un Viņa ļaudīm 1. gs. kristīgajā laikmetā bija Romas impērija, kurā pagānisms bija valdošā reliģija. Līdz ar to, lai gan pūķis galvenokārt aino sātanu, tā otrā nozīme ir pagānu Romas simbols.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 438. lpp.)

Izlasi Atkl 12:9. Sātans ir nosaukts par “senseno čūsku”. Kāda saistība pastāv starp 1Moz 3:15 un pūķa mēģinājumiem iznīcināt sievas bērnu, tiklīdz tas būs dzimis (Atkl 12:4)? _____

Jau no sākuma sātans gaidīja, kad piedzims Mesija—Bērns, lai Viņu iznīcinātu. Kad Mesija beidzot piedzima, sātans izmantoja pagānisko Romu (kas arī ir ainota kā pūķis Atkl 12:4), lai mēģinātu iznīcināt Viņu (sk. Mt 2:13–16). Bet Bērns “tiek aizrauts pie Dieva un pie Viņa troņa” (Atkl 12:5).

Sātans nomests uz zemi

Izlasi Atkl 12:7–9, kas runā par karu Debesīs. Kāds bija šī kara raksturs, kas beidzās ar sātana izraidīšanu no Debesīm? _____

Sātans tika izmests no Debesīm lielās cīņas sākumā, kad viņš sacēlās pret Dieva valdību. Viņš gribēja sagrābt Dieva troni Debesīs un būt “kā Visaugstākais” (Jes 14:12–15). Viņš atradās atklātā cīņā pret Dievu, bet tika sakauts un nomests uz zemes. Tomēr, piekrāpjot Ādamu un levu, sātans uzurpēja Ādama valdnieka tiesības šajā pasaulē (Lk 4:6). Kā pašpasludināts šis pasaules valdnieks (Jņ 12:31), sātans pieprasīja tiesības apmeklēt Debesu padomes sanāksmes kā zemes pārstāvis (Īj 1:6–12). Tomēr kopš sakāves pie krusta sātans un kritušie eņģeļi saistīti uz šīs zemes kā cietumā, līdz viņi saņems sodu (2Pēt 2:4, Jūd 6).

Ar Savu nāvi Jēzus izglāba to, kas bija pazudis, un Universa priekšā atklājās sātana patiesais raksturs. “Sātans redzēja, ka viņa maska ir norauta. Viņa vadīšana nekritušo eņģeļu un Debesu universa priekšā bija pilnībā atklāta. Viņš bija parādījis sevi kā slepkavu. Izlejot Dieva Dēla asinis, viņš bija zaudējis Debesu būtņu simpātijas. Turpmāk viņa darbs bija ierobežots.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgās”, 761. lpp.) Visa universa priekšā valdīšana pār zemi no sātana tika pārlikta uz Jēzu, un Viņš tika pasludināts par zemes likumīgo valdnieku (Ef 1:20–22, Fil 2:9–11).

Jēzus paredzēja šo notikumu, sakot: “Tagad šī pasaule tiek tiesāta. Nu šīs pasaules valdnieks tiks padzīts” (Jņ 12:31). Līdz ar sātana notiesāšanu “ir atnākusi pestīšana, mūsu Dieva spēks un valstība un viņa Kristus vara” (Atkl 12:10). Sātanam vēl joprojām ir kaut kāda vara, lai kaitētu Dieva ļaudīm virs zemes, bet viņš arī zina, ka “laika viņam ir maz” (Atkl 12:12). Lai gan viņa laiks patiešām ir “īss”, viņš dara visu iespējamo, lai radītu sāpes, ciešanas un postījumus.

Ko Atkl 12:11 mums māca par to, kā aizsargāties no sātana? (Sk. arī Ef 6:10–18.) _____

Karš virs Zemes

Izlasi Atkl 12:13, 14. Būdamis izraidīts no Debesīm, sātans turpina savu uzbrukumu draudzei pravietisko 1260 dienu/gadu laikā. Kā Dievs darbojas draudzē šajā laika periodā? _____

“Sātana kā brāļu apsūdzētāja izraidīšanu no Debesīm paveica Kristus lielais darbs, atdodot Savu dzīvību. Neskatoties uz sātana neatlaidīgo pretestību, glābšanas plāns tika īstenots. [...] Sātans, zinādams, ka impērija, ko viņš ir uzurpējis, beigās viņam tiks atņemta, ir nolēmis netaupīt nekādas sāpes, lai iznīcinātu tik daudzas Dieva radības, ko Viņš ir radījis pēc Savas līdzības, cik vien iespējams. Viņš ienīda cilvēkus, jo Kristus bija parādījis tiem piedodošu mīlestību un žēlastību, un viņš tagad gatavojās pavērst pret tiem katru krāpšanas paveidu, kas varētu likt viņiem iet bojā. Viņš sekoja savam uzņemtajam kursam ar vēl lielāku enerģiju sava bezcerīgā stāvokļa dēļ.” (Elena Vaita “The Spirit of Prophecy”, 3. sēj. 194., 195. lpp.)

Nav šaubu, sātans turpina savas aktivitātes virs zemes, izgāžot savas dusmas pret Kristus vislielāko mīlestības objektu virs zemes—draudzi. Tomēr draudze atrod dievišķu aizsardzību vienuļā, tukšnešainā vietā virs zemes pravietisko 1260 dienu/gadu perioda laikā.

Sātana vajāšanu periods Atkl 12. nodaļā ir minēts divreiz kā 1260 dienas/gadi (Atkl 12:6) un “laiks, divi laiki un puslaiks” (Atkl 12:14). Abi laika periodi attiecas uz mazā raga vajāšanu laiku, kas minēts Dan 7:23–25. Bībelē pravietiskās dienas simbolizē gadus. Laiks vēsturē, kas atbilst šim pravietiskajam periodam, ir 538.–1798. gads, kura laikā Romas katoļu baznīca kā valsts vara valdīja rietumu pasaulē līdz 1798. gadam, kad Napoleona ģenerālis Bertjē iznīcināja Romas apspiedošo varu, vismaz uz kādu laiku.

Šī garā vajāšanu perioda laikā pūķis izlaiž plūdu ūdeņus no savas mutes, lai iznīcinātu sievu. Ūdeņi aino ļaudis un tautas (Atkl 17:15). Roma sūta armijas un tautas pret Dieva uzticīgajiem ļaudīm šajā laikā. Tuvojoties šī pravietiskā perioda noslēgumam, draudzīgā zeme aprij ūdeņus un izglābj sievu, nodrošinot tai drošu patvērumu. Šī aizgādība norāda uz patvērumu Amerikā un tās nodrošināto reliģisko brīvību (Atkl 12:16).

Padomājiet, cik ilgas bija šeit aprakstītās vajāšanas: 1260 gadus. Ko šis garais laika posms mums stāsta par to, cik ierobežoti mēs esam savā izpratnē, kāpēc tādas lietas kā Kristus atgriešanās, šķiet, prasa tik ilgu laiku, vismaz skatoties no mūsu perspektīvas? _____

Karš pret atlikumu

Izlasi Atkl 12:17. Pret ko sātans īsteno totālo karu? _____

Vārds “atlikums” apraksta tos, kas paliek uzticīgi Dievam, kad lielākā daļa atkrīt (1ķēn 19:18, Atkl 2:24). Lai gan lielākā daļa cilvēku pasaulē gala laikā stāv sātana pusē, cilvēku grupa, ko Dievs uzmodināja pēc 1798. gada, paliks uzticīga Kristum, piedzīvojot sātana visnīkākās dusmas.

Kādas divas lietas raksturo atlikumu Atkl 12:17? Kā cilvēks var būt pārliecināts, ka viņš pieder Dieva gala laika atlikumam? _____

Gala laika atlikums ievēro Dieva baušļus. Atkl 13. nodaļa parāda, ka pirmā desmit baušļu plāksne gala laika konfliktā būs galvenā. Pirmo četru baušļu galvenais uzsvars ir pielūgsmē. Galvenais jautājums pēdējā krīzē ir par to, kas ir jāpielūdz. Kamēr cilvēki pasaulē izvēlas pielūgt zvēra tēlu, atlikums pielūgs Dievu Radītāju (Atkl 14:7). Ceturtais bauslis, sabats, īpaši norāda uz Dievu kā mūsu Radītāju, kas ir viens no iemesliem, kāpēc tam būs izšķiroša loma pēdējā krīzē pašās beigās.

Gala laika atlikuma otrā īpašība ir tā, ka viņiem ir „Jēzus Kristus liecība” (RV), kas Atkl 19:10 ir paskaidrota kā „pravietošanas gars”. Salīdzinot šo pantu ar Atkl 22:9, mēs redzam, ka Jāņa „brāļi”, kam ir Jēzus liecība, ir pravieši. Tāpēc „Jēzus liecība” attiecas uz Jēzus patiesības apliecināšanu caur Viņa praviešiem, tieši tāpat kā Viņš to darija caur Jāni (Atkl 1:2). Atklāsmes grāmata parāda, ka gala laikā Dieva ļaužu vidū būs “pravietošanas gars”, lai izvadītu viņus cauri šiem grūtajiem laikiem, kad sātans pieliks visas pūles, lai piekrāptu un iznīcinātu viņus. Mums kā adventistiem šī pravietošanas dāvana ir dota Elenas Vaitas kalpošanā un rakstos.

Ko tu uzskati par vispārsteidzošākajiem ieskatiem, kas mums ir iedoti ar “pravietošanas gara” starpniecību? Kādus pienākumus šī dāvana uzliek mums katram personīgi un kā draudzei?

Sātana gala laika stratēģija

Atkl 12:17 iezīmē pārmaiņu sātana stratēģijā, viņam cenšoties mantot pasaules cilvēkus un tad piekrāpt Kristus uzticīgos sekotājus. Visā kristietības vēsturē sātans ir izrādījis pretestību Dieva glābšanas darbam, galvenokārt ar viltīga kompromisa palīdzību draudzes iekšienē un spiedienu un vajāšanām no ārpuses. Vēsture rāda, ka, lai gan tā bija veiksmīga daudzus gadsimtus, šai stratēģijai pretī darbojās reformācija un pakāpeniska Bībeles patiesību atklāšana no Dieva ļaužu puses. Tomēr, sātanam saprotot, ka viņa laiks iztek, viņš pastiprina savas pūles un “karo” pret Dieva gala laika atlikumu (Atkl 12:17). Viņa uzbrukumi atlikumam iekļaus lielu krāpšanu. Būs dēmoni, kas dara brīnumus, un spiritisma manifestācijas (Atkl 16:14). Šī maiņa sātana stratēģijā atbilst pārejai no vēsturiskā uz gala laiku (sk. Mt 24:24).

Zīmīgi, ka vārds “piekrāpt” Atkl 12.–20. nodaļā ir izmantots regulāri, lai aprakstītu sātana gala laika aktivitātes. Ar vārdu “piekrāpt” sākas (Atkl 12:9) un beidzas (Atkl 20:7–10) sātana gala laika aktivitāšu apraksts Atklāsmes grāmatā.

Izlasi ztes 2:8–12 kopā ar Atkl 13:13, 14 un Atkl 19:20. Kāda ir sātana gala laika krāpšanas būtība? _____

Atkl 12.–20. nodaļa attēlo sātanu, kas mēģina piekrāpt pasauli (sk. Atkl 12:9, Atkl 13:14, Atkl 18:23, Atkl 19:20, Atkl 20:8). Viņš savukārt izmanto politisku un reliģisku varu, lai darītu savu darbu: pagānu Romu, ko simbolizē pūķis (Atkl 12:4, 5); tam seko vara, ko simbolizē jūras zvērs (Atkl 12:6,15; Atkl 13:1–8); un visbeidzot vara, ko simbolizē zvērs no zemes (Atkl 13:11). Visā atlikušajā grāmatā šīs sātaniskās triādes locekļi – pagānisms/ spiritisms, ko simbolizē pūķis; Romas katolicisms, ko simbolizē jūras zvērs; un atkritušais protestantisms, ko simbolizē jēram līdzīgais jeb zemes zvērs, – ir nedalāmi apvienojušies, lai darbotos pretī Dieva aktivitātēm pasaulē. Viņi strādā kopā ar mērķi piekrāpt ļaudis, lai novērstu viņus no Dieva un dabūtu viņus sātana pusē “karam Dieva, Visuvaldītāja, lielajā dienā” (Atkl 16:13, 14). Viltus reliģijas sistēmas tiks iznīcinātas pie Kristus otrās nākšanas (Atkl 19:20), bet pūķis, simbolizējot velnu, kas ir darbojies caur šīm laicīgajām varām (Atkl 12:9), tiks iznīcināts tūkstoš gadu beigās (Atkl 20:10). Atklāsmes grāmata parāda, ka gala laika krāpšana būs tik liela, ka lielākā daļa cilvēku tiks vadīti izvēlēties iznīcības ceļu (Mt 7:13).

Divreiz Atklāsmes grāmatā ir izteikts aicinājums iegūt gudrību un garīgu izšķiršanās spēju, lai spētu ieraudzīt sātana gala laika aktivitātes un stāties tām pretī (Atkl 13:18, Atkl 17:9). Kāda veida gudrība šeit ir domāta? Saskaņā ar Jēk 1:5, kā mēs varam iegūt gudrību? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Sātana slazdi”, 518.–530. lpp.

Atklāsmes grāmatas 12. nodaļas nolūks pirmkārt ir atklāt Dieva ļaudīm, ka gala laika notikumi ir daļa no lielās cīņas starp Kristu un sātanu. Grāmata brīdina Dieva ļaudis par to, ko viņi piedzīvo mūsdienās un kam viņiem būs jāstājas pretī vēl nopietnākā veidā nākotnē – pieredzējušam un niknam ienaidniekam. Pāvils mūs brīdina par sātana gala laika aktivitātēm “pilnā spēkā, ar melu zīmēm un viltus brīnumiem nelietīgi maldinot tos, kam paredzēta bojāeja, jo viņi nepieņēma patiesības mīlestību, kas būtu varējusi viņus glābt” (2tes 2:9, 10).

Atklāsmes grāmata aicina mūs nopietni uztvert nākotni un par savu prioritāti padarīt atkarību no Dieva. No otras puses, Atklāsmes grāmata mūs pārlicina, ka, lai gan sātans ir spēcīgs un pieredzējis ienaidnieks, viņš nav pietiekami stiprs, lai uzvarētu Kristu (Atkl 12:8). Dieva ļaudis cerību var atrast vienīgi Viņā, kas pagātnē ir uzvaroši sakāvis sātanu un viņa dēmoniskos spēkus. Viņš ir apsolījis būt ar Saviem uzticīgajiem sekotājiem “vienmēr, līdz pat laika galam” (Mt 28:20).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mēs kā septītās dienas adventisti redzam sevi kā tos, kas atbilst gala laika atlikuma aprakstam. Kāda priekštiesība! Un arī – kāda atbildība (sk. Lk 12:48)! Kāpēc mums vajadzētu tomēr būt uzmanīgiem un neuzskatīt, ka šī loma garantē mūsu personīgo glābšanu?

2. “Mēs kopumā pārāk daudz runājam par sātana varu. Tā ir patiesība, ka sātans ir spēcīga būtne, bet es pateicos Dievam par spēcīgu Glābēju, kas ir izraidījis ļauno no Debesīm. Mēs runājam par mūsu ienaidnieku, lūdzam par viņu, mēs domājam par viņu; un mūsu iztēlē viņš kļūst arvien lielāks un lielāks. Kāpēc tagad nerunāt par Jēzu? Kāpēc nedomāt par Viņa spēku un mīlestību? Sātanam patīk, ka mēs viņa spēku pārspīlējam. Paaugstiniet Jēzu, domājiet par viņu, un uzlūkojot jūs tiksiet pārvērsti Viņa līdzībā.” (Elena Vaita “The Advent Review and Sabbath Herald”, 1889. gada 19. marts) Kā kristieši pārspīlē sātana spēku? No otras puses, kādas briesmas pastāv, noliedzot ne tikai sātana spēku, bet arī pašu viņa eksistenci?

SĀTANS UN VIŅA, SABIEDROTIE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 13. nod.; Atkl 17:8, Dan 7:24, 2tes 2:2–12, Atkl 12:14–16, 1ķēn 18:38.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad pūķis, sadusmots par sievieti, devās projām, lai sāktu karu ar tiem pārējiem no viņas dzimuma, kas ievēro Dieva baušļus un tur Jēzus liecību” (Atkl 12:17).

Atklāsmes grāmatas 12. nodaļa apraksta sātana uzbrukumus pret Dieva uzticīgajiem ļaudīm, ieskaitot pagāniskās Romas vajāšanas un vēlāk pāvestīgo Romu 12600 dienu/gadu laikā (538.–1798.g.; sk. Atkl 12:6, 13, 14 un 7. tēmas otrdienu). 13. nodaļa sīkāk apraksta sātana uzbrukumus kristīgās vēstures laikā ar divu sabiedroto palīdzību, kas abi attēloti kā zvēri. Sātana vadībā pūķis un šie divi zvēri apvienosies laika galā, lai stātos pretī Dieva glābšanas darbam un mēģinātu iegūt pasaules uzticību.

Šeit nepieciešams izteikt brīdinājumu. Vieglāk ir skaidrot pravietojumus, kas jau ir piepildījušies pagātnē. Bet, nonākot pie pravietojumiem, kam vēl ir jāpiepildās, kā tas būs otrdienas tēmā, mums ir jābūt vēl piesardzīgākiem. Dievs mums parāda, kas notiks gala laikā, lai mēs nebūtu pārsteigti, bet Viņš mums nepasaka katru detaļu, ko mēs gribētu zināt.

Mums ir vienmēr jāatceras, ka, lai gan šie pravietojumi mums stāsta, kas notiks beigās, tie mums nepasaka, kad un tieši kā risināsies noslēdzošie notikumi. Tāpēc mums ir jābūt uzmanīgiem, lai neprātotu par to, ko pravietojumi mums nepasaka. Neaizmirsīsim, ka Atklāsmes grāmatas pravietojumiem ir praktisks nolūks: mācīt mums, kā dzīvot šodien, un sagatavoties nākotnei.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. martā.

Zvērs no jūras

Izlasi Atkl 13:1–4, 8 un Atkl 17:8. Kāds ir šī zvēra raksturojums, un kādas ir tā eksistences fāzes?

Jānis vēro, kā milzīgs zvērs kāpj ārā no jūras. Lai gan zvērs aino politisku varu, jūras zvēra apraksts norāda uz politisku varu, kuras dominējošā īpašība ir reliģija. Jūra simbolizē plaši apdzīvoto Eiropu, no kuras iznāk zvērs, lai pārņemtu varu pēc Romas impērijas sabrukuma (sk. Atkl 17:15).

Jānis apraksta zvēru, kas ir izkāpis no ūdens. Zvēram ir septiņas galvas un desmit ragi, tāpat kā pūķim Atkl 12:3, 4, parādot tā ciešo saistību ar pagānu Romu. Uz zvēra galvām ir zaimojošs vārds, un uz tā ragiem ir ķēniņa kroņi. Zvēra galvas ir valstis, ko sātans ir izmantojis, lai vajātu Dieva ļaudis visā vēsturē (sk. Atkl 17:9–11). Zaimojošais vārds norāda uz dievišķu titulu, ko ir piesavinājis zvērs. Desmit ragi norāda uz Dan 7:24, kas simbolizē tautas, kas nāk no Romas impērijas pēc tās sabrukuma. Visas šīs jūras zvēra īpašības norāda uz pāvestību, kas ir izaugusi no Romas impērijas.

Zvērs no jūras līdzinās leopardam ar lāča kājām un lauvas muti. Zvērs kā tāds apvieno četru zvēru īpašības (pasaules impēriju simbolus) no Dan 7:2–7: Babilonija, Medopersija, Grieķija un Roma. Tomēr Jānis tās uzskaita pretējā secībā, kas no pirmā gadsimta perspektīvas parāda, ka jūras zvērs ir saistīts ar ceturto zvēru no Dan 7. nodaļas – ar Romas impēriju.

Pūķis (pagāniskā Romas impērija, kas saņēmusi pilnvaras no sātana) deva zvēram varu, troni un lielu autoritāti. Kā Tēvs ir devis Savu troni un autoritāti Kristum (Atkl 2:27), tieši tāpat sātans ieceļ zvēru kā savu pārstāvi virs zemes.

Atkl 13:5–7 apliecina, ka zvēra vajāšanas aktivitātes kristīgajā vēsturē būs 42 “mēneši”. Kā mēs redzējām, šķīstās sievietes vajāšanas ilga “laiku, divus laikus un puslaiku”, tas ir trīs ar pus “laikus” jeb pravietiskos “gadus” (Atkl 12:13, 14; salīdzini ar Dan 7:25). 42 pravietiskie “mēneši” ir 30 dienas reiz 42, jeb 1260 dienas/gadi (Atkl 12:6). Tāpēc “laiks, divi laiki un puslaiks”, “42 mēneši” un 1260 dienas attiecas uz vienu un to pašu laika periodu – 1260 gadiem. Šī fāze noslēdzas, kad Jānis redz “vienu no viņa [zvēra] galvām kā uz nāvi ievainotu”. Sekojošā “nāves brūces” dziedināšana norāda uz laiku pēc 1798. gada, kad zvērs atdzīvojās un tā vara tiek atjaunota. Nāves brūces dziedināšana izsauc pasaules apbrīnu, un tā pielūdž gan pūķi, gan zvēru.

Jūras zvēra aktivitātes

Atkl 13:5 norāda uz vajāšanu laika periodu, par ko mēs runājām vakardienas pētījumā. Zvēra aktivitātes 42 mēneši ir tas pats laika periods kā 1260 dienas/gadi, kad tika vajāta sieva/ draudze Atkl 12:6, 14. (Pravietiskā diena simbolizē gadu (4Moz 14:34, Ec 4:6; sk. otrdienas pētījumu 7. tēmā). 538. gads atbilstoši iezīmē šī pravietiskā laika perioda sākumu, kad Romas baznīca ar pāvestu kā vadītāju iecēla sevi par baznīcas un valsts varu, kas viduslaikos valdīja rietumu pasaulē. Franču revolūcijas notikumi radīja zvēram nāves brūci 1798. gadā, tādējādi uz laiku pārtraucot baznīcas apspiedošo varu un valsts uzspiestu reliģiju.

Salīdzini Atkl 13:5–8 ar Dan 7:24, 25 un 2tes 2:2–12. Kā jūras zvēra aktivitātes atspoguļo mazā raga un ļaunuma cilvēka aprakstus? _____

Jūras zvēra aktivitātes pravietisko 1260 dienu/gadu laikā ir aprakstītas kā zaimošana. Jaunajā Derībā zaimošana var norādīt uz sevis pielīdzināšanu Dievam (Jņ 10:33, Mt 26:63–65) un Viņa autoritātes uzurpēšanu (Mk 2:7). Jūras zvēra zaimošana ir vērsta pret Dievu, “lai zaimotu viņa vārdu un viņa telti – tos, kas mīt debesīs” (Atkl 13:6). Dieva mājvieta ir svēt-nīca Debesīs, kur Kristus kalpo mūsu glābšanas labā. Jūras zvērs mēģina noraidīt Kristus starpniecisko darbu, mēģinot aizstāt to ar cilvēku priesterību, kas apgalvo, ka viņi sniedz glābšanu un piedod grēkus. Uzņemties varu, kas pieder tikai Dievam, ir zaimošanas būtība.

Atkl 13. nodaļa norāda uz lielāko atkrišanu kristietības vēsturē, kas notika tad, kad Romas katolicisms piedēvēja sev Dieva pozīcijas un autoritāti ar pāvestu priekšgalā. Tie, kas atteicās pakļauties Romai, piedzīvoja vajāšanas un mocības. Lai gan mūsdienās šādi apgalvojumi tiek uzskatīti kā skarbi, pat fanātiski, tagadne nevar izdzēst vēsturi, lai arī kā daži cilvēki to vēlētos.

Kā mēs varam palikt uzticīgi pravietojumiem par draudzes vēsturi un tomēr vienlaikus būt laipni un piesardzīgi, atklājot šīs patiesības citiem? _____

Zvērs no zemes

Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas pirmā puse apraksta Romas katoļu varu, kas bija aktīva 1260 dienu/gadu pravietiskajā periodā. Līdz ar franču revolūcijas notikumiem šī reliģiski politiskā sistēma saņēma nāvējošu brūci. Tomēr nāves brūce tiks dziedināta, atdzīvinot sistēmu. Nodaļas otrā puse apraksta, kā notiks jūras zvēra nāves brūces dziedināšana.

Izlasi Atkl 13:11. Kādas īpašības ir otrajam zvēram? Atkl 12:14–16 gaismā kāda nozīme ir faktam, ka šis zvērs rodas no zemes? _____

Jānis novēro cita zvēra rašanos. Atšķirībā no pirmā zvēra otrais zvērs nāk no zemes. Šis otrais zvērs ir pasaules vara ar tikpat lielu ietekmi kā pirmais zvērs. Tomēr pretēji jūras zvēram, kam bija biedējošs izskats, zemes zvērs izskatās nekaitīgs, vismaz sākumā. Tam ir “divi ragi kā jēram” (Atkl 13:11). Šis jēram līdzīgais zvērs ir Kristus simbols. Tātad gala laika vara izskatīsies Kristum līdzīga.

Zvērs rodas teritorijā, kas pasargāja sievieti, Dieva patiesās draudzes simbolu, no pūķa vajāšanu plūdiem 1260 dienu/gadu noslēgumā (Atkl 12:14–16). Šis zemes zvērs acīmredzami ir jauns spēlētājs uz skatuves, jauna pasaules vara pēc tam, kad jūras zvērs ir saņēmis nāves brūci franču revolūcijas notikumu laikā, kas nozīmē, ka zemes zvērs viennozīmīgi ir gala laika spēlētājs.

“Kura no jaunās pasaules tautām 1798. gadā jau bija kļuvusi tik spēcīga, ar izredzēm kļūt vēl stiprāki un lielāki, kas tagad sev pievērsa visas pasaules uzmanību? Šī simbola identificēšanā nevar būt nekādu šaubu. Ir tikai viena valsts, kas atbilst pravietoējuma sīkajam aprakstam, tas nepārprotami norāda uz Amerikas Savienotajām Valstīm.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 440. lpp.)

Atkl 13:11 parāda, ka Amerika, lai arī tā ir protestantu zeme, beigās sāks runāt līdzīgi pūķim, līdzīgi pašam velnam, ar tādu pasaulplašu ietekmi, kas līdzīga Romas impērijai. Šī gala laika vara būs instruments, kas liks visai pasaulei pielūgt pirmo zvēru, kas saņēma nāves brūci. Citiem vārdiem, Savienotās Valstis, kas reiz nodrošināja aizsardzību un patvērumu draudzei, kaut kādā brīdī sāks spēlēt pēdējo dienu vajātājas lomu.

Kad Savienotās Valstis pirmo reizi tika identificētas kā Atkl 13. nodaļas otrais zvērs, varas un ietekmes ziņā ASV nebūt nebija tāda kā tagad. Kā šis fakts palīdz apstiprināt to, ka Savienotās Valstis ir tā vara, kas aprakstīta šajā pravietojumā? _____

Zvēra tēls

Izlasi Atkl 13:12, 13. Kā 1ķēn 18:38 un Apd 2:3 palīdz mums saprast jēram līdzīgā zvēra krāpjošo aktivitāšu raksturu – no kurām vislielākā ir uguns nākšana no debesīm? _____

Darot brīnumus, jēram līdzīgais zvērs pārlicinās daudzus, ka viņa vārdi ir patiesi, neskatoties uz to, ka tie nav pilnīgā saskaņā ar Rakstiem. “Ar spiritisma palīdzību tiks darīti brīnumi, slimie tiks dziedināti un tiks veikti daudzi nenoliedzami brīnumi.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 588. lpp.) Šie brīnumi palīdz jēram līdzīgajam zvēram vajāt zemes iedzīvotājus, lai taisītu tēlu jūras zvēram, kas ir saņēmis nāves brūci.

Jūras zvēra nāvējošās brūces dziedināšana attiecas uz Romas pāvestības kā reliģiski politiskas varas atjaunošanu. Jēram līdzīgais zvērs arī sāks runāt kā pūķis un īstenos jūras zvēra varu, parādot, ka tas kļūs tikpat neiecietīgs kā tautas, kas ir ainotas ar šiem simboliem.

“Šāda rīcība būtu tieši pretēja šīs valdības principiem, tās brīvo iestāžu raksturam, Neatkarības deklarācijas svinīgajam atziņām un Konstitūcijai. [...] Bet tādas rīcības pretrunīgums nebūs lielāks par simbolos attēloto rīcību. Tas ir zvērs ar jēram līdzīgajiem ragiem, kas sevi sauc par skaidru, lēnprātīgu un nekaitīgu, bet runā kā pūķis. [...] ‘Tas aicina zemes iedzīvotājus celt zvēram tēlu.’ Tā skaidri atklāta pārvaldes forma, kurā likumdošanas vara pieder tautai, un tas ir vispārlicieošākais pierādījums, ka Savienotās Valstis ir pravietojumā minētā valsts. Bet kas ir zvēra tēls? Un kā to veido? Tēlu rada zvērs ar diviem ragiem, un tas ir tēls pirmajam zvēram. Tāpēc tas arī ir nosaukts par zvēra tēlu. Bet, lai uzzinātu, ko tas īsti attēlo un kā to veido, mums jāaplūko paša zvēra – pāvestības – raksturīgākās iezīmes.

Kad pirmā draudze atkāpās no Evaņģēlija vienkāršības un pieņēma pagānu rituālus un ieradumus, tā zaudēja Dieva Garu un spēku, tādēļ, lai pārvaldītu ļaunu sirdsapziņu, sāka meklēt laicīgās varas atbalstu. Rezultātā radās pāvestība, baznīca, kas pārvaldīja valsts varu un izlietoja to savu mērķu sasniegšanai, sevišķi “ķecerības” sodīšanai. [...]

Kad Savienoto Valstu valdošās baznīcas, apvienojoties tādos mācības punktos, kas tām kopēji, ietekmēs valsti uzspiest viņu doktrīnas un atbalstīt viņu iestādījumus, tad protestantiskā Amerika būs izveidojusi tēlu Romas hierarhijai, kam neizbēgami sekos civilu sodu piespriešana citādi domājošiem ļaudīm [...]

‘Zvēra tēls’ simbolizē atkritušā protestantisma formu, kas būs attīstījusies, kad protestantiskās baznīcas savu dogmu uzspiešanai meklēs civilās varas palīdzību.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 442.–445. lpp.)

Zvēra zīme

Atklāsmes 13. nodaļa norāda, ka jēram līdzīgajam zvēram būs vadošā loma pēdējā krīzē. Šī valsts vara nodibinās globālu sistēmu, mēģinot kontrolēt cilvēku ticību. Šī sistēma atspoguļos viduslaiku kristietību pāvesta kontrolē.

Izlasi Atkl 13:16, 17 kopā ar 5Moz 6:4–8. Kas kopīgs zīmes uzlikšanai uz labās rokas vai uz pieres ar Dieva baušļiem? _____

Ļaudis no visām sabiedriskajām šķirām būs spiesti saņemt zvēra zīmi uz labās rokas vai uz pieres. Kā zīmogs uz pieres identificē tos, ko Dievs uzskata par savējiem (Atkl 7:3, 4; Atkl 14:1), tieši tāpat zvēra zīme identificē zvēra pielūdzējus.

Zvēra zīme nav redzama zīme. Tās uzlikšana uz labās rokas vai uz pieres vilto Mozus dotos norādījumus israēliešiem siet Dieva likumu kā zīmi pie rokas vai pieres (5Moz 6:8). Labā roka norāda uz uzvedību, bet piere – uz prātu vai piekrišanu ar prātu. Daži izvēlēšies saņemt zvēra zīmi, lai izbēgtu no nāves draudiem, kamēr citi būs pilnībā garīgi nodevušies šai atkritušajai pielūgsmes sistēmai. Galvenais jautājums pēdējā krīzē būs pielūgsmē un paklausība Dievam, ievērojot Viņa baušļus (Atkl 14:12). Īpaši sabata bauslis būs uzticības un paklausības Dievam pārbaude. Kā sabats ir atšķirības pazīme tam, ka Dieva uzticīgie ļaudis paklausa Viņam (Ec 20:12, 20), tā zvēra zīme norāda uz uzticību zvēram.

Zvēra zīme ietver Dieva baušļu aizstāšanu ar cilvēka baušļiem. Lielākais pierādījums šim faktam ir cilvēku ieceltās svētdienas kā pielūgsmes dienas svinēšana (sk. Dan 7:25) septītās dienas sabata vietā, ko ir iecēlis Radītājs. Mēģinājums pārcelt Dieva autoritātes zīmi uz citu dienu ir mēģinājums uzurpēt paša Dieva lomu un varu. “Zvēra zīme ir pāvesta sabats. [...] Kad tiks izdots dekrēts, kas uzspiedīs viltus sabatu un trešā eņģeļa skaļais sauciens būs brīdinājis cilvēkus nepielūgt zvēru un viņa tēlu, [...] tad tie, kas vēl joprojām turpina dzīvot pārkāpumos, saņems zvēra zīmi.” (Elena Vaita “Evaņģelizācija”, 234., 235. lpp.)

Atkl 13:18 teikts: “Šeit ir gudrība. Kam ir prāts, lai izrēķina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis, un šis skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.” Kas ir šis cilvēks? Pāvils apraksta viņu kā “Jaunuma cilvēku” (2tes 2:3). Šis apzīmējums norāda uz pāvesta varu, kas ir simboliski attēlota kā jūras zvērs, kura zaimojošais vārds uz viņa galvas norāda uz dievišķo titulu, ko viņš sev pieprasa, gribēdams ieņemt Dieva Dēla vietu virs zemes.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Atklāsmes grāmata parāda, ka sabats būs paklausības zīme pasaules vēstures noslēgumā. Mums tomēr ir jāatceras, ka tad, ja cilvēks tagad ievēro svētdienu, nenozīmē, ka viņam ir zvēra zīme. Svētdienas ievērošana kļūs par “zvēra zīmi” tikai tad, kad, skaidri saprotot ietvertos jautājumus pielūgsmes dienas izvēlē, neskatoties uz krāpšanu, ļaudis izdarīs savu izvēli par vai pret Dievu. Tomēr šis laiks vēl joprojām ir nākotnē.

“Vēl neviens nav saņēmis zvēra zīmi. Pārbaudes laiks vēl nav pienācis. Katrā draudzē ir patiesi kristieši, arī Romas katoļu kopienā. Neviens nav nosodīts, kamēr viņam nav bijusi gaisma un kamēr viņš nav ieraudzījis ceturta baušļa pienākumu. Bet, kad tiks izdots dekrēts, kas uzspiedīs viltus sabatu, un trešā eņģeļa skaļais sauciens brīdinās cilvēkus nepielūgt zvēru un viņa tēlu, būs skaidri novilkta līnija starp viltojumu un īsto. Tad tie, kas vēl joprojām turpinās dzīvot pārkāpumā, saņems zvēra zīmi.” (Elena Vaita “Evaņģelizācija”, 234., 235. lpp.)

Atcerēsimies, ka svētdienas ievērošana nepadara nevienu cilvēku vairāk pazudušu, kā sabata ievērošana varētu kādu glābt. Tomēr nāk laiks, kad “zvēra zīme” kļūs par centrālo jautājumu un kad pielūgsmes dienas izvēle pārbaudīs uzticību. Atklāsmes grāmata aicina Dieva ļaudis ņemt Bībeli rokās un no sirds pētīt pravietiskos vārdus un pielikt visas pūles, lai aizsniegtu ar evaņģēliju tos, kas vēl nav aizsniegti Kristum.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vērojot pasaules stāvokli mūsdienās, kādas tendences tu redzi reliģiskajā un politiskajā jomā, kas, šķiet, vada uz Atkl 13. nodaļas pravietojuma piepildīšanos?

2. Kādai vajadzētu būt mūsu attieksmei pret kristiešiem citās konfesijās, gaidot galu? Pārdomā šādu padomu: “Mūsu mācītājiem vajadzētu tuvoties mācītājiem citās konfesijās. Lūdziet par un ar šiem cilvēkiem, par kuriem aizlūdz Kristus. Uz viņiem gulstas svinīga atbildība. Kā Kristus vēstnešiem viņiem vajadzētu parādīt dziļu, nopietnu interesi par šim ganāmpulka avīm.” (Elena Vaita “Liecības draudzei”, 6. sēj. 78. lpp.)

Kā mēs varam izvairīties parādīt nekristīgu garu vai pārāku attieksmi pret kristiešiem citās konfesijās? Kā mums vajadzētu parādīt cieņu pret viņiem un pret viņu personīgo ticību, nepakļaujot kompromisem savu ticību?

DIEVA MŪŽĪGAIS EVANĢĒLIJS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 14:6–12; Mt 24:14; Māc 12:13, 14; 2Moz 20:2–11; Jes 21:9; Jes 34:8–10.

ATMIŅAS PANTS:

“Šeit vajag izturību svētajiem, kuri turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības” (Atkl 14:12).

Kā parāda Atklāsmes grāmata, sātana gala laika krāpšanas būs tik veiksmīgas, ka pasaule izvēlēsies pielūgt zvēru un saņemt tā zīmi. Tomēr Atkl 14:1–5 mums stāsta, ka Dievam būs atlikums, tie, kas nostāsies Kunga pusē, kad lielākā daļa pasaules to nedarīs.

Beigās cilvēkiem būs jāizvēlas nevis pielūgt vai nepielūgt (visi cilvēki vienmēr kādu pielūdz), bet ko pielūgt. Zvēra pielūdzēji saņems zīmi pie savas labās rokas un uz savas pieres, kas ir simbols viņu izvēlei kalpot šai atkritušajai sistēmai ar saviem darbiem un/vai prātu.

Vienlaikus pasaule piedzīvos tik iespaidīgu evaņģēlija pasludināšanu, kāda nebūs pieredzēta kopš Vasarsvētku dienas. Pirms Dieva tiesa tiks izlieta pār dumpīgo cilvēci, Dievs sūtīs Savu brīdinājuma vēsti “ikvienai tautai, ciltij, valodai un cilvēkam” (Atkl 14:6). Dievs negrib, ka kāds ietu bojā, bet lai visi ir izglābti, kas arī ir iemesls Kristus nāvei visas cilvēces labā. Jautājums ir, kurš pieņems šo upuri un kurš ne.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. martā.

Triju eņģeļu vēstis

Tieši pirms gala Dievs sūta Savas brīdinājuma vēstis, kas simboliski ir attēlotas ar trim eņģeļiem, kas lido debesīs. Grieķu vārds “eņģelis” (angelos) nozīmē “vēstnesis”. Pierādījumi no Atklāsmes grāmatas norāda, ka trīs eņģeļi aino Dieva ļaudis, kuriem ir uzticēta gala laika vēsts, ko līdzdalīt pasaulei.

Izlasi Atkl 14:6 kopā ar Mt 24:14. Pirmā eņģeļa vēsts attiecas uz “mūžīgo evaņģēliju” (Atkl 14:6). Ko tas, ka šī pasludināšana ir nosaukta par mūžīgo evaņģēliju, stāsta mums par pirmā eņģeļa vēsts saturu un nolūku? Kāpēc šī vēsts ir centrā visam, kam mēs ticam? _____

Šī pirmā gala laika vēsts ir evaņģēlija pasludināšana Dieva tiesas stundas kontekstā, kas ir nākusi pār pasauli. Evaņģēlijs ir labā vēsts par Dievu, kas glābj cilvēkus, balstoties uz ticību Jēzum Kristum un uz Viņa darbu viņu labā. Evaņģēlijs ir “mūžīgs”, jo Dievs nekad nemainās. Viņa plāns tika izveidots pirms cilvēces radīšanas (2Tim 1:9; Tit 1:2). Pirmā eņģeļa vēsts ietver gan glābšanu, gan tiesu. Tā ir labā vēsts tiem, kas dod godu Dievam un pielūdz Viņu kā savu Radītāju, bet tā ir arī tiesas brīdinājums tiem, kas atmet Radītāju un patiesas pielūgsmes zīmi, ko Viņš ir devis – septītās dienas sabatu.

Trīs eņģeļi ir aprakstīti kā tādi, kas pasludina vēstis ar “skaļu balsi” (Atkl 14:7, 9). Šīs vēstis ir steidzamas un svarīgas; tās ir jādzird visiem, jo tās attiecas uz viņu mūžīgo likteni. Tās ir jāpasludina katrai tautai, ciltij, valodai un cilvēkam. Šī pasludināšana ir īpaši nozīmīga, jo gala laikā zvērs īstenos savu autoritāti “katrā ciltī, valodā un tautā” (Atkl 13:7). Sātana krāpjošajām aktivitātēm pasaulplašā mērogā pretī stājas pasaulplaša evaņģēlija pasludināšana gala laikā.

Dieva ļaudis pasludina triju eņģeļu vēstis, lai stātos pretī sātanam un viņa gala laika sabiedrotajiem – pūķim, kas ir pagānisma/spiritisma simbols, jūras zvēram, kas nozīmē Romas katolicismu, un viltus pravietim vai jēram līdzīgajam zvēram, kas aino atkritušo protestantismu (Atkl 13. nodaļa). Viņi darbosies līdz pat sestajai mocībai, kā arī tās laikā (Atkl 16:13, 14). Tādējādi pasaule redzēs divas konkurējošas vēstis, katra ar mērķi mantot zemes ļaužu uzticību.

Septītās dienas adventisti ir aicināti aizsniegt pasauli ar gala laika patiesībām, ko satur triju eņģeļu vēstis. Ko tu dari, lai palīdzētu to īstenot? Ko tu vēl varētu pasākt? _____

Pirmā eņģeļa vēsts. 1. daļa

Izlasi Atkl 14:7 kopā ar Māc 12:13, 14. Ko nozīmē “bīties Dievu”? Kā Dieva bijāšana ir saistīta ar evaņģēliju, un kas kopīgs evaņģēlijam ar Dieva baušļu ievērošanu? (Sk. arī Rm 7:7–13.) Kāda ir saistība starp Dieva bijāšanu un Viņa pagodināšanu? _____

Aicinājums “bīties Dievu un slavēt Viņu” (Atkl 14:7) ir pasludināts “mūžīgā evaņģēlija” kontekstā. Ja cilvēks saprot to, ko Kristus ir darījis mūsu glābšanas labā, tas rada pozitīvu atsaukšanos Viņam.

Bībelē Dieva bīšanās un goda došana Viņam ir cieši saistītas (Ps 22:23, Atkl 15:4). Kopā tās norāda uz pareizām attiecībām ar Dievu (Īj 1:8) un paklausību Viņam.

Bīties Dievu nenozīmē baidīties no Viņa, bet ņemt Viņu nopietni un ielaist Viņa klātbūtni savā dzīvē. Dieva gala laika ļaudis ir tie, kas bīstas Dievu (sk. Atkl 11:18, Atkl 19:5). Dievs ilgojas, lai Viņa ļaudis mīlētu Viņu (5Moz 11:13, Mt 22:37), paklausītu Viņam (5Moz 5:29, Māc 12:13) un atspoguļotu Viņa raksturu (1Moz 22:12).

Dieva ļaudīm ir svarīgi dot Viņam godu, jo “Viņa tiesas stunda ir atnākusi” (Atkl 14:7). Tiesa, kas šeit ir domāta, ir izmeklēšanas tiesa, kas notiek pirms Kristus otrās nākšanas. Šīs tiesas nolūks ir atklāt, vai mēs patiesi kalpojam Dievam – vai šī mūsu izvēle atklājas mūsu darbos (sk. 2kor 5:10). Tiesas noslēgumā ikviena cilvēka liktenis ir izlemts (Atkl 22:11), un Jēzus nāks, lai nestu Savu algu katram cilvēkam saskaņā ar viņa darbiem (Atkl 22:12).

Tiesa Atkl 14. nodaļā ir daļa no evaņģēlija. Tiem, kas ir pareizās attiecībās ar Dievu, tiesa ir labā vēsts. Tā nozīmē attaisnošanu, glābšanu, brīvību un mūžīgo dzīvību. Tomēr tā ir slikta vēsts nepaklausīgajiem, ja vien viņi nenožēlo un neatgriežas pie Dieva, pieņemot Viņa gala laika, tiesas stundas, vēsti. Dievs negrib, ka kāds ietu bojā, bet lai visi nāktu pie nožēlas (2Pēt 3:9).

Kā tu varētu pastāvēt tiesā viens? Kādu spriedumu atklātu tava dzīve? Ko tava atbilde stāsta tev par vajadzību pēc evaņģēlija, un kāpēc tā ir cieši saistīta ar tiesu pirmā eņģeļa vēsti? _____

Pirmā eņģeļa vēsts. 2. daļa

Atklāsmes grāmata parāda, ka galvenais jautājums zemes pēdējā krīzē būs pielūgsmē un paklausība Dievam, kā tā atklāta Viņa baušļu ievērošanā (Atkl 14:12). Pasaules ļaudis dalīsies divās grupās: tie, kas bīstas Dievu un Viņu pielūdz, un tie, kas bīstas zvēru un pielūdz to.

Pārskati pirmos četrus dekaloga baušļus (2Moz 20:2–11). Tad pārskati Atkl 13. nodaļu. Kā zvēra pielūgsmes pieprasīšana (Atkl 13:7, 8), uzceļot tēlu zvēram, lai to pielūgtu (Atkl 13:14, 15), zaimotu Dievu un Viņa vārdu (Atkl 13:5, 6) un saņemtu zvēra zīmi (Atkl 13:16, 17), norāda uz sātana uzbrukumu pirmajiem četriem dekaloga baušļiem pēdējā krīzē? _____

Centrālā doma pirmajos četros dekaloga baušļos ir pielūgsmē. Atklāsmes grāmata norāda, ka šie baušļi kļūst par standartu uzticībai Dievam pēdējā krīzē. Pēdējais konflikts starp Kristu un sātanu skaidri būs saistīts ar pielūgsmi un pirmajiem četriem baušļiem.

Galvenais jautājums pēdējā krīzē ir uzsvērts pirmās eņģeļa vēsts atkārtojumā. Aicinājums pielūgt “to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus,” (Atkl 14:7) ir gandrīz precīzs ceturtā baušļa citāts (2Moz 20:11). Šis fakts parāda, ka aicinājums pielūgt Dievu Radītāju ir aicinājums ievērot sabatu.

Atpūta un pielūgsmē septītajā dienā – sestdienā – ir īpaša zīme mūsu attiecībām ar Dievu (2Moz 31:13, Ec 20:12). Pirmā eņģeļa vēsts ir aicinājums pielūgt Radītāju.

“Kamēr viltus sabata ievērošana saskaņā ar valsts likumu, kas runā pretī ceturtajam bauslim, liecinās par uzticību varai, kura pretojas Dievam, īstā sabata turēšana, paklausot Dieva bauslībai, pierādīs uzticību Radītājam. Kamēr viena cilvēku daļa ar pakļaušanos laicīgajam varām pieņems zvēra zīmi, otra, izvēloties uzticību dievišķajai autoritātei, saņems Dieva zīmogu.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 605. lpp.)

Kā ir saistīti mūsu uzskati par radīšanu un glābšanu? Kāpēc atpūta sabatā tā, kā to īstenoja Dievs, ir tik svarīga? _____

Otrā eņģeļa vēsts

Otrā eņģeļa vēsts pasludina krišanu jeb atkrišanu no Bābeles un nosauc to par viltus reliģijas sistēmu. Atkl 17:5 "ir teikts, ka Bābele ir 'netikļu māte'. Ar tās meitām vajadzētu būt simboliski attēlotām draudzēm, kas turas pie tās doktrīnām un tradīcijām, un seko tās paraugam, upurējot patiesību un Dieva atzinīgu novērtējumu, lai izveidotu nelikumīgu savienību ar pasauli." (Elena Vaita "Lielā cīņa", 382., 383. lpp.)

Izlasi Atkl 14:8 kopā ar Atkl 18:2 un Jes 21:9. Divkārsšais vārda "kritusi" atkārtojums norāda uz Bābeles progresējošo atkrišanu un uz tās pilnīgu morālu sabrukumu. Bābele ir aprakstīta kā jau kritusi, bet tās krišana ir aprakstīta arī kā nākotnes notikums. Kāpēc tā? _____

Gala laika Bābele Atklāsmes grāmatā ir viltus reliģiskās sistēmas savienība, kas ietver Romas katolicismu un atkritušo protestantismu. Tie iesaistīties kalpošanā satanam pret Dieva ļaudīm (sk. Atkl 13:11–18, Atkl 16:13, Atkl 17:5). Šī atkritusī reliģiskā savienība atklās senās Bābeles augstprātību, paaugstinot sevi pār Dievu, un centīsies ieņemt Viņa vietu šajā pasaulē. Otrā eņģeļa vēsts brīdina Dieva ļaudis, ka šī jaunā sistēma arvien dziļāk un dziļāk atkritīs no patiesības, kas būs sekas gala laika evaņģēlija vēsts noliegšanai. Tikai tad, kad "draudzes savienība ar pasauli caur kristietību būs notikusi pilnībā, Bābeles krišana būs pilnīga." (Elena Vaita "Lielā cīņa", 390. lpp.)

Izlasi vēlreiz Atkl 14:8 kopā ar Atkl 17:2 un Atkl 18:3. Kā Bābele piedzirda pasauli ar savas netiklības vīnu? Ko simbolizē šis vīns? _____

Atkl 17. nodaļa attēlo gala laika Bābeli kā netikli, kas piedzirda zemes iedzīvotājus ar savas netiklības vīnu (sk. Atkl 17:2).

Bābeles vīns attiecas uz viltus mācībām un uz viltus evaņģēliju, ko piedāvā šī atkritusī reliģiskā sistēma. Mūsdienās, kad, piepildoties Bībeles pravietojumam, daudzās protestantu baznīcās strauji izzūd atšķirības, kas tās kādreiz atdalīja no Romas katoļu baznīcas, mēs esam liecinieki Bābeles vīna samaitājošajai ietekmei starp tiem, kas sauc sevi par Kristus miesu: teistiskā evolūcija, kas ir nešaubīgi pretēja pirmā eņģeļa vēsti minētajai radīšanai, teoloģiskās tradīcijas aizstāj protestantisma principu "sola Scriptura" (tikai Bībele), izmainīta ētika, kas atmet Bībeles dzimuma, laulības un citas definīcijas. Apskurbuši cilvēki nevar skaidri domāt. Cilvēkiem kļūstot garīgi apreibušiem no Bābeles vīna, Bābele ievilinās viņus jūras zvēra pielūgsmē un zvēra zīmes saņemšanā.

Trešā eņģeļa vēsts

Kā Atkl 14:12 attēlo Dieva uzticīgos ļaudis? _____

Pretstatā Dieva uzticīgajiem ļaudīm Atkl 14:9, 10 brīdina par to likteni, kas piedzīvos Dieva dusmas. Vecajā Derībā Dieva dusmu izliešanās ir aprakstīta simboliski kā vīna dzeršana no kausa (Jer 25:15, 16). Tiesas smagums pār zvēra pielūdzējiem ir izteikts kā Dieva dusmu vīna dzeršana, kas ir izliets “neatšķaidīts” (Atkl 14:10) Viņa sašutuma kausā. Senajos laikos ļaudis bieži atšķaidīja vīnu ar ūdeni, lai mazinātu tā apreibinošo spēku. Bet Dieva dusmu vīns ir aprakstīts kā “neatšķaidīts” (“akratou”). Neatšķaidīts, nesajaukts vīns aino Dieva dusmu izliešanos pilnā spēkā, bez žēlastības.

Izlasi Atkl 14:10, 11 kopā ar Atkl 20:10–15. Kā Jes 34:8–10 un Jūd 7 padara skaidrāku apgalvojumu: “Un mūžu mūžos kāpj augšup šo cilvēku mocību dūmi.” _____

Apgalvojums par mocībām ugunī un sērā attiecas uz pilnīgu iznīcību. Uguns un sērs nozīmē tiesu (1Moz 19:24, Jes 34:8–10). Augšup kāpjoši iznīcības dūmi Bībelē ir labi zināma aina. Jesaja pravietoja Ēdoma nākotnes iznīcību ugunī un sērā: tas kļūs par degošu piķi, “dienu un nakti tā nedzīsīs, mūžam no tās celsies dūmi” (Jes 34:10). Jūda apraksta Sodomas un Gomoras likteni kā soda izciešanu “mūžīgā ugunī” (Jūd 7). Šie panti nerunā par bezgalīgu degšanu, jo neviena no šīm pilsētām mūsdienās vairs nedeg. Sekas ir mūžīgas, bet ne pati degšana. “Mūžīgā uguns” Atklāsmes grāmatā attiecas uz pilnīgu iznīcināšanu. Degšana būs pietiekami ilga, lai tā aprītu pilnīgi visu, kamēr nekas vairs nav palicis, kam degt.

Lai gan mēs varam būt pateicīgi par lielo patiesību, ka elles uguns nemoka pazudušos mūžīgi, sods vēl joprojām ir pietiekami šausmīgs. Ko soda ilgums un smaguma pakāpe stāsta mums par svēto uzdevumu, kas mums ir dots, lai brīdinātu citus par to, kas notiks? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Pēdējais brīdinājums”, 603.–612. lpp.

Atklāsmes grāmata parāda, ka gala laikā Dieva ļaudīm ir uzdots uzdevums pasludināt pasaulei gala laika evaņģēliju. Mūsu priekšā esošais darbs šķiet drosmi atņemošs, neiespējams. Tomēr mums ir Dieva spēka apsolījums.

“Lielais evaņģēlija darbs noslēgsies ar tādu pašu Dieva spēka atklāšanos, kāds iezīmēja tā sākumu. [...] Vēsts netiks tik daudz nesta ar argumentiem, kā ar dziļu pārliecību par Dieva Garu. Argumenti ir atklāti. Sēkla ir sēta, un tagad tā uzdīgs un nesīs augļus.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 611., 612. lpp.)

Dieva pēdējās vēsts pasludināšanas noslēgums noslēgsies ar pasaules ļaužu sadalījumu divās nometnēs: tie, kas mīl Dievu un paklausa Viņam, un tie, kas seko zvēram un paklausa tam. Šī sadalīšana ir attēlota kā divas plaujas: kviešu savākšana šķūņos (Atkl 14:14–16) un vīnogu mīdīšana vīnspaidā (Atkl 14:17–20). Šī pēdējā sadalīšana ir Atkl 17. un 18. nodaļas tēma.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomājiet šo domu: Kurš gan cits sludina triju eņģeļu vēstis, ja ne septītās dienas adventisti? Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik svarīgs ir mūsu darbs un cik nopietni mums to vajadzētu uzņemties?

2. Kāpēc tiesa ir nepopulārs koncepts daudzu kristiešu vidū? Cik saistoša ir tiesa pirms Kristus nākšanas mūsdienu kristiešiem? Kā tu varētu palīdzēt saviem ticības biedriem labāk saprast šīs tiesas nozīmi?

3. Padomā par sabata jautājumu pēdējo notikumu kontekstā. Jautājums ir, ko mēs pieļūsim – “debesu un zemes Radītāju” (Atkl 14:7) vai zvēra varu? Bībele māca, ka septītās dienas sabats ir senākā (1Moz 2:2, 3), visfundamentālākā zīme Dievam kā “debesu un zemes” Radītājam. Ko šī patiesība mums māca par to, kāpēc sabbatam kā vienam no Dieva baušļiem (Atkl 14:12) ir tik redzama loma pēdējā krīzē?

SEPTIŅAS PĒDĒJĀS MOCĪBAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 15:1, Atkl 7:1–3, Atkl 14:9, 10, Atkl 16:1–12, Atkl 17:1, Dan 5. nod., Atkl 16:16, 2tes 2:9–12.

ATMIŅAS PANTS:

“Kas gan lai nebītos, Kungs, un neslavētu tavu vārdu? Jo vienīgi tu esi svēts, visas tautas nāks tavā priekšā un pielūgs tevi, jo tavi taisnie spriedumi ir atklājušies” (Atkl 15:4).

Atklāsmes grāmata 11:18 apkopo notikumus virs zemes tieši pirms Armagedonas kaujas: “Pagāni iedegās dūsmās.” Šis lietu stāvoklis virs zemes saskan ar Jēzus pēdējo dienu aprakstu (Lk 21:25). Tam seko Dieva dusmas jeb Viņa tiesas septiņu pēdējo mocību formā, kas nāk pār tiem, kas nenožēlo (Atkl 15:1).

Atkl 15. nodaļa sākas ar septiņu eņģeļu ainu, kuriem ir septiņi trauki, kas pildīti ar dievišķām dūsmām. Bet, pirms notiek izliešanās, mēs varam ieskatīties Dieva uzticīgo ļaužu nākotnē (Atkl 15:1–4). Tie ir aprakstīti kā uzvarētāji pār “zvēru, viņa tēlu un viņa vārda skaitli” (Atkl 15:2), stāvot pie kaut kā, kas atgādina kristāla jūru, un dziedot Mozus un Jēra dziesmu – visi šie apraksti atgādina Israēla tautu Sarkanās jūras krastos svinam uzvaru pār ēģiptiešiem (2Moz 15).

Šie uzvarētāji svētie ir tie paši, kas Atkl 14:1–5 ir nosaukti par 144 000. Atsakoties no zvēra zīmes, viņi ir pasargāti no septiņām pēdējām mocībām. Tad, Kristum nākot otrreiz, viņu mirstīgās miesas ir pārveidotas un ietērptas nemirstībā (1kor 15:51–54), un viņi pievienosies augšāmceltajiem svētajiem, kad Jēzus nāks spēkā un godībā (1tes 4:17).

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. martā.

Septiņu pēdējo mocību nozīme

Ļaudis jau ir izdarījuši savu izvēli par Dievu vai Bābeli. Pirms Kristus nāks, sātana iznīcinošie dusmu vēji, kas līdz šim tika saturēti (Atkl 7:1–3), tiek atbrīvoti, kam seko septiņas pēdējās mocības.

Izlasi Atkl 15:1 kopā ar 2Moz 7–11. Ko ēģiptiešu mocības, kas tiek uzskatītas par septiņu pēdējo mocību priekšgājēju, mums māca par to nolūku un nozīmi? _____

Septiņas pēdējās mocības tiek nosauktas par “pēdējām” mocībām, jo tās sākas zemes vēstures pašās beigās. Pretstatā tam septiņu tauru mocības ietver laika periodu, kas iekļauj visu kristīgo laikmetu un ir ierobežotas savos apmēros. Tās tiek izpildītas, kamēr vēl joprojām tiek sludināts evaņģēlijs (Atkl 10:8–11:14) un notiek aizlūgšanas (Atkl 8:2–5). Tās ir sajauktas ar žēlastību, un to nolūks ir vadīt uz nožēlu Dieva ļaužu ienaidniekus.

No otras puses, septiņas pēdējās mocības tiek izlietas tieši pirms Kristus otrās nākšanas. Tās tiek izlietas pār tiem, kas līdzīgi faraonam ir apcietinājuši savas sirdis pret Dieva glābjošo mīlestību un nenozēlo (sk. Atkl 16:11). Dievišķās dusmas ir Dieva taisnīgā tiesa pār tām izvēm, ko cilvēki ir izdarījuši (sk. Rm 1:26–28), un tajā laikā pazudušie pļauj savas izvēles sekas.

Izlasi Atkl 15:5–8 kopā ar 2Moz 40:34, 35 un 1Kēn 8:10, 11. Ko apgalvojums, ka “neviens nevar ieiet templī” (Atkl 15:8), norāda uz septiņu pēdējo mocību laiku? _____

Izteiciens “neviens nevar ieiet templī” (Atkl 15:8) norāda uz pārbaudes laika noslēgumu (Atkl 22:11). Kad Kristus starpnieciskā kalpošana Debess tuvojas noslēgumam, iespēja nožēlot beidzas uz visiem laikiem. Tāpēc septiņas mocības nevienu nevadīs uz nožēlu, bet tikai atklās, cik cietas ir to sirdis, kas ir izvēlējušies nostāties Bābeles pusē, liekot viņiem vēl vairāk ienīst Dievu (Atkl 16:9, 11).

Paskaties apkārt uz pasauli mūsdienās, kas kļūst arvien ļaunāka. Ko fakts, ka mocības ir atliktas tik ilgi, māca mums par Dieva žēlastību un pacietību? _____

Pēdējo mocību izliešanās

Līdz ar Kristus starpnieciskā darba pārtraukšanu Debesu svētnīcā katra cilvēka liktenis ir noteikts uz visiem laikiem. Ir pienācis laiks tiem, kas ir pretojušies evaņģēlijam, piedzīvot Dieva dusmas visā pilnībā.

Septiņas pēdējās mocības atspoguļo mocības, kas tika izlietas pār Ēģipti (2Moz 7–11). Kā ēģiptiešu mocības ietekmēja ēģiptiešus, kamēr israēlieši tika pasargāti, tā Dieva ļaudis tiks pasargāti šo bēdu laikā (Ps 91:3–10, sk. "Lielā cīņa", 629., 630. lpp.) Mocības pār Ēģipti atklāja faraona sirds cietumu un parādīja ēģiptiešiem, cik viņu dievi ir nespējīgi viņus pasargāt. Līdzīgi arī septiņas mocības arvien vairāk nocietina jūras zvēra pielūdzēju sirdis un atklāj Bābeles bezspēcību pasargāt viņus no dievišķās tiesas.

Izlasi Atkl 16:1–11. Kas šeit notiek, un kā tas ir attēlots? _____

Pirmās četras mocības "nav universālas, jo tad zemes iedzīvotāji tiktu iznīcināti pilnībā" (Elena Vaita "Lielā cīņa", 628. lpp.). Pirmās rada sāpīgas un briesmīgas čūlas tikai zvēra pielūdzējiem. Otrā un trešā mocība ietekmē jūras, upes un ūdens avotus, kas pārvēršas asinīs. Bez dzeramā ūdens dumpīgā cilvēce nevar izdzīvot. Ceturtā mocība ietekmē sauli tā, ka tā dedzināja cilvēkus, radot nepanesamas sāpes.

Nepanesamās sāpes, ko rada mocības, nemīkstina netaisnās cilvēces sirdis un nemaina viņu dumpīgo attieksmi. Tā vietā viņi izsaka lāstus un zaimus Dievam, kas šīs mocības ir pieļāvis. Neviens no viņiem arī nenožēlo.

Atkl 16:10, 11 (sk. arī 2Moz 10:21–23) mēs varam redzēt, ka piektā mocība skar zvēra troni. Tas bija sātans, kurš bija piešķīris troni zvēram (Atkl 13:2). Tagad pat sātana autoritātes tronis nevar stāties pretī šo mocību spēkam. Ļaudis cieš sāpēs, viņi saprot Bābeles nespēju tos pasargāt. Tomēr viņi bija noskaņojuši savus prātus pret Dievu un pat mocību šausmas nemaina viņu sirdis.

Kā mēs varam palikt tik tuvu Kungam, ka tad, ja notiek traģēdija, mēs zinām pietiekami par Dieva mīlestību, lai uzticētos Viņam pat tad, kad piedzīvojam ciešanas? _____

Eifratas upes izžūšana

Izlasi Atkl 16:12 kopā ar Atkl 17:1 un 15. Ko simbolizē Eifrata? Kāda ir nozīme Eifratas izžūšanai septiņu pēdējo mocību kontekstā? _____

Vecajā Derībā Eifrata bija nozīmīgs atbalsts Israēla ienaidniekiem Asīrijai un Bābelei. Upe plūda caur Bābeli un bija svarīga pilsētai, jo tā apūdeņoja laukus un nodrošināja ūdeni cilvēkiem. Bābele nevarēja izdzīvot bez Eifratas.

Atkl 17:1 apraksta gala laika Bābeli, kas sēž pie daudziem ūdeņiem, kas varbūt ir norāde uz Eifratu (sk. Jer 51:13). Atkl 17:15 paskaidro, ka ūdeņi, pie kuriem sēž gala laika Bābele, aino ļaudis, kas to atbalsta: pasaulplašos civilos, laicīgos un politiskos spēkus, kas ir aiz sistēmas. Tomēr šie spēki beigās atsauks savu atbalstu.

Sestās mocības aina atspoguļo senās Bābeles ieņemšanu persieša Kīra vadībā (sk. Dan. 5). Saskaņā ar seno vēsturnieku Hērododu naktī, kad ķēniņš Belzacars un viņa ierēdņi svinēja svētkus, persieši novirzīja Eifratu un iegāja Bābelē pa upes gultni, sagrābjot pilsētu nesagatavotu.

Simboliska Eifratas izžūšana Atkl 16:12 noved pie Bābeles sagrāves gala laikā. Tā kā Eifrata Atklāsmes grāmatā aino pasaules civilos, laicīgos un politiskos spēkus, kas atbalsta Bābeli, Eifratas izžūšana simbolizē tās atbalsta atņemšanu un tam sekojošu uzbrukumu pret Bābeli, tādējādi izraisot tās krišanu.

Pasaules ļaudīm piedzīvojot novirzes dabā (sk. Atkl 16:3–9), viņi griežas pie Bābeles pēc aizsardzības. Tomēr, kad piektā mocība skar Bābeles autoritātes troni (Atkl 16:10, 11), viņi redz, cik veltīgi ir meklēt šeit palīdzību. Jūtoties piekrāpti, viņi vērsas pret Bābeli, izraisot tās krišanu (sk. Atkl 17:16). Tomēr, kā mēs redzējām, viņu sirdis palika cietas pret Dievu un Viņa ļaudīm. Kā tādi tie kļuva par auglīgu augsni pēdējām krāpšanām, ar kuru palīdzību sātans ievilkis pasauli apvienoties pret Dieva ļaudīm, lai noslaucītu viņus no zemes virsas.

Kādos veidos tu esi mācījies, cik riskanti ir uzticēties cilvēkiem un cilvēku radītām iestādēm?

Sātana pēdējā lielā krāpšana

Atkl 16:12 mums stāsta, ka Eifratas izzūšanas nolūks ir sagatavot ceļu “ķēniņiem no austrumiem”. Vecajā Derībā “ķēniņš no austrumiem” bija Kīrs un viņa armija, kas nāca no ziemeļiem, tad tuvojās Bābelei no austrumiem (Jes 41:25). Viņu Bābeles iekarošana padarīja iespējamu Dieva ļaužu atgriešanos dzimtenē (Jes 44:27, 28). Tādā pašā veidā Eifratas simboliska izzūšana sagatavo ceļu austrumu ķēniņa nākšanai, lai nodrošinātu atbrīvošanu Dieva gala laika ļaudīm.

Ķēniņi no austrumiem Atkl 16:12 ir Kristus un Viņa Debesu eņģeļu armija. Viņam nākot otrreiz, Jēzus parādīsies kopā ar Saviem eņģeļiem tērpies “tīrā baltā smalka lina audumā” (Atkl 19:14), kas ir bezgrēcīgo eņģeļu apģērbs (Atkl 15:6). Kā to parāda Atkl 17:14, Debesu pulku pavadībā Kristus uzvarēs sātana spēkus, kas apspiež Viņa ļaudis (salīdzināt ar Mt 24:30, 31). Pēdējais konflikts pret Kristu un Viņa ļaudīm vada uz Kristus otro nākšanu, kas zināma kā Armagedonas kauja.

Izlasi Atkl 16:13, 14. Kāda ir trīs nešķīsto garu loma, gatavojoties Armagedonas kaujai? Kā tie veido sātanicu viltojumu Atkl 14. nodaļas triju eņģeļu vēstīm? (Sk. 1Tim 4:1.) _____

Pēdējos notikumos, kas vada uz pārbaudes laika noslēgumu, katram cilvēkam būs jāizvēlas, kurā no abām pusēm nostāties Armagedonas kaujā. Kā ievadu šim garīgajam karam Jānis redz trīs dēmoniskus garus, kas atgādina vārdes. Sātana pēdējais mēģinājums piekrāpt ietver dēmoniskus, melus runājošus garus.

Pūķis (pagānisms un spiritisms), jūras zvērs (Romas katolicisms) un viltus pravietis (atkritušais protestantisms) apvienosies sātana virsvadībā (sk. Atkl 13:11, 12). Sātans liek jēram līdzīgajam zvēram darīt brīnumu zīmes (sk. Atkl 13:13–17), kas ietver spiritiskas manifestācijas. Šīs zīmes ir daļa no sātana gala laika krāpšanas stratēģijām, lai liktu pasaulei sekot viņam, nevis patiesajam Dievam.

Sava naida pret Dievu un Viņa patiesību aptumšoti, pasaules vadītāji ātri notic sātana meliem, kas ir ietērpti patīkamā reliģiskā maksā (2tes 2:9–12). Beigās viņi apvienosies pēdējā cīņā, kas vadīs uz šīs pasaules galu.

Pulcēšanās uz kauju

Izlasi Atkl 16:16. Cik veiksmīgas būs sātana gala laika krāpšanas, pulcinot pasaules ļaudis uz Armagedonas kauju?

Krāpjošie dēmonu brīnumi gūs pasaulplašus panākumus. Cilvēki, kas spārdījuši ar kājām Bībeles mācības, ticēs meliem, ko pavadīs krāpnieciski brīnumi (sk. 2tes 2:9–12). Viņi apvienosies kopā ar nolūku, ko simbolizē tas, ka viņi sapulcējas “vietā”, ko ebreju valodā sauc par Armagedonu, kas nozīmē “Megido kalns”. Megido nebija kalns, bet nocietināta pilsēta, kas atradās Jezreēlas līdzenumā (jeb Esdraelonas līdzenumā) Karmela kalna pakājē. Tā bija stratēģiski svarīga vieta.

Esdraelonas līdzenums bija zināms kā daudzu Israēla tautas vēsturē svarīgu kauju vieta (sk. Soģu 5:19, Soģu 6:33, 2ķēn 9:27, 2ķēn 23:29, 30). Atklāsmes grāmata izmanto šo vēsturisko fonu, lai attēlotu noslēdzošo lielo konfliktu starp Kristu un ļaunā spēkiem, ko sauc par Armagedonu. Pasaules ļaudis ir attēloti kā vienota armija šīs sātana līgas vadībā.

“Megido kalns” ir acīmredzama norāde uz Karmela kalnu, kas paceļas pāri līdzenumam, kurā atradās senā Megido pilsēta. Karmela kalns bija vieta, kurā notika viena no vislielākajām sadursmēm Israēla vēsturē starp Dieva patieso pravieti (Eliju) un viltus Baāla praviešiem (1ķēn 18). Šis notikums atbildēja uz jautājumu: “Kurš ir patiesais Dievs?” Uguns, kas nāca no Debesīm, parādīja, ka Kungs ir vienīgais patiesais Dievs un vienīgais, kas ir jāpielūdz. Lai gan Armagedonas kaujas garīgais jautājums – vai mēs paklausīsim Dievam vai cilvēkiem? – tiek izlemts pirms mocībām, tie, kas nostājas pūķa, zvēra un viltus pravieša pusē (Atkl 16:13), tad būs pilnībā velna pārvaldībā (kā tas bija ar Jūdu, kas noveda pie Kristus krustā sišanas [Lk 22:3]).

Izvēlējušies zaudētāja pusi, viņi būs starp tiem, kas sauks, lai kalni viņus apslēpj (Atkl 6:16, izlasi arī 2tes 1:7, 8). Pirms nāk mocības, Atkl 13:13, 14 tomēr attēlo zemes zvēru, kas nes uguni no Debesīm, lai piekrāptu pasauli un tā domātu, ka sātana viltojums, kas ietver viltus atmodas, ko vada cits gars, ir Dieva darbs.

Armagedona nav militāra kauja starp tautām, kas jāizcīna kaut kur Vidējos Austrumos, bet tā ir globāla garīga cīņa, kurā Kristus apņēmiģi stājas preti tumsas spēkiem (sk. 2kor 10:4). Rezultāts būs līdzīgs Karmela kalnam, bet pasaulplašā mērogā – ar Dieva uzvaru pār tumsas spēkiem.

Daudzus gadus ļaudis ir uzskatījuši politiskos un militāros nemierus Vidējos Austrumos kā pasaules gala zīmi un Armagedonu. Neskatoties uz daudziem paredzējumiem un laika aprēķiniem, Armagedona, kādu viņi to ir iztēlojušies, nav pienākusi. Kā mēs varam pasargāt sevi no līdzīgām kļūdām attiecībā uz šo vietēja mēroga notikumu skaidrošanu kā Bībeles pravietojumu piepildījumu?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Pēdējā lielajā cīņā pastāvēs vienīgi tie, kas būs nostiprinājušies Bībeles patiesībā. Katrai dvēselei būs jāiztur smags pārbaudījums: vai es paklausīšu Dievam vairāk nekā cilvēkiem? Skatīdamies uz pēdējām dienām, apustulis Pāvils sacīja: “Būs laiks, kad ļaudis vairs necietīs veselīgo mācību” (2Tim 4:3). Šis laiks ir pienācis. Ļaužu masas negrib Bībeles patiesības, jo tas traucē grēcīgas, pasauli mīlošas sirds ilgām, un sātans sagādā viltojumus, kas viņiem patīk.

Bet Dievam virs zemes būs tauta, kas par visu doktrīnu mērauklu un visu reformu pamatu uzskatīs Bībeli un vienīgi Bībeli. Ne izglītoto vīru domas, ne zinātnes slēdzieni, ne garīdznieku koncilu ticības apliecinājumi vai lēmumi, kuru ir tikpat daudz un kas ir tikpat pretrunīgi kā viņu pārstāvētās draudzes, ne vairākuma balss, – nekas no šeit minētā, ne atsevišķi ņemot, ne kopā, nav jāuzskata par pierādījumu par vai pret kādam reliģiskās pārliecības punktam. Pirms kādas doktrīnas vai priekšraksta pieņemšanas mums vajadzētu prasīt skaidru apstiprinājumu ar “Tā saka Kungs”.

Lielajā krāpšanas drāmā kā visu vainagojošs pasākums būs paša sātana uzdošanās par Kristu. Baznīca jau sen ir atklāti apliecinājusi, ka tā gaida Pestītāja nākšanu kā savu ilgu piepildījumu. Tādēļ lielais viltnieks inscenēs, it kā Kristus jau būtu atnācis. Dažādās pasaules daļās sātans ļaudīm atklāsies kā majestātiska, žilbinoši spoža būtne, kas līdzināsies Jāņa Atklāsmes grāmatā attēlotajam Dieva Dēlam. (Atkl.1:13–15) Viņu apņemošā godība pārspēs visu, ko mirstīgo acis jebkad ir redzējušas. Gaisā atskanēs gaviļu sauciens: “Kristus ir atnācis! Kristus ir atnācis!” Ļaudis pielūgsmē zemosies viņa priekšā. [...] Viņa balss būs maiga un klusināta, un ļoti melodiska. Liegā, līdzjūtīgā tonī viņš izteiks dažas žēlastības pilnas atziņas, ko savā laikā mācīja Pestītājs, viņš dziedinās ļaužu slimības un tad, atdarinādams Kristus raksturu, apgalvos, ka sabats ir pārcelts uz svētdienu, pavēlot visiem mīlēt dienu, kuru viņš ir iesvētījis. Viltnieks paskaidros, ka tie, kas turpina svētīt un ievērot septīto dienu, zaimo viņa vārdu, atsakoties uz klausīt eņģeļus, kas pie tiem sūtīti ar gaismu un patiesību. Tā būs spēcīga, gandrīz visu pārvaroša krāpšana.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 593.–595., 624. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Jēzus brīdinājumu Atkl 16:15, kas iekļauts Armagedonas kaujas sagatavošanas aprakstā. Ievēro līdzīgu vārdu lietojumu Kristus agrīnajā aicinājumā Laodikejas draudzei (Atkl 3:18). Kā Kristus vārdi parāda Laodikejas vēsts nozīmi Dieva ļaudīm, kas dzīvo laikā, kad notiek gatavošanās pēdējai cīņai? Kādos veidos šī vēsts attiecas uz tevi personīgi?

2. Baltās un tīrās drēbes Atklāsmes grāmatā simbolizē Kristus taisnību (Atkl 3:4, 5; Atkl 19:7–9). Tikai tie, kas tērpjas Kristus taisnības drēbēs, spēs stāvēt stingri pēdējā krīzē. Kā cilvēks var padarīt savas drēbes baltas un tīras Jēra asinīs (Atkl 7:14)?

SPRIEDUMS PĀR BĀBELI

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒCPUSDIENAI:

Atkl 17, Jer 51:13, 2Moz 28:36–38, Atkl 13:1–8, Atkl 13:18, Atkl 16:2–12.

ATMIŅAS PANTS:

“Un es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm sakām: ‘Izejiet, mani ļaudis, no tās, lai jūs nebūtu līdzdalīgi viņas grēkos un nesaņemtu viņas sodību, jo viņas grēki ir sakrājušies līdz pat debesīm un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus” (Atkl 18:4, 5).

Sestā mocība rada simbolisku Eifratas izžūšanu, kad ilūzijas zaudējušie pasaules ļaudis atvelk savu populāro atbalstu no gala laika Bābeles. Kā mēs redzējam pagājušās nedēļas tēmā, pirms tās varas sabrukuma notiks plašas dēmoniskas aktivitātes, kas viltos Dieva darbu (Atkl 16:13, 14). Dēmoniskā aktivitāte būs veiksmīga, apvienojot ļaunos, lai gatavotos Armagedonas kaujai.

Pēdējās kaujas sākumā kā daļa no septītās mocības notiek liela zemestrīce. Zemestrīce satricina Bābeles vienotību un sadala to trijās daļās (Atkl 16:18, 19). Gala laika Bābele ir attēlota kā pilsēta, kas vēsta par pasaules politisko un reliģisko spēku istermiņa apvienību, pretēji Dieva ļaudīm. Šī vienotība ir satricēta, izraisot gala laika Bābeles sabrukumu.

Mums ir jāatceras, ka Atkl 16:19 tikai pasludina gala laika Bābeles politisko sabrukumu. 17. un 18. nodaļa stāsta, kā patiesībā notiks šis sabrukums. Pirms gala laika Bābeles krišanas un tās iemeslu apraksta (Atkl 17:12–18:24) Atkl 17. nodaļa apraksta šo gala laika atkritušo reliģisko sistēmu, šoreiz kā netikli, kas jāpārkāp, kas jāpārkāp sarkana zvēra mugurā. Kopā ar savām meitām netikle Bābele, jāpārkāp sarkana zvēra mugurā, noved pasauli pret Dievu (Atkl 17:1–11).

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. martā.

Netikle Bābele

Izlasi Atkl 17:1. Jer 51:13 parāda, ka “daudzie ūdeņi”, pie kuriem sēž Bābele, ir Eifratas upe. Saskaņā ar Atkl 17:15 ko simbolizē daudzie ūdeņi? _____

Sieviete Bībelē ir Dieva ļaužu simbols. Atklāsmes grāmatā Dieva patiesā draudze ir attēlota kā šķīsta sieviete (Atkl 12:1, Atkl 22:17). Tādējādi netikle aino atkritušo draudzi. Atkl 17:5 šī netikle ir nosaukta par lielo Bābeli. Kā senā Bābele bija atkarīga no Eifratas upes, lai izdzīvotu, tieši tāpat gala laika Bābele balstās uz masu atbalstu, lai īstenotu savus plānus.

Izlasi Atkl 17:2 kopā ar Atkl 14:8 un Atkl 18:2, 3. Kādas divas ļaužu grupas ir nosauktas kā iesaistītas nelikumīgās attiecībās ar Bābeli, un kā tās ievilinātas? _____

Pirmā grupa ir zemes ķēniņi, valdošie politiskie spēki. Tie ir attēloti kā iesaistījušies ārlaulības attiecībās ar netikli Bābeli. Vecajā Derībā bieži ir izmantots salīdzinājums ar ārlaulības sakariem, lai aprakstītu atkritušo Israēlu kā aizgājušu no Dieva pie citām viltus reliģijām (Jes 1:21, Jer 3:1–10). Ārlaulības attiecības starp zemes ķēniņiem un netikli simbolizē nelikumīgu savienību starp gala laika Bābeli un valdošajiem politiskajiem spēkiem – savienību starp baznīcu un valsti.

Otrā grupa, kas ir nelikumīgās attiecībās ar netikli Bābeli, ir zemes iedzīvotāji, ļaužu masas, kas tiek pārvaldīti. Viņi ir garīgi piedzērušies ar Bābeles ārlaulības sakaru vīnu. Pretēji valdošajām politiskajām varām ļaužu masas ir piedzirdītas ar Bābeles viltus mācībām un praksi, piekrāptas ar domu, ka Bābele spēj pasargāt. Kad cilvēki ir piedzērušies, viņi nedomā skaidri un viņus ir viegli kontrolēt (sk. Jes 28:7). Bābele novirzīs no ceļa visu pasauli, izņemot uzticīgo atlikumu.

Gala laikā, tieši tāpat kā mūsdienās un kā tas vienmēr ir bijis, ļaužu masas izdarīs nepareizo izvēli. Ko tam vajadzētu stāstīt par briesmām, kas draud, sekojot populārām jūtām, lai cik tās ir vilinošas? _____

Netikle jāj uz sarkana zvēra

Izlasi Atkl 17:3. Viens no septiņiem eņģeļiem, kam ir septiņi trauki, piepildīti ar septiņām pēdējām mocībām, piedāvā Jānim ielūkoties, kādu spriedumu saņem netikle, kas sēž pie ūdeņiem. Kad Jānis viņu redz, tā jāj sarkana zvēra mugurā. Kā ūdens un zvēra simbols atbilstoši apraksta Bābeles atbalstītājus? _____

Kad Jānis vīzijā tiek aiznests uz tuksnesi, viņš redz sievieti uz sarkana zvēra. Netikle simbolizē reliģisku organizāciju, bet zvērs simbolizē politisku varu. Ainojums ar reliģiju, kas vada laicīgus un politiskus spēkus, norāda uz divām atsevišķām organizācijām, kas ir kaut kas tāds, kā nav bijis pagātnē, kad reliģija un politika bija saistītas. Tomēr pravietojums norāda, ka šīs divas organizācijas gala laikā apvienosies. Jāšana zvēra mugurā norāda uz varu. Kā jātniece sarkana zvēra mugurā šī gala laika reliģiskā sistēma pārvaldīs laicīgos un politiskos spēkus.

Kas netikles aprakstā norāda uz pūķi, jūras zvēru un zvēru, kas nāk no zemes Atkl 12. un 13. nodaļā? _____

Netikle ir attēlota kā krāšņi tērpta purpurā un sarkanā un izgreznota ar zelta rotām, dārgakmeņiem un pērlēm. Šādi mēdza greznoties netikles senatnē, lai vairotu savas pievilināšanas spējas (Jer 4:30). Sarkanā krāsa norāda uz šīs reliģiskās sistēmas apspiedošo raksturu.

Netikles apģērbs ir viltojums augstā priesteru apģērbam Vecajā Derībā, kas iekļāva tādas krāsas kā purpurs, sarkana un zelta krāsa (2Moz 28:5, 6). Zaimojošais uzraksts uz netikles pieres arī atdarina priesteru uzrakstu "Svēts Kungam", kas bija rakstīts uz augstā priesteru turbānas (2Moz 28:36–38). Kauss tās rokās atgādina svētnīcas traukus, no kuriem Belsarsars, Bābeles ķēniņš, un viņa viesi dzēra vīnu (Dan 5:2–4). Kauss netikles rokās izskatās pēc patiesības, lai paslēptu vīnu – sātana gala laika reliģiskās sistēmas maldus – un aizvilinātu pasauli prom no Dieva.

Netikle Bābele tālāk ir aprakstīta kā piedzērusies ar svēto asinīm, kas ir miruši savas liecības par Kristu dēļ. Šis asins grēks saista gala laika Bābeli ar viduslaiku atkritušo kristietību, ko vadīja pāvestība un kas ir atbildīga par miljoniem kristiešu nāvi, kas palika uzticīgi evaņģēlijam.

Netikles Bābeles apraksts atspoguļo Īzebeles tēlu Tiatīras draudzē (sk. Atkl 2:20, 23).

Kā paralēles starp šīm sievietēm izskaidro gala laika Bābeles raksturu? _____

Kas ir sarkanais zvērs?

Atkl 17:3 apraksta sarkano zvēru līdzīgiem vārdiem kā Atkl 13. nodaļas jūras zvēru, kas karoja un uzvarēja Dieva ļaudis (Atkl 13:5–7). Šajā agrīnajā vajāšanu periodā šķīstajai sievietei bija jābēg tuksnesī pravietiskajā 1260 dienu/gadu periodā no 538. līdz 1798. gadam (Atkl 12:13, 14). Lai gan dzīvojam ekumēnisma laikmetā, protestanti darītu labi, ja atcerētos briesmīgās vajāšanas pagātnē, jo saskaņā ar pravietojumu kaut kas līdzīgs, tikai vēl briesmīgāks, notiks atkal.

Izlasi Atkl 17:8. Salīdzini šajā pantā izmantotos vārdus ar Atkl 13:8. Kā Atkl 13:3 izskaidro trīs eksistences fāzes un zvēra aktivitātes? _____

Sarkanais zvērs ir aprakstīts kā tas, kurš ir bijis, bet vairs nav, un kas izkāps no bezdibeņa un ies bojā ellē. Šī trīsdalīgā frāze vispirms ir viltojums dievišķajam vārdam Jahve – “kas ir un kas bija un kas nāk” (Atkl 1:4, sk. arī Atkl 4:8). Tā norāda arī uz trim eksistences fāzēm, kuras ir piedzīvojis zvērs:

(1) Zvērs “bija”. Tas pastāvēja pagātnē. Tā iepriekšējā darbība ilga 42 pravietiskos mēnešus, kas zināmi arī kā 1260 dienas/gadi (sk. Atkl 13:5 un 9. tēmas svētdienu).

(2) “Tagad nav.” Ar savu nāves brūci (Atkl 13:3) 1798. gadā zvērs iegāja savā neeksistences fāzē, vismaz kā vajātājs. Tas uz kādu laiku nogāja no pasaules skatuves, tomēr izdzīvoja.

(3) Visbeidzot līdz ar nāves brūces dziedināšanu zvērs atdzīvosies visā savā sātāniskajā nikumā.

Atkl 17. nodaļa apraksta Atkl 13:1–8 zvēru laikā, kad notiek nāves brūces dziedināšana. Uz šī atdzimušā zvēra sēž netikle Bābele. Atkal būs īslaičīga reliģijas un politikas apvienošanās, kā tas bija viduslaikos, un atkal notiks vajāšanas.

“Lai tikai rodas pretestība, lai no jauna uzbango fanātisms un neiecietība, lai iedegas vajāšanu ugunis, tad svārstīgie un liekulīgie ļaudis tūlīt sāks grīloties un atteiksies no savas ticības, bet istie kristieši stāvēs stipri kā klinčs, viņu ticība kļūs vēl drošāka un cerība gaišāka kā labajās dienās.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 602. lpp.) Kādu brīdinājumu mums vajadzētu paņemt no šiem vārdiem par to, kādai ir jābūt mūsu kristīgajai pieredzei jau tagad, pirms ir sākušies noslēdzošie notikumi? _____

Zvēra septiņas galvas

Izlasi Atkl 17:9–11 kopā ar Atkl 13:18. Lai saprastu septiņas galvas, ir vajadzīga gudrība. Kāda gudrība šeit ir domāta? Kā cilvēks var iegūt dievišķi piešķirtu gudrību (sk. Jēk 1:5)? ____

Enģelis paskaidro, ka septiņas galvas ir septiņi kalni. Daži tulkotāji domā, ka šie kalni norāda uz septiņiem pakalniem, uz kuriem ir izvietota Roma, un šī iemesla dēļ viņi tulko grieķu vārdu “oroi” (“kalni”) kā “pakalni”. Ir arī septiņi ķēniņi, kuru simbols ir septiņi kalni. Šie kalni arī seko viens aiz otra, nevis ir vienlaicīgi.

Šie kalni nav simbols atsevišķiem ķēniņiem, jo Atklāsmes grāmata nerunā par atsevišķiem cilvēkiem, bet par sistēmām. Bībelē kalni bieži vien simbolizē pasaules varas jeb impērijas (Jer 51:25, Ec 35:2, 3). Bībeles pravietojumos “ķēniņi” pārstāv valstis (sk. Dan 2:37–39, Dan 7:17). Tādējādi septiņi kalni simbolizē septiņas lielas, citu citai sekojošas impērijas, kas ir valdījušas pasaulē visā vēsturē, ar kuru starpniecību sātans ir nostājies pret Dievu un kaitējis Dieva ļaudīm.

No Jāņa laika perspektīvas piecas no šīm impērijām ir kritušas, viena ir šobrīd un cita vēl nav atnākusi. Lai gan adventistu Bībeles pētnieki nav vienojušies par vienu uzskatu šajā jautājumā, daudzi uzskata, ka piecas kritušās valstis ir lielās impērijas, kas Vecās Derības laikos pārvaldīja pasauli (un (reizēm) kaitēja Dieva ļaudīm: Ēģipte, Asīrija, Babilonija, Medopersija un Grieķija. Tā, kas ir šobrīd, ir Romas impērija, kuras laikā dzīvoja Jānis.

Septītā valsts, kas “vēl nav atnākusi”, ir Atkl 13. nodaļas zvērs no jūras – pāvestība, kas valdīja pār Dieva ļaudīm un kaitēja viņiem – tai bija jānāk pēc Jāņa laikiem un pēc pagāniskās Romas impērijas krišanas. Vēsture ir spēcīgā veidā apliecinājusi, ka šis pravietojums, kas sarakstīts daudzus gadsimtus pirms notikumu norisināšanās, ir patiess.

Tālāk Jānim saka, ka sarkanais zvērs ir “astotā” pasaules vara, lai gan tā ir viena no septiņām galvām (pasaules varas). Kura no septiņām? Tā kā galvas seko cita citai laika ziņā, astotajai ir jābūt septītajai galvai, kas ir saņēmusi nāvējošo brūci. Sarkanais zvērs parādās šīs astotās pasaules varas laikā, un tas īsteno un virza uz priekšu netikles Bābeles mērķus. Mēs dzīvojam nāves brūces dziedināšanas laikā. Astotā pasaules vara parādīsies uz skatuves tieši pirms noslēguma un ies bojā ellē.

Spriedums Bābelei

Izlasi Atkl 17:12–15 kopā ar Atkl 16:14–16. Ko tu uzzini no šiem pantiem par “desmit ķēniņiem”?

Ir piedāvāti dažādi skaidrojumi attiecībā uz to, kas ir desmit ķēniņi. Tomēr Atklāsmes grāmata mums nestāsta, kas viņi ir. No šī panta mēs varam saprast tikai to, ka tā ir īslaicīga politiska konfederācija, kas parādās tieši pirms noslēguma un atbalsta netikli. Tās skaitlis norāda, ka pasaules varas pienesīs zvēram pilnīgu, nesvārstīgu uzticību.

Atkl 17:13, 14 īsumā vairākkārt runā par Armagedonas kauju, ar ko mēs tiekam iepazīstināti Atkl 16:12–16. Brīnumus darošo dēmonisko spēku un pūķa pamudināti, jūras zvērs un viltus pravietis, pasaulplašā politiskā apvienība, uzsāks karu ar Jēru. Citiem vārdiem, Armagedonas kauja nav militāra kauja Vidējos Austrumos, bet gan noslēdzošais konflikts, Kristum nākot otrreiz, kad sātans un viņa sazvērnieki cīnīsies pret Kristu un Viņa eņģeļu pulkiem.

Izlasi Atkl 17:16–18. No tā, ko mēs redzējām Atkl 16:2–12, ko nozīmē tas, ka desmit ķēniņi izmaina savu attieksmi pret Bābeli? Ko nozīmē tas, kas notiek ar Bābeli? _____

Desmit ragi, kas ir Eiropas sadalītajām tautām sekojošas varas, pilni naida pēkšņi pavērsīsies pret netikli Bābeli (pāvestības gala laika manifestācija), padarot to vientuļu un kailu. Tie simboliski ēd tās miesu un dedzina to ugunī. Rakstot, kas notiks ar netikli Bābeli, Jānis izmanto valodu, kas līdzīga tam, ko Dievs teica par laulības pārkāpēju Jeruzālemi (Jer 4:30). Dedzināšana ugunī bija priesteru meitas sods, kas bija iesaistīta seksuālā netikumībā (3Moz 21:9). Piekrāptie politiskie spēki atmet visas ilūzijas, jo Bābele nebija spējīga viņus pasargāt no mocībām. Viņi jūtas piekrāpti un savā naidā uzbrūk tai. Šī gala laika atkritusi reliģiskā sistēma kopā ar visiem tiem, kas izvēlas tai piederēt, piedzīvo pilnu Dieva sodu.

Daudzi jautājumi par gala laika notikumiem vēl joprojām paliek neatbildēti un tāpēc tie mums tagad var likties mulsinoši. Kāds specifisks apsolījums ir dots Atkl 17:14, un ko šim apsolījumam vajadzētu nozīmēt mums? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Pirms pilnīga Bābeles morālā sabrukuma balss no Debesīm aicina Dieva ļaudis, kas vēl atrodas Bābelē: "Izejiet, Mani ļaudis, no tās" (Atkl 18:4). Ir daudz Dieva pielūdzēju, kas vēl joprojām atrodas Bābelē dažādu iemeslu dēļ. Dievs izmanto Savu gala laika baznīcu, lai aicinātu ļaudis ārā no šīs atkritušās reliģiskās sistēmas un lai viņi nepiedalītos tās grēkos. Viņiem ir jāiet ārā no tās, lai izbēgtu tās liktenim. Dievs negrib, lai kāds ietu bojā (2Pēt 3:9).

Atkl 19:1–10 parāda, ka daudzi dievbijīgi cilvēki Bābelē atsauksies šim aicinājumam. Pādomājiet par to, cik milzīga atbildība gulstas uz jums kā uz Dieva atlikuma draudzi. Ko šai atbildībai vajadzētu jums liecināt par to, cik ļoti mūsu sirdīs ir vajadzīga Dieva patiesība un mūsu dzīvēs – Svētā Gara izliesšanās?

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā parāda Atkl 18:4, Bābelē ir daudzi dievbijīgi cilvēki, kurus Dievs sauc par "Maniem ļaudīm". Pādomājiet šādu apgalvojumu: "Šī vēsts ir jāsniedz, bet, to darot, mums jābūt uzmanīgiem, lai nesāpinātu un nenosodītu cilvēkus, kuriem nav tādas gaismas, kāda pieejama jums. Nevajadzētu noiet no ceļa, lai asi uzbruktu katoļiem. Viņu vidū ir daudz visapzinīgāko kristiešu, un tie staigā visā gaismā, kas pār tiem spīd; bet par tālāko parūpēsies Dievs. Tie, kam bijušas lielas priekšrocības un izdevības un kas nav pilnveidojuši savus fiziskos, intelektuālos un morālos spēkus, [...] atrodas lielākās briesmās un Dieva acīs ir daudz nosodāmāki nekā tie, kas maldās mācību punktos, bet tomēr cenšas dzīvot, lai darītu labu citiem. Nenosodiet citus, netiesājiet tos!" (Elena Vaita "Evaņģelizācija", 575. lpp.) Ko šai domai vajadzētu jums stāstīt par to, kā izturēties pret citiem?

2. Atkl 17. nodaļa apraksta netikli sēžam sarkana zvēra mugurā. Sieviete 12. nodaļā simbolizē Dieva uzticīgo draudzi, bet 17. nodaļā aprakstītā attiecas uz atkritušo baznīcu, kas aizvilina pasauli prom no Dieva. Kas, pēc taviem ieskatiem, abām līdzīgs un kas – atšķirīgs? Vēl svarīgāk, ko mēs varam mācīties no šī salīdzinājuma?

3. Šis nedēļas panti attēlo reliģiskās un politiskās pasaules drūmo stāvokli pēdējos posmos pirms Kristus uzvarošās nākšanas. Ko tam vajadzētu jums stāstīt, kāpēc ir tik svarīgi tieši tagad palikt uzticīgiem, patiesiem un tīriem pret vēsti, ko Dievs jums ir devis? Izlasi Atkl 16:15, aicinājumu uzticīgajiem pasaulplašas atkrišanas vidū. Kā mēs tieši tagad varam attiecināt šo brīdinājumu uz sevi?

“ES VISU DARU JAUNU”

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 19:6–9, Jņ 14:1–3, Atkl 19:11–16, Atkl 20:1–3, Jer 4:23–26, Atkl 20:4–6, Atkl 21:2–8.

ATMIŅAS PANTS:

“Tas, kas sēdēja tronī, teica: ‘Redzi, es visu daru jaunu. Tad viņš teica: raksti, jo šis vēstījums ir uzticams un patiess’” (Atkl 21:5).

Gala laika Bābeles iznīcināšana ir slikta vēsts tiem, kas sadarbojas ar atkritušajām reliģiskajām sistēmām. Dieva ļaudīm tās tomēr ir labās ziņas (Atkl 19:1–7). Bābele bija vainīga pie tā, ka laicīgās politiskās varas viņus vajāja un tiem kaitēja (Atkl 18:24). Šī lielā ienaidnieka iznīcināšana nozīmē Dieva uzticīgo ļaužu atbrīvošanu un glābšanu.

Līdz ar Bābeles iznīcināšanu Dieva ļaužu lūgšanas piektā zīmoga ainā ir pilnībā atbildētas. Viņu sauciens: “Cik ilgi, ak, Kungs?” (Atkl 6:10) aino Dieva apspiestos un ciešanās esošos ļaudis no Ābela dienām līdz pat laikam, kad Dievs beidzot viņus attaisnos (Ps 79:5, Hab 1:2, Dan 12:6, 7). Atklāsmes grāmata pārlicina Dieva ļaudis, ka ļaunums, apspiešana un ciešanas kaut kad beigsies.

Tagad ir laiks, kad Kristus uzņem Savā mūžīgajā valstībā. Pārējās Atklāsmes grāmatas nodaļas nevis vienkārši apraksta gala laika Bābeles iznīcināšanu, bet arī sātana un visa ļaunā iznīcināšanu. Mēs varam arī ieskatīties, kā tiek nodibināta Dieva mūžīgā valstība.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. martā.

Jēra kāzu mielasts

Izlasi Atkl 19:6–9 kopā ar Jņ 14:1–3. Kā kāzu mielasts atbilstoši ilustrē ilgi gaidīto savienību starp Kristu un Viņa ļaudīm? _____

Pirms tūkstoš gadiem Kristus atstāja Debesu mājas, lai aicinātu Savus sekotājus uz kāzu mielastu (Mt 22:1–14), kas notiks pēc Viņa laulībām ar Savu līgavu. “Laulība aino Kristus uzņemšanu Viņa valstībā. Svētā pilsēta, jaunā Jeruzāleme [...] ir nosaukta par ‘līgavu, Jēra sievu’. [...] Atklāsmes grāmatā Dieva ļaudis ir nosaukti par kāzu mielasta viesiem. Atkl 19:9. Ja viņi ir viesi, viņi nevar būt aino arī kā līgava. [...]”

Mt 22. nodaļā ir tāda pati līdzība ar laulību, un izmeklēšanas tiesa ir atklāta skaidri kā tāda, kas notiek pirms laulībām. Pirms kāzām ķēniņš ienāk, lai apraudzītu viesus, vai visi ir ģērbusies kāzu drēbēs, nevainīgajās rakstura drēbēs, kas mazgātas un balinātas Jēra asinīs. Mt 22:11, Atkl 7:14.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 426.–428. lpp.) Pēc Savas nāves un augšāmcelšanās Līgavainis atgriezās Tēva namā, lai “sagatavotu vietu” Saviem ļaudīm, Viņa kāzu viesiem (sk. Jņ 14:1–3). Viņi paliek virs zemes, gatavojoties Viņa nākšanai. Pasaules galā Viņš atgriezīsies un ņems tos līdz uz Tēva namu.

Atkl 19:8 apliecina, ka Kristus līgavai ir dotas smalkas un tīras drēbes. Šis ārējais izskats parāda, ka kāzu viesi, kas ieies pilsētā, nepieprasīs nekādu nopelnu, pateicoties saviem darbiem. Tādējādi “smalkais linu audums, mirdzošs un tīrs” aino “svēto taisnības darbus” – darbus, kas ir nākuši kā rezultāts viņu savienībai ar Kristu, kas dzīvo viņos. Tādējādi šīs drēbes simbolizē Viņa taisnību un to, ka Viņa ļaudis “turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības” (Atkl 14:12). Atrodoties uz zemes, Jēzus stāstīja līdzību par kāzām. Tomēr viens no viesiem bija izvēlējies vilkt pats savas drēbes, nevis ķēniņa sagādāto kāzu tērpu, un viņš tika izraidīts no kāzām (Mt 22:1–14).

Atkl 3:18 parāda, ka Kristus taisnības drēbes, ticības un mīlestības zelts, kā arī Svētā Gara acu zāles, ir gala laikā dzīvojošo Dieva ļaužu vislielākā vajadzība. Jēzus piedāvājums, lai lāodiķejiem “pērk” šīs dāvanas no Viņa, parāda mums, ka Viņš prasa kaut ko pretī par to, ko Viņš mums piedāvā. Par dzīvi uzticīgā paklausībā Kristum un uzticību Viņam kā mūsu vienīgajai glābšanas cerībai mums pretī jādod pašpietiekamība un uzticēšanās sev.

Mēs netiekam glābti ar darbiem, bet kādus “taisnus darbus” tu dari, kas nosaka, kādu dzīvi tu dzīvo? _____

Armagedona beidzas

Izlasi Atkl 19:11–16. Kā sauc jātnieku baltā zirgā, un ko nozīmē tas, ka Viņam no mutes iziet ass zobens? Ko tas mums stāsta par to, kā noslēgumā mēs varam atrasties uzvarošajā pusē? _____

Tas, ko mēs šeit redzam, ir Kristus otrās nākšanas attēlojums, tā apsolījuma piepildīšanās, pēc kura ir ilgojušies ticīgie visos laikmetos. Viņa ļaudis, tāpat kā Jēzus, ir balstījuši savu ticību uz Dieva Vārdu. Atkl 19:11–16 ir Jēzus daudzo uzvaru kulminācija: Jēzus sakāva sātānu Debesīs, Viņš sakāva sātānu tuksnesī, Viņš uzvarēja sātānu pie krusta, un Viņš to galīgi uzvarēs, kad atgriezīsies uz Zemes.

“Drīz austrumos parādās mazs melns mākonītis, apmēram pusplauksta lielumā. Tas ir mākonis, kas apņem Pestītāju un kas no tāluma izskatās kā ietīts tumsā. Dieva ļaudis te saskata Cilvēka Dēla zīmi. Svinīgā klusumā tie nenovērš acis, kad tas, tuvojoties zemei, kļūst arvien gaišāks un krāšņāks, līdz redzams kā balts padebesis, kura pamatu veido iznīcinoša, ugunij līdzīga godība, bet virs tā derības varavīksne. Jēzus nāk kā varens Uzvarētājs. Tagad Viņš vairs nav “sāpju vīrs”, kam jādzer rūgtais ciešanu un kauna biķeris. Viņš nāk kā Uzvarētājs Debesīs un virs zemes, lai tiesātu dzīvos un mirušos. “Uzticīgais un Patiesais”, kas “tiesā un karo ar taisnību”. Un Viņam seko “Debesu karapulki”. (Atkl. 19:11,14) Kungu ar melodiskām Debesu himnām ceļā pavada neskaitāmi liels svēto eņģeļu pulks. Šķiet, ka visu apvārsni piepilda starojoši stāvi, – “desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši”. Neviena cilvēka spalva nespēj aprakstīt šo skatu, neviens mirstīgs prāts nevar iztēloties tā krāšņumu.” (Elena Vaita “Lielā cīņā”, 640., 641. lpp.)

2tes 1:8–10 Pāvils sniedz vēl vienu aprakstu Kristus galējai uzvarai, Viņam nākot otrreiz, kad visi laicīgie un reliģiskie spēki, kas bija sazvērējušies pret Viņu, tiks iznīcināti, un Viņa ļaudis būs atbrīvoti uz mūžīgiem laikiem.

Atkl 19. nodaļa apraksta divus mielastus – vienu 9. pantā, otru – 17. un 18. pantā. Vienā mielastā tu ēd, otrā mielastā tu tiec ēsts. Ir grūti iedomāties asāku salīdzinājumu tam, kas katra cilvēka interesēs ir likts uz spēles lielajā cīņā. Ko šim salīdzinājumam vajadzētu mācīt mums par to, cik nopietni mums jāuztver sava ticība un misija, kurā mūsu ticība aicina mūs piedalīties? _____

Tūkstošgade

Izlasi Atkl 20:1–3 kopā ar Jer 4:23–26. Kāds ir zemes stāvoklis tūkstošgades laikā? Kā sātans ir sasaistīts ķēdēs?

1000 gadi (jeb tūkstošgade) sākas ar Kristus otro nākšanu. Šajā laikā sātans un viņa kritušie eņģeļi ir saslēgti ķēdēs. Sātana saķēdēšana ir simboliska, jo garīgas būtnes nevar būt saistītas fiziski. Sātans ir sasaistīts apstākļos. Mocības ir padarījušas zemi tukšu un nogalinājušas tās ļaunos iedzīvotājus, novedot to haotiskā stāvoklī, kas atgādina zemi pirms radīšanas (1Moz 1:2). Šādā stāvoklī zeme tūkstošgades laikā darbojas kā sātana cietums. Tā kā nav cilvēku, ko kārdināt un kam kaitēt, viss, ko sātans un viņa dēmoniskie sabiedrotie var darīt, ir pārdomāt, kādas sekas ir viņu dumpim pret Dievu.

Izlasi Atkl 20:4–6. Kur atrodas atpestītie tūkstošgades laikā?

Atklāsmes grāmata parāda, ka Dieva ļaudis pavadīs tūkstošgadi Debesu vietās, ko Kristus viņiem ir sagatavojis (sk. Jņ 14:1–3). Jānis redz viņus sēžam troņos kā ķēņus un priesterus un tiesājam pasaulī. Jēzus apsoliņa mācekļiem, ka viņi “sēdēs uz divpadsmit troņiem un tiesās divpadsmit Israēla ciltis” (Mt 19:28). Pāvils apliecināja, ka svētie tiesās pasaulī (1kor 6:2, 3).

Šī tiesa ir saistīta ar Dieva rīcības godīgumu. Visā vēsturē sātans ir raisījis šaubas par Dieva raksturu un Viņa izturēšanos pret būtnēm, ko Viņš ir radījis.

Tūkstošgades laikā Dievs ļauj atpestītajiem piekļūt vēstures ziņojumiem, lai atrastu atbildes uz visiem jautājumiem, kas attiecas uz Viņa lēmumu godīgumu attiecībā pret tiem, kas ir gājuši bojā, kā arī uz tiem jautājumiem, kas saistīti ar Viņa vadību viņu pašu dzīvē. Tūkstošgades noslēgumā visi jautājumi attiecībā uz Dieva taisnību ir atbildēti uz visiem laikiem. Dieva ļaudis spēj raudzīties pāri šaubu ēnai, ko radījušas sātana apsūdzības. Tagad, kad bojā ejošie saņem galējo spriedumu, viņi ir gatavi būt liecinieki Dieva taisnīgajai vadībai.

Kurš no mums ir tāds, kam nav jautājumu, grūtu jautājumu, uz kuriem, šķiet, nav atbilžu? Ko tas, ka Viņš kādu dienu dos mums atbildes, stāsta mums par Dieva raksturu?

“Jaunas Debesis un jauna zeme”

Pēc grēka izskaušanas zeme tiks pārveidota par atpestīto mājām. Kāda tā būs?

Atkl 21:1 Jānis redzēja “jaunas debesis un jaunu zemi”. Bībele runā par trim debesīm: debesjums, zvaigžņotais universs un vieta, kur mājō Dievs (sk. 2kor 12:2). Atkl 21:1 ir domāta zemes atmosfēra. Piesārņotā zeme un debesis nevar panest Dieva klātbūtni (Atkl 20:11). Vārds “jauns” (“kainos”) grieķu valodā attiecas uz kaut ko jaunā kvalitātē, nevis uz izcelsmi un laiku. Šī planēta tiks šķīstīta ar uguni un atjaunota savā sākotnējā stāvoklī (2Pēt 3:10–13).

Īpaši interesants ir fakts, ka pirmā lieta, ko Jānis novēro uz jaunās zemes, ir tas, ka tur nav jūras. Jāņa norāde uz “jūru” (ar noteikto artikulu) parāda, ka viņš, iespējams, domāja jūru, kas bija ap viņu uz Patmas salas un kas bija kļuvusi par šķiršanās un ciešanu simbolu. Viņam jūras neesamība uz jaunās zemes nozīmēja to, ka nav sāpju, ko bija radījusi viņa nošķirtība no tiem, ko viņš milēja.

Izlasi Atkl 21:2–8 un 7:15–17. Kādas paralēles pastāv jaunās zemes aprakstā un Ēdenes dārza aprakstā 1Moz 2. nodaļā? _____

Dzīvi, kas brīva no ciešanām un nāves, uz atjaunotās zemes garantē Dieva klātbūtne starp Viņa ļaudīm. Šī klātbūtne atklājas Jaunajā Jeruzālemē un “Dieva templī” (Atkl 21:3), kur Dievs mājōs starp Saviem ļaudīm. Dieva klātbūtne padara dzīvi uz atjaunotās zemes par istu paradīzi.

Dieva klātbūtne garantē brīvību no ciešanām: nebūs ne nāves, ne bēdu, ne vaimanu, ne sāpju. Līdz ar grēka izskaušanu “viss bijušais ir pagājis” (Atkl 21:4).

Šo domu labi izteica Marija un Marta, kad nomira viņu brālis Lācars: “Kungs, ja tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu nomiris” (Jņ 11:21). Māsas zināja, ka nāve Kristus klātbūtnē nevar notikt. Tādā pašā veidā Dieva klātbūtne uz jaunās zemes nodrošinās brīvību no sāpēm un ciešanām, ko mēs piedzīvojam tagad, šajā dzīvē. Šī brīvība ir lielā cerība, kas mums ir apsolīta Kristū, cerība, kas apzīmogota Viņa asinīs.

Kāpēc šīs jaunās eksistences apsolījums jaunajā pasaulē ir tik centrāls visā, kam mēs ticam? Kas labs būtu mūsu ticībā, ja nebūtu šī apsolījuma? _____

Jaunā Jeruzāleme

Jānis tagad apraksta jaunās zemes galvaspilsētu, jauno Jeruzālemi. Lai gan tā ir reāla vieta, ko apdzīvo reāli cilvēki, jauno Jeruzālemi un dzīvi tajā nav iespējams aprakstīt ar šīs zemes vārdiem (sk. 1kor 2:9).

Izlasi Atkl 21:9–21. Kādas ir jaunās Jeruzālemes ārējās pazīmes? _____

Jaunā Jeruzāleme ir nosaukta par līgavu, par Jēra sievu. Jaunā Jeruzāleme ir vieta, ko Kristus ir sagatavojis Saviem ļaudīm (Jņ 14:1–3).

Pilsētu apņēma augsta siena ar divpadsmit vārtiem – trīs vārtiem katrā no četrām pusēm, ļaujot tajā ieiet no jebkuras puses. Šī īpašība norāda uz pilsētas universālumu. Jaunajā Jeruzālemē ikvienam ir neierobežota pieeja Dieva klātbūtnei.

Pilsēta ir attēlota kā pilnīgs kubs – 12 000 stadijas garš, plats un augsts. Kubs sastāv no 12 šķautnēm. Līdz ar to pilsēta kopā ir 144 000 stadijas liela, kas sasauca ar 144 000, kuri, nāvi neredzējuši, tiek pārvērsti, Jēzum atnākot otrreiz. Vecās Derības templi Vissvētākā vieta bija pilnīgs kubs (1ķēn 6:20). Jaunā Jeruzāleme tādējādi darbojas kā Dieva pielūgsmes centrs.

Izlasi Atkl 21:21–22:5. Kas pilsētas iekšienē tev atgādina Ēdenes dārzu? Kāda nozīme ir apsolījumam, ka pilsētā vairs nebūs nolādējuma (Atkl 22:3)? _____

Visredzamākā jaunās Jeruzālemes iezīme ir tā, ka caur to no Dieva troņa iztek dzīvības upe (sk. 1Moz 2:10). Salīdzinājumā ar Bābeles upi, pie kuras Dieva ļaudis sēdēja kā gūstekņi, ilgodamies pēc Jeruzālemes (Ps 137), pie dzīvības upes krastiem Dieva ceļojošie ļaudis no visiem laikmetiem ir atraduši mājas.

Abos upes krastos ir dzīvības koks ar lapām “tautām dziedināšanai” (Atkl 22:2). Šī dziedināšana neattiecas uz slimībām, jo uz jaunās zemes nebūs slimību. Tā attiecas uz visu brūču dziedināšanu, ko ir radījušas barjeras, kas visā vēsturē ir šķīrušas cilvēkus. Ticīgie no visiem laikmetiem un visām tautām tagad pieder pie vienas Dieva ģimenes.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Kristus līdzības” nodaļu “Bez kāzu drēbēm” 307.–319. lpp. un grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Cīņa beigusies”.

Atklāsmes grāmata noslēdzas ar to, ar ko tā iepazīstina sākumā: Kristus otrā nākšana spēkā un godībā, lai nodibinātu Dieva mūžīgo valstību. Kristus atgriešanās, kad Viņš beidzot savienosies ar Savu līgavu, ir kulminācijas punkts grāmatā.

Tomēr grāmata nenoliek šos notikumus nereālistiskā kontekstā. Tas, ka Jēzus nāks drīz, ir pirmā realitāte. Otrā realitāte ir tā, ka mēs vēl joprojām gaidām uz Viņa atgriešanos. Gaidot mums ir skaidri jāsaprot Atklāsmes grāmatas vēstis, un mēs varam gūt šo izpratni, lasot grāmatu atkal un atkal, līdz pienāks visu lietu gals. Atklāsmes grāmatas vēstis pastāvīgi atgādina mums, lai neraugāmies uz pasaules lietām, kamēr gaidām, bet lai pievērsām savas acis Debesīm un Viņam, kas ir mūsu vienīgā cerība. Atklāsmes grāmatas Kristus ir atbilde uz visām cilvēku cerībām un ilgām dzīves nedrošības un mīklu vidū. Viņa rokās ir šīs pasaules nākotne un mūsu nākotne.

Grāmata mums arī atgādina, ka, pirms nāks gals, mums būs uzticēts uzdevums pasludināt Viņa drīzās nākšanas vēsti visai pasaulei. Mūsu gaidīšana nav pasīva, bet aktīva. Gan Gars, gan Līgava saka: “Nāc!” (Atkl 22:17). Mums ir jāpievienojas šim aicinājumam. Tā ir labā vēsts un kā tādai tai ir jātiek pasludinātai cilvēkiem visā pasaulē.

JĀUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomājiet par tūkstošgadi un par netaisno mirušo tiesu, kas notiek tikai pēc tūkstošgades. Izglābtajiem būs tūkstoš gadu, lai saņemtu atbildes uz visiem viņu jautājumiem. Tikai tad Dievs sodīs pazudušos. Ko šī patiesība mums atklāj par Dievu?

2. Atkl 1:3 apsola svētības tiem, kas klausās, lasa, ņem vērā un ievēro Atklāsmes grāmatas pravietojumu vārdus. Noslēdzot šīs grāmatas pētījumu, kas ir tās lietas, ko tu esi atklājis, kas tev ir jāņem vērā un jāievēro?

SATURS

l p p .

Evaņģēlijs no Patmas salas _____	5
Starp lukturiem _____	12
Jēzus vēstis septiņām draudzēm _____	19
Cienīgs ir Jērs _____	26
Septiņi zīmogi _____	33
Dieva apzīmogotie ļaudis _____	40
Septiņas taures _____	47
Sātans – sakauts ienaidnieks _____	54
Sātans un Viņa sabiedrotie _____	61
Dieva mūžīgais evaņģēlijs _____	68
Septiņas pēdējās mocības _____	75
Spriedums pār Bābeli _____	82
“Es visu daru jaunu” _____	89